

Liahona

**Kutsuttu
palvelemaan:
aika on nyt, s. 20**

**Mormonin kirjan näkemyksiä
vaikeita aikoja varten, s. 30**

Kumpaa sutta sinä ruokit? s. 52

**Perheen toiminta: lähtölaskenta
konferenssiin, s. 63**

© ELSPETH YOUNG, KOPIOINTI KIELLETTY

Elspeth Youngin teos *Hänen kätensä ahkerivat iloisesti*

Lydia toimi purppurakankaiden myyjänä Tyatiran kaupungissa. Luvussa Sananl. kuvattujen hyveellisten naisten tavoin Lyydian kädet ”ahkerivat iloisesti” (Sananl. 31:13). Hän oli niiden naisten joukossa, jotka kuuntelivat apostoli Paavalia ja joiden sydämen ”Herra avasi – – ottamaan vastaan sen, mitä Paavali puhui” (Ap. t. 16:14). Kun hänet ja hänen perhekuntansa oli kastettu, hän kutsui Paavalin kottiinsa opettamaan heitä lisää (ks. Ap. t. 16:15).

Liahona, syyskuu 2012

SANOMAT

- 4** Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Evankeliumin viemistä sydämeistä sydämeen
Presidentti Henry B. Eyring
- 7** Kotikäyntiopetussanoma: Erityistarpeita ja palvelemista

ERIKOISARTIKKELIT

- 12** Kasvatamme uskoa Kristukseen
Vanhin D. Todd Christofferson
Uskostamme voi tulla enemmän kuin pelkkä toiminnan periaate.

KANNESSA

Edessä: valokuva Robert Casey.
Takana: valokuva Grant ja Terri Whitesidesin luvalla.

- 16** Viekää evankeliumia eteenpäin esimerkillänne
Stephanie J. Burns ja Darcie Jensen
Kun me itse koemme kääntymyksen, voimme viedä evankeliumia eteenpäin tavalla, jolla elämme.

- 20** Vanhemmat lähetyssaarnaajat vastaavat profeetan kutsuun
Kendra Crandall Williamson
Lähetystyöpalvelun esteiden voittamiseen tarvitaan uskoa mutta se tuo suuria palkintoja.

- 30** Kuinka Kristuksen opetuslapset elävät sodankäynnin ja väkivallan aikoina
David Brent Marsh

- 35** Sato tulee
Michael R. Morris
Kun me olemme kuuliaisista, saamme varmasti Jumalan siunauksia.

OSASTOT

- 8** Huhtikuun konferenssin muistikirja
- 9** Nuorten voimaksi: Tahdonvapauden käyttäminen viisaasti
- 10** Me puhumme Kristuksesta: Rakastaisinko vihollisiani?
Julkaistaan nimettömänä
- 26** Kotimme, perheemme: Temppeleihin keskittymisen siunaukset
Joshua J. Perkey
- 38** Myöhempien aikojen pyhien kertomaa
- 74** Kirkon uutisia
- 79** Perheiltaideoita
- 80** Kunnes taas kohdataan: Minkä arvoinen olen?
Adam C. Olson

**42 He puhuivat meille:
Te olette maailman valo**
Adrián Ochoa

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan.
Vihje: Se on mukana "Alkeisyhdistyksessä".

46 Asian ytimeen
48 Säilytä elämässäsi tasapaino
Vanhin M. Russell Ballard
Nämä kahdeksan periaatetta auttavat sinua pysymään tasapainossa maailmassa, joka on epätasapainossa.

51 Juliste: Käytä aikaa viisaasti

**52 Nuorten voimaksi:
Tahdonvapaus ja vastuu**
Vanhin Shayne M. Bowen

54 Esimerkin siunaamia
Vanhin O. Vincent Haleck
Hyvänä esimerkkinä olemisella voi olla kauaskantoisia seurauksia.

57 Voimallisin armeija
H. Daniel Wolke Canales
Tiesin, että haluan palvella, mutta pitäisikö minun palvella maani armeijassa vai Jumalan armeijassa?

58 Meidän palstamme

59 Opin lukemaan
Vanhin Larry R. Lawrence
Lukemaan oppiminen auttoi minua löytämään evankeliumin.

60 Lähetysaarnaaja – ystävä
Jane McBride Choate
Voiko evankeliumin eteenpäin vieminen olla todella niin helpoaa kuin ystävän kutsuminen Alkeisyhdistykseen?

62 Meidän sivumme

63 Lähtölaskenta yleiskokoukseen
Valmistaudu tämän toiminnan avulla kokoukseen.

64 Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona: Kymmenen käskyä opettavat minua rakastamaan Jumalaa ja Hänen lapsiaan

66 Hei! Minä olen Timofei Kioivasta Ukrainasta
Chad E. Phares
Timofei kutsui kolme ystävää temppelin avointen ovien tilaisuuteen.

68 Kertomuksia Jeesuksesta: Jeesus käy nefiläisten luona
Diane L. Mangum

70 Pienille lapsille

81 Leikekuvia Mormonin kirjan kertomuksista

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Paul B. Pieper
Neuvojat: Shayne M. Bowen, Craig A. Cardon, Bradley D. Foster, Christoffel Golden jr., Anthony D. Perkins

Toiminnanjohtaja: David T. Warner
Toimituskunnan johtaja: Vincent A. Vaughn
Graafinen johtaja: Allan R. Loyborg

Päätoimittaja: R. Val Johnson
Apulaispäätoimittajat: Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson
Toimituspäälliköt: Susan Barrett, Ryan Carr

Toimittajat: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Scott Van Kampen

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Pääsuunnittelijat: C. Kimball Bott, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy

Suunnittelu ja tuotanto: Collette Nebeker Aune, Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Levikkijohtaja: Evan Larsen

Kotimaansivut:

Mirkku Karumo
Keltarousku 4, 02730 ESPOO
Puhelin: (09) 592 747
Sähköposti: mirkku.karumo@kolumbus.fi

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
MSR Filialen
Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilustiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:
Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20
Sähköposti: rstockholm@ldschurch.org
Verkkotilaukset: store.lds.org
Vuositalaushinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebuanon, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalilain, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainain, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

September 2012 Vol. 64 No. 9. *Liahona* (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Lisää internetissä Liahona.lds.org

AIKUISILLE

Lue innoittavia kertomuksia vanhemmista lähetyssaarnaajista voittamassa palvelemisen esteitä (ks. s. 20). Katso lisää valokuvia vanhemmista lähetyssaarnaajista eri paikoissa ja heidän todistuksiaan osoitteessa liahona.lds.org.

NUORILLE

Sivulla 52 on ensimmäinen artikkeli sarjasta, joka käsittelee uuden *Nuorten voimaksi*-kirjaisen tasovaatimuksia. Lisää aineistoa kaikista tasovaatimuksista on osoitteessa youth.lds.org.

LAPSILLE

Kokeile "Lähtölaskenta konferenssiin" -toimintaa sivulla 63 ja etsi muita konferenssiin liittyviä toimintoja osoitteesta lds.org/general-conference/children.

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Alkeisyhdistys, 70

Anteeksianto, 10

Esimerkki, 42, 54

Henkilökohtainen arvo, 80

Jeesus Kristus, 68

Kotikäyntiopetus, 4

Kuolema, 26, 30, 38

Kuuliaisuus, 30, 35, 64

Käskyt, 64

Kääntäminen, 26, 54, 59

Liitot, 12

Luku- ja kirjoitustaito, 59

Lähetystyö, 4, 12, 16, 20, 39, 40, 41, 42, 46, 57, 60

Mormonin kirja, 30, 68, 81

Omavaraisuus, 35

Palveleminen, 7, 20, 44

Parannus, 30

Perhe, 26, 40, 66

Rakkaus, 10

Rauha, 38

Rukous, 48, 58

Siunaukset, 35

Tahdonvapaus, 9, 51, 52

Tasapaino, 48, 51

Tasovaatimukset, 40

Tempelligarmentit, 47

Temppelelisyys, 26

Todistus, 47

Työ, 35

Usko, 12, 20

Vastoinkäymiset, 30

Yleiskonferenssi, 8, 41, 63

Ylösnousemus, 68

**Presidentti
Henry B. Eyring**

ensimmäinen neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

Evankeliumin viemistä SYDÄMESTÄ SYDÄMEEN

Jumala asettaa valmistautuneita ihmisiä sellaisten valmistautuneiden palvelijoidensa tien varrelle, jotka haluavat viedä evankeliumia eteenpäin. Niin on tapahtunut teidän elämässänne. Se, kuinka usein niin tapahtuu, riippuu mielenne ja sydämenne valmiudesta.

Minulla on eräs ystävä, joka rukoilee joka päivä, että hän tapaisi jonkun, joka on valmis ottamaan vastaan evankeliumin. Hän pitää mukanaan Mormonin kirjaa. Erästä lyhyttä matkaa edeltävänä iltana hän päätti, ettei ota mukaansa ylimääräistä Mormonin kirjaa vaan kampanjakortin. Mutta valmistautuessaan lähtemään hän sai hengellisen kehotuksen: ”Ota mukaasi Mormonin kirja.” Hän pani yhden kirjan laukkuunsa.

Kun hänen viereensä matkalla istuutui nainen, jonka hän tunsu, hän mietti: ”Onko se hän?” Nainen matkusti jälleen hänen vieressään paluumatkalla. Hän ajatteli: ”Kuinka aloittaisin keskustelun evankeliumista?”

Sen sijaan nainen sanoikin hänelle: ”Etkös sinä maksa kirkollesi kymmenykset?” Hän vastasi tekevänsä niin. Nainen sanoi, että hänenkin pitäisi maksaa kymmenykset kirkolleen mutta hän ei tehnyt niin. Sitten nainen kysyi: ”Mitä osaat kertoa minulle Mormonin kirjasta?”

Ystäväni selitti, että se on pyhä kirja, toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta, ja sen on kääntänyt profeetta Joseph Smith. Nainen vaikutti kiinnostuneelta, joten ystäväni otti kirjan laukustaan ja sanoi: ”Tunsin kehotuksen ottaa tämän kirjan mukaani. Se taitaa olla tarkoitettu sinulle.”

Nainen alkoi lukea sitä. Heidän erotessaan hän sanoi: ”Sinä ja minä keskustelemme vielä tästä asiasta lisää.”

Se, mitä ystäväni ei voinut tietää – mutta mitä Jumala tiesi – oli, että nainen oli etsimässä kirkkoa. Jumala tiesi, että nainen oli seurannut ystäväni ja miettinyt, miksi ystäväni kirkko teki tämän niin onnelliseksi. Jumala tiesi, että nainen kysyisi Mormonin kirjasta ja olisi halukas saamaan opetusta lähetyssaarnaajilta. Hän oli valmistautunut. Samoin oli ystäväni. Te ja minä voimme myös olla valmistautuneita.

Meidän pitää valmistautua mielessämme ja sydämesämme. Nainen oli kuullut Mormonin kirjasta, Herran palautetusta kirkosta ja käskystä maksaa kymmenykset Jumalalle, ja hän muisti kuulemansa. Ja hän oli tuntenut todistuksen totuudesta heräävän sydämessään.

Herra on sanonut, että Hän ilmoittaa totuutta mielellemme ja sydämelle Pyhän Hengen välityksellä (ks. OL 8:2). Useimmilla tapaamillanne ihmisillä tuo valmistautuminen on alkanut. He ovat kuulleet tai lukeneet Jumalasta ja Hänen sanastaan. Jos heidän sydämensä on tarpeeksi herkistynyt, he ovat tunteneet vahvistuksen totuudesta, olipa se kuinka vähäinen tahansa.

Tuo nainen oli valmistautunut. Samoin oli ystäväni – myöhempien aikojen pyhä, joka oli tutkinut Mormonin kirjaa. Hän oli saanut todistuksen siitä, että se on totta, ja hän tunnisti Hengeltä saamansa ohjeen ottaa kirjan mukaansa. Hän oli valmistautunut mielessään ja sydämessään.

Jumala valmistaa ihmisiä ottamaan vastaan todistuksenne palautetusta totuudesta. Hän vaatii, että teillä on uskoa ja että sitten toimitte kertomalla pelottomasti siitä, mistä on tullut niin kallisarvoista teille ja rakkaillenne.

Valmistautukaa kertomaan evankeliumista täyttämällä mielenne joka päivä sen totuuksilla. Kun pidätte käskyt ja kunnioitatte liittojanne, tunnette Hengen todistuksen ja enemmän Vapahtajan rakkautta itseänne ja tapaamianne ihmisiä kohtaan.

Jos teette osanne, saatte yhä useammin suloisen kokemuksen tavata ihmisiä, jotka ovat valmistautuneita kuulemaan todistuksenne totuudesta – tarjottuna sydäimestä sydämeen, teidän sydämeistänne heidän sydämeensä. ■

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Voit halutessasi lukea sanoman perheen kanssa ja keskustella toiseksi viimeisestä kappaleesta, jossa presidentti Eyring mainitsee keinoja vahvistaa omaa todistusta. Keskustele perheen kanssa siitä, miten tärkeää on lausua todistuksensa, kun kertoo evankeliumista muille. Perheen lapsille voi olla hyödyllistä harjoitella, kuinka he todistaisivat ystäville.

NUORILLE

Mistä tiedän, mitä sanoa?

Jos sinusta tuntuu, ettet tiedä riittävästi evankeliumista kertoaksesi siitä muille, hae lohtua näistä pyhien kirjoitusten lupauksista:

”Korottakaa äänenne tälle kansalle; puhukaa ajatuksia, joita minä panen teidän sydämeenne, niin ette joudu häpeään ihmisten edessä,

sillä teille annetaan tuona hetkenä, niin, tuossa silmänräpäyksessä, mitä teidän tulee sanoa” (OL 100:5–6).

”Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä minun nimessäni lähettää, opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, mitä olen teille puhunut” (Joh. 14:26).

Nämä ovat suuria lupauksia, mutta meidän on tehtävä oma osamme, jotta ne toteutuvat. Tässä sanomassa presidentti Eyring opettaa meille, kuinka se tapahtuu: ”Valmistautukaa kertomaan evankeliumista täyttämällä mieleenne joka päivä sen totuuksilla.” Mitä sinä voit tehdä täyttääksesi mielesi evankeliumin totuuksilla?

LAPSILLE

Valmistaudu kertomaan

Presidentti Eyring sanoo, että yksi tärkeä tapa valmistautua kertomaan evankeliumista muille on täyttää mielemme evankeliumin totuuksilla, kuten alla olevat lapset tekevät.

Katso alarivissä olevia kuvia ja etsi, miten ne eroavat niiden yläpuolella olevista kuvista.

Mitä muuta sinä voisit tehdä valmistautuaksesi kertomaan evankeliumista?

Tutkikaa rukoillen tätä aineistoa ja keskustelkaa siitä soveltuvin osin niiden sisarten kanssa, joiden luona käytte. Käyttäkää seuraavia kysymyksiä apuna vahvistaaiksenne sisarianne ja tehdäkseenne Apuyhdistyksestä aktiivisen osan omaa elämäännne.

Erytistarpeita ja palvelemista

”Muilla on aina tarpeita”, presidentti Thomas S. Monson on sanonut, ”ja jokainen meistä voi tehdä jotakin auttaakseen jotakuta. – – Ellemme kadota itseämme palvelemalla muita, omalla elämällemme on vain vähän tarkoitusta.”¹

Me kotikäyntiopettajat voimme vilpittömästi oppia tuntemaan jokaisen sisaren, jonka luona käymme, ja oppia rakastamaan heitä. Koska rakastamme heitä, siitä seuraa luonnostaan, että me palvelemme heitä (ks. Joh. 13:34–35).

Kuinka me voimme tietää sisartemme hengelliset ja ajalliset tarpeet, jotta voimme palvella heitä, kun sitä tarvitaan? Meillä kotikäyntiopettajilla on oikeus saada innoitusta, kun me rukoilemme niiden sisarten vuoksi, joiden luona käymme.

Säännöllisen yhteyden pitäminen sisariimme on myös tärkeää. Henkilökohdalliset käynnit, puhelinsoitot, rohkaiseva kirjelappu, sähköpostiviestit, istuminen heidän kanssaan, vilpitiön kohteliaisuus, heidän huomioimisensa kirkossa, heidän auttamisensa sairauden tai hädän hetkellä ja muut palveluteot auttavat kaikki meitä pitämään huolta toisistamme ja vahvistamaan toisiamme.²

Kotikäyntiopettajia pyydetään raportoimaan sisarten hyvinvoinnista, mahdollisista erityistarpeista sekä heidän hyväkseen tekemästään palvelutyöstä. Tämänkaltaiset raportit ja sisartemme palveleminen auttavat meitä osoittamaan käytännössä opetuslapseutemme.³

Pyhistä kirjoituksista poimittua

Joh. 10:14–16; 3. Nefi 17:7, 9; Moroni 6:3–4

VIITTEET

1. ”Mitä minä olen tehnyt jonkun hyväksi tänään?”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 85.
2. Ks. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 9.5.1.
3. Ks. *Käsikirja 2*, 9.5.4.
4. Julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 124.
5. *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 88.

Mitä voin tehdä?

1. Etsinkö henkilökohtaista innoitusta osatakseni vastata kunkin minulle uskoton sisaren hengellisiin ja ajallisiin tarpeisiin?
2. Mistä sisaret, jotka minulle on uskottu, tietävät, että välitän heistä ja heidän perheestään?

Usko, perhe, auttaminen

Historiastamme poimittua

Toistemme palveleminen on aina ollut kotikäyntiopetuksessa keskeistä. Jatkuvasti palvelemalla me suomme ystävällisyyttä ja ystävyyttä, joka ulottuu kuukausittaisiin käyntejä edemmäs. Se, millä on merkitystä, on huolenpitoimme.

”Toiveeni on, että me sisaret lakkaisimme huolehtimasta siitä, riittääkö puhelinsoitto tai neljännesvuosittainen tai kuukausittainen kotikäynti”, Apuyhdistyksen 13. ylijohtaja Mary Ellen Smoot on sanonut. Hän pyysi, että me keskittyisimme ”ravitsemaan herkkiä sieluja”.⁴

Presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) on opettanut: ”On tärkeää, että me palvelemme toinen toistamme valtakunnassa.” Silti hän ymmärsi, ettei kaiken palvelemisen tarvitse olla sankarillista. ”Hyvin usein palveluksemme ovat vain rohkaisevia sanoja tai apua arkisine askareineen”, hän sanoi, ”mutta mitä suurenmoisia seurauksia saattaa kukaan koitua – – pienistä mutta tarkoituksellisista teoista!”⁵

Huhtikuun konferenssin muistikirja

”Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut –; olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama” (OL 1:38).

Kun käyt läpi huhtikuun 2012 yleiskonferenssin puheita, voit käyttää näitä sivuja (sekä tulevien numeroiden Konferenssin muistikirjaa) apuna tutkiessasi ja soveltaessasi käytäntöön elävien profeettojen ja apostolien sekä kirkon muiden johtohenkilöiden viimeaikaisia opetuksia.

KONFERENSSIKERTOMUKSIA

Ensimmäinen kirkon tehtäväni

Kuulin perheeni kanssa kirkon seurakuntaan Frankfurtissa Saksassa. Pientä lähetyseurakuntaamme oli siunattu monilla suurenmoisilla ihmisillä. Yksi heistä oli seurakunnanjohtajamme veli Landschulz. – –

Eräänä sunnuntaina seurakunnanjohtaja Landschulz kysyi, voisiko hän puhua kanssani. – –

[Hän] kutsui minut pieneen luokkaan – kappelissamme ei ollut toimistoa seurakunnanjohtajalle – ja siellä hän esitti minulle kutsun palvella diakonien koorumin johtajana.

”Se on tärkeä asema”, hän sanoi, ja sitten hän kaikessa rauhassa kertoi, miksi niin on. Hän selitti, mitä hän ja Herra odottivat minulta ja kuinka voisin saada apua.

En muista paljoakaan siitä, mitä hän sanoi, mutta muistan hyvin, miltä minusta tuntui. Hänen puhuessaan pyhä, jumalallinen Henki täytti sydämeni. Tunsin, että tämä on Vapahtajan kirkko. Ja tunsin, että kutsumus, jonka hän oli esittänyt, oli Pyhän Hengen innoittama. Muistan kävelleeni pois tuosta pienestä luokkahuoneesta tuntien itseni melko lailla kookkaammaksi kuin aikaisemmin. – –

Tunsin saaneeni suuren kunnian ja halusin palvella parhaan kykyeni mukaan ja olla tuottamatta pettymystä seurakunnanjohtajalleni tai Herralle.

Lisäaineistoa tästä aiheesta: Pyhien kirjoitusten opas, ”Kutsumus”, scriptures.lds.org; Henry B. Eyring, ”Kohoa kutsusi veroiseksi”, *Liahona*, marraskuu 2002, s. 75–78.

Ymmärrän nyt, että kutsuessaan minut tuohon asemaan seurakunnanjohtaja olisi voinut hoitaa asian vain rutiininomaisesti. Hän olisi voinut yksinkertaisesti kertoa minulle käytävässä tai pappeskokouksessa, että olin uusi diakonien koorumin johtaja.

Sen sijaan hän vietti kanssani aikaa ja auttoi minua ymmärtämään paitsi sen, *mikä* tehtäväni on, niin mikä vielä tärkeämpää, kertomalla *miksi*. – –

Se on minulle esimerkki pappesjohtajan motivoivasta voimasta, joka virvoittaa hengen ja innoittaa toimintaan.

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Pappesuden palvelutyön miksi-kysymys”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 58.

Kysymyksiä pohdittavaksi:

- Kuinka kirkon tehtävien vastaanottaminen vahvistaa sinua ja niitä, joita palvelet?
- Miten voit valmistautua ottamaan vastaan jonkin kirkon tehtävän silloinkin kun olet kiireinen?

Voisit kirjoittaa ajatuksiasi päiväkirjaasi tai keskustella niistä muiden kanssa.

[Voit lukea, katsella tai kuunnella yleiskonferenssipuheita osoitteessa conference.lds.org.](http://conference.lds.org)

TAHDONVAPAUDEN KÄYTTÄMINEN VIISAASTI

Yksi tärkeimmistä totuuksista, mitä voimme oppia nuoruudessamme, on se, että saamme todellista vapautta ja kestävää onnea, kun käytämme tahdonvapauttamme pitääksemme Jumalan käskyt.¹ Tämän lehden sivuilla 52–53 vanhin Shayne M. Bowen seitsemänkymmenen koorumista tähdentää tätä periaatetta.

”Teillä on mahdollisuus saada kaikki, mitä Isällä on. Valinta on teidän”, hän sanoo nuorille.

Maailmassa, joka on täynnä jumalattomuutta ja vaaroja, vanhemmilla on ratkaisevan tärkeä osuus heidän valmistaessaan lapsia tekemään oikeita valintoja ja voittamaan kiusauksia. Itse asiassa Herra on antanut vanhemmille käskyn kasvattaa lapsensa ”valossa ja totuudessa” (OL 93:40).

Kirkko on varannut vanhemmille apuneuvoja auttaakseen heidän lapsiaan oppimaan tämän tahdonvapauden periaatteen ja elämään sen mukaan. Seuraavat ehdotukset voivat osoittautua hyödyllisiksi:

Ehdotuksia nuorten opettamiseen

- Lukekaa nuortenne kanssa julkaisusta *Nuorten voimaksi* osuus tahdonvapaudesta ja vastuusta. Niin tekemällä saatte tilaisuuden keskustella tästä periaatteesta ja vastata kysymyksiin, joita pojallanne tai tyttärellänne kenties on.
- Lukekaa vanhin Bowenin artikkeli tämän lehden nuorten sivuilta. Voisitte käyttää kertomusta oikean suden ruokkimisesta auttaaksenne nuortanne ymmärtämään, miten tärkeää on tehdä hyviä päätöksiä.

- Käykää sivustolla youth.lds.org, napsauttaka kohdassa ”Youth Menu” kohtaa ”For the Strength of Youth” ja edelleen kohtaa ”Agency and Accountability”. Sivulla on pyhien kirjoitusten viitteitä, videoita, kysymyksiä ja vastauksia sekä artikkeleita.
- Voisitte pitää perheillan tai perheen hartaushetken siitä, miten tärkeää on olla rohkea ja puolustaa sitä, mihin me uskomme.²

Ehdotuksia lasten opettamiseen

- Tämän kuukauden palstan Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona aiheena on valinta pitää käskyt (ks. s. 64–65 tässä numerossa). Lukekaa artikkeli yhdessä perheenä ja pyydä lapsia laskemaan, kuinka monta päätöstä siinä päivän aikana tehdään. Selitä, että taivaallinen Isä antaa meidän tehdä päätöksiä, jotta me voimme oppia ja kehittyä. Kerro joistakin asioista, joita olet oppinut päätösten tekemisestä.
- Tehkää VO-toiminta palstalta Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona. Keskustelkaa sitten hyvien päätösten tekemisen seurauksista. Lausu todistuksesi siunauksista, joita olet saanut tekemällä vanhurskaita päätöksiä.
- Lisäideoita tahdonvapauden ja vastuun opettamisesta on *Vuoden 2012 yhteisten tuokioiden ohjelman* tammikuun osiossa (osoitteessa lds.org/service/serving-in-the-church/primary/sharing-time-2012). ■

VIITTEET

1. Ks. *Nuorten voimaksi*, 2011, s. 3.
2. Ks. Thomas S. Monson, ”Uskalla seistä yksin”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 60–67.

PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTIA TAHDON- VAPAUESTA

5. Moos. 11:26–28;
30:15–20

Joos. 24:14–15

2. Nefi 2

Hel. 14:30–31

Moroni 7:15–19

OL 58:26–28; 101:78

Moos. 4:3–4

SISÄISTÄ PARANTUMISTA

”Useimmat meistä eivät ole päässeet [Kristuksen kaltaiseen] myötätunnon ja rakkauden ja anteeksi-antamisen tilaan. Se ei ole helppoa. Siihen vaaditaan ennennäkemätöntä itsehillintää. Mutta kun me yritämme, me huomaamme, että on olemassa parantumisen lähde, että Kristuksessa on parantamisen valtaisa voima ja että Hänen todellisina palvelijoinaan meidän tulee sekä käyttää sitä parantamisvoimaa muiden hyväksi että – kenties vielä tärkeämpää – sisäisesti.”

Ks. presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008), ”Kristuksen parantava voima”, *Valkeus*, tammikuu 1989, s. 51.

Rakastaisinko vihollisiani?

Julkaistaan nimettömänä

Tiesin Herran käskyn rakastaa toisia, myös vihollisiamme, mutta kun katsoin sotilasta, en rakastanut häntä.

Vartuin miehitetyssä maassa. Valta pitävät sotilaat eivät kohdelleet kansaani hyvin. Sotilaat pidättivät, hakkasivat, haavoittivat ampumalla ja jopa surmasivat monia ihmisiä kotikaupungissani ilman selvää syytä. Kun olin 16-vuotias, sotilaat tulivat eräänä päivänä yliopistoon, jossa opiskelin, ja ampuivat yhtä opiskelijaa päähän. Kahteen tuntiin he eivät antaneet viedä häntä sairaalaan. Sinä päivänä sydämessäni kehkeytyi viha noita sotilaita kohtaan. En voinut antaa heille anteeksi tuskaa, jota he aiheuttivat kansalleni, enkä voinut unohtaa muistikuvaa tuosta opiskelijasta.

Kun 25-vuotiaana liityin kirkkoon, oli vaikeaa käydä kirkossa meille määrättyjen tarkastuspisteiden, ulkonaliikkumiskieltojen ja muiden matkustusrajoitusten vuoksi. Minä vaaransin aina henkeni livahtaessani salaa ulos, jotta voin nauttia sakramentin ja olla muiden myöhempien aikojen pyhien kanssa. Oli vaikeaa olla ainoa kirkon jäsen perheessäni ja kotikaupungissani. Halusin olla kirkon

jäsenten kanssa, mutta sotilaat käännöttivät minut takaisin lähes joka viikko.

Eräänä sapattina, kun yritin päästä tarkastuspisteen läpi, sotilas sanoi minulle, etten saisi mennä ulos kaupungista, ja vaati, että palaan kotiin. Katsoin sotilasta ja muistin Vapahtajan sanat: ”Rakastakaa vihamiehiänne” (ks. Matt. 5:43–44).

Tajusin silloin, että en *rakastanut* tuota sotilasta. Viha, jota tunsin nuorena, oli kadonnut liittytyäni kirkkoon, mutta minä en rakastanut vihamiehiäni. Vapahtaja Jeesus Kristus antoi meille tämän käskyn, mutta sydämessäni en kyennyt rakastamaan noita valtaa pitäviä sotilaita. Se vaivasi minua päiväkausia etenkin siksi, että valmistauduin tuohon aikaan menemään temppeliin.

Eräänä päivänä huomasin seuraavan pyhien kirjoitusten kohdan: ”Rukoilkaa siis – Isää koko sydämen voimalla, että täytyisitte tällä rakkaudella, jonka hän on suonut kaikille Poikansa Jeesuksen Kristuksen tosi seuraajille” (Moroni 7:48). Tunsin, että Mormon puhui minulle

henkilökohtaisesti ja osoitti minulle, kuinka voi rakastaa.

Päätin pyytää apua taivaalliselta Isältä. Paastosin ja rukoilin apua rakastaakseni vihamiehiäni. Päiväkausiin en tuntenut mitään muutosta, sillä en ymmärtänyt, että taivaallinen Isä oli vähitellen muuttamassa sydäntäni. Noin vuosi myöhemmin, kun yritin päästä läpi yhdestä tarkastuspisteestä, sotilas sanoi minulle, etten pääsisi sisään kaupunkiin. Tällä kertaa tunsin toisin. Kun katsoin tuota sotilasta silmiin, tunsin häntä kohtaan ihmeellistä rakkautta. Tunsin, kuinka paljon taivaallinen Isä rakasti häntä, ja näin hänet Jumalan lapsena.

Tiedän nyt, kuten Nefi, ettei Herra anna meille mitään käskyä valmistamatta meille keinoa, jolla voimme tehdä sen, mitä Hän käskyy meidän tehdä (ks. 1. Nefi 3:7). Kun Kristus käski meidän rakastaa vihollisiamme, Hän tiesi, että se oli mahdollista Hänen avullaan. Hän voi opettaa meitä rakastamaan muita, jos me vain luotamme Häneen ja otamme oppia Hänen suuresta esimerkistään. ■

”Kuten aina, Kristus on esimerkkimme. Hän näytti meille tien opetuksillaan ja elämällään. Hän antoi anteeksi jumalattomille, alhaisille ja niille, jotka yrittivät satuttaa ja vahingoittaa Häntä.” (Dieter F. Uchtdorf, ”Armeliaat saavat armon”, Liahona, toukokuu 2012, s. 75–76.)

KUINKA OPIMME ANTAMAAN ANTEEKSI MUILLE?

Presidentti George Albert Smith (1870–1951) auttaa vastaamaan tähän kysymykseen julkaisun *Kirkon presidenttien opetuksia: George Albert Smith, 2011*, luvussa 23:

- “Ennen kuin pääsemme Isämme kirkkauteen ja nautimme siunauksista, joita toivomme saavamme uskollisuudesta, meidän on elettävä kärsivällisyyden lakien mukaan ja harjoitettava anteeksiantoa niitä kohtaan, jotka loukkaavat meitä, ja poistettava sydämestämme kaikki vihan tunteet heitä kohtaan.”
- “Kun siis nautimme Herran ehtoollisen sakramentin, – – puhdistakaamme sydämestämme kaikki epäystävälliset tunteet toisiamme kohtaan ja niitä veljiämme ja sisariamme kohtaan, jotka eivät kuulu kirkkoomme.”
- “Asukoon meissä Mestarin Henki, että antaisimme anteeksi kaikille ihmisille, kuten Hän on käskenyt – antaisimme anteeksi paitsi huillamme myös koko sydämemme syvyydestä jokaisen meihin mahdollisesti kohdistuneen loukkauksen.”

Kenelle minun pitää antaa anteeksi? Pohdi rukoillen sopivaa hetkeä ja tilannetta puhua tuon henkilön (tai noiden henkilöiden) kanssa ja ilmaise rakkautesi ja anteeksiantosi.

**Vanhin D. Todd
Christofferson**
kahdentoista apostolin
koorumista

KASVATAMME USKOA Kristukseen

*Voimme tehdä monia asioita vaikuttaaksemme siihen uskon lahjaan,
jonka saamme Pyhän Hengen kautta, ja laajentaaksemme sitä.*

Apostoli Paavali antaa kenties tunnetuimman määritelmän uskosta: ”Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä” (Hepr. 11:1). Alma lisää, että se, mitä toivotaan ja mitä ei nähdä, on totta (ks. Alma 32:21).

Usko Jeesuskeeseen Kristukseen on vakaumus ja varmuus siitä, että 1) Hän on Jumalan aino-syntynäinen Poika, 2) Hänen sovituksensa on ääretön ja 3) Hän on kirjaimellisesti noussut kuolleista – ja kaikesta, mitä nämä perustavaa laatua olevat tosiasiat edellyttävät meiltä.

Luetteloonsa hengellisistä lahjoista Paavali sisällyttää uskon (ks. 1. Kor. 12:9). Usko todella tulee Hengen kautta, mutta kuten Bible Dictionary [Raamatun sanakirja] opettaa: ”Vaikka usko on lahja, sitä on kasvatettava ja tavoiteltava, kunnes se kasvaa pienestä siemenestä suureksi puuksi.” Voimme tehdä monia asioita vaikuttaaksemme siihen uskon lahjaan, jonka saamme Pyhän Hengen kautta, ja laajentaaksemme sitä.

Usko tulee Jumalan sanan kuulemisesta

Ensimmäiset viitteet uskosta Jeesuskeeseen Kristukseen tulevat kuulemalla Jumalan sanaa

– Jeesuksen Kristuksen evankeliumia. Kun tuota opetusta annetaan ja se otetaan vastaan Pyhän Hengen, totuuden Hengen (ks. OL 50:17–22), avulla, Kristukseen uskomisen siemen on kylvetty. Selittäessään, että kaikki voivat saada uskon lahjan, Paavali opetti roomalaisille näin: ”Usko syntyy kuulemisesta, mutta kuulemisen synnyttää Kristuksen sana” (Room. 10:17). Toisin sanoen usko tulee, kun kuulee sanoman, joka on Kristuksen sana eli evankeliumi.

Kuvaillessaan enkelien palvelutyötä Mormon kertoo meille, että usko tulee evankeliumin kuulemisesta, ja näin on ollut aina:

”Ja heidän [enkelien] palvelutyönsä virkana on kutsua ihmisiä parannukseen ja täyttää Isän ihmislasten kanssa tekemät liitot ja tehdä niiden työ, raivata tietä ihmislasten keskuudessa julistamalla Kristuksen sanaa Herran valituille astioille, jotta he voivat todistaa hänestä.

Ja niin tekemällä Herra Jumala raivaa tien, niin että muutkin ihmiset voivat uskoa Kristukseen, niin että Pyhällä Hengellä voi olla heidän sydämissään voimansa mukainen sija; ja tällä tavalla Isä toteuttaa ne liitot, jotka hän on tehnyt ihmislasten kanssa.” (Moroni 7:31–32.)

Usko todella tulee Hengen kautta, mutta kuten Bible Dictionary [Raamatun sanakirja] opettaa: ”Vaikka usko on lahja, sitä on kasvatettava ja tavoiteltava, kunnes se kasvaa pienestä siemenestä suureksi puuksi.”

Lähetysaarnaat, jotka saavat toimeksiannon todistaa Hänestä, kutsutaan ja erotetaan lähetyssaarnaajiksi ja he saavat siihen voiman apostolisten avainten ja valtuuden alaisuudessa. Siksi heidän katsotaan kuuluvan ”Herran valittuihin astioihin”. Toisin sanoen kun nämä Herran valtuutetut sanansaattajat opettavat ja todistavat Pyhän Hengen voimalla, he vievät uskon Kristukseen niiden ihmisten sieluun, jotka kuulevat heitä.

Sana, jota me julistamme, sana, joka synnyttää uskon Kristukseen, on evankeliumi eli hyvä uutinen Jeesuksesta Kristuksesta. Yksinkertaisesti sanottuna hyvä uutinen on, että kuolema ei ole olemassaolon päätepiste ja että me olemme erossa Jumalasta vain väliaikaisesti. Meillä on Vapahtaja, Jeesus Kristus, Jumalan jumalallinen Poika, joka on sovituksellaan voittanut kuoleman ja helvetin, jotta kaikki nousevat kuolleista, ja kaikki, jotka tekevät parannuksen ja jotka kastetaan Hänen nimeensä, voivat saada paikan Jumalan taivaallisessa valtakunnassa ikuisesti.

Parannus kasvattaa uskoa

Parannuksella on tärkeä osa uskon kasvattamisessa Kristukseen. Kristuksen sanan saaminen synnyttää uskon, jota tarvitaan parannuksen tekemiseen, ja parannus vuorostaan ravitsee kasvavaa uskoa. Mormon julistaa: ”Ja [Kristus] on sanonut: Tehkää parannus, kaikki te maan ääret, ja tulkaa minun luokseni ja ottakaa kaste minun nimeeni ja uskokaa minuun, jotta voitte pelastua” (Moroni 7:34).

Esimerkiksi viisas lähetyssaarnaaja neuvottelee ja rukoilee toverinsa kanssa etsien innoitusta siitä, mitä toimintatapaa kunkin tutkijan tulisi noudattaa parannusta tehdessään. Lähetysaarnaat suunnittelevat opetuksensa sen mukaan. He päättävät rukoillen, minkä kutsun tai mitä kutsuja he esittävät tutkijalle kullakin tapaamiskerralla. He rakentavat oppiaiheensa kutsun ympärille tuoden esiin opit, jotka tutkijan pitää ymmärtää, jotta hän voi ottaa vastaan heidän kutsunsa.

Lähetysaarnaat päättävät, kuinka he opettavat nuo opit mahdollisimman selkeästi ja vakuuttavasti tuolle tietylle henkilölle. He suunnittelevat keinoja ja tapoja voidakseen hyödyntää kaikkia mahdollisia resursseja, mukaan lukien jäsenten apu, auttaessaan tutkijaa pitämään sitoumuksensa toimia sopusoinnussa kyseessä olevan periaatteen tai käskyn mukaan. Kun lähetyssaarnaat opettavat ja todistavat tällä tavoin, he voivat johdattaa tutkijan läpi parannusteon prosessin.

Liitot kasvattavat uskoa

Toinen ratkaiseva parannuksen osatekijä on upotuskaste, jolla me alamme ottaa päällemme Kristuksen nimen. Monissa pyhien kirjoitusten jakeissa mainitaan kaste parannukseen tai kaste parannukseksi (ks. Ap. t. 19:4; Alma 5:62; 7:14; Moroni 8:11; OL 35:5–6). Nämä ilmaukset tuovat esiin opin, että vesikaste on viimeinen eli kruunaava vaihe parannusteossa. Synnistä luopuminen ja siihen yhdistyvä liittomme olla kuuliainen täydentää

parannuksemme, sillä parannuksentekomme jää todellakin vajaaksi ilman tuota liittoa. Sen myötä me Jeesuksen Kristuksen armosta täytämme syntien anteeksisaamisen ehdot saamalla Hengen kasteen (ks. 2. Nefi 31:17). Lisäksi kasteenliitto toimii sekä ennakoivasti että takautuvasti: joka kerta kun teemme todellisen parannuksen, tuo liitto aktivoituu ja me täytämme jälleen kerran syntien anteeksisaamisen ehdot.

Mitä näillä toimituksilla ja niihin liittyvillä liitoilla on tekemistä uskon kasvattamisen kanssa? Usko Kristukseen on ratkaiseva edellytys jumalallisten liittojen solmimiselle, mutta liitot myös lisäävät uskoa tavalla, jota ei muutoin voi saavuttaa. Liitossa suuri taivaan Jumala sallii itsensä tulla sidotuksi jokaiseen meistä henkilökohtaisesti (ks. OL 82:10). Niin kauan kuin me elämme Hänen kanssaan solmimiemme liittojen mukaan, Hän on velvollinen suomaan meille paikan valtakunnassaan ja korkeampien liittojen myötä korotuksen tuossa valtakunnassa. Hän on Jumala, jolla on kaikki valta ja joka ei voi valehdella. Siten meillä voi olla rajaton usko siihen, että Hän täyttää meille antamansa lupaukset. Jumalan kanssa solmimiemme liittojen ansiosta me voimme nauttia niin lujasta uskosta Kristukseen, että se vie meidät läpi minkä tahansa haasteen tai koettelemuksen, koska tiedämme, että lopussa pelastuksemme on varma.

Usko voi lisääntyä

Se, mitä olen sanonut uskon kasvattamisesta Kristukseen lähetyssaarnaajien opettamien ihmisten kohdalla, pätee meihin kaikkiin. Uskomme Kristukseen syntyy Hengen avulla, kun me kuulemme Jumalan sanan, jota opettavat Häneltä toimeksiantonsa saaneet palvelijat, sekä elävät että kuolleet. Kun me rakennamme tuolle perustukselle, uskoamme vahvistavat uskon rukoukset, joista on tullut osa jokapäiväistä elämäämme – ja toisinaan osa jokatuhtista elämäämme.

Jatkuva itsemme kestitseminen Kristuksen sanoilla, jotka ovat Mormonin kirjassa ja muissa pyhissä kirjoituksissa, lisää ja syventää sitä uskoa, joka sai alkunsa sanasta. Uskoon perustuva parannuksenteko ravitsee edelleen uskoamme, kun pyrimme olemaan täydellisen kuuliaisia. Parannuksenteko antaa voimaa veden ja Hengen kasteellemme ja tuo anteeksiannon sekä niistä synneistä, jotka

on tehty ennen kastetta, että myös niistä, jotka on tehty kasteen jälkeen. Kristuksen kaltainen lähimmäistemme palveleminen on ratkaiseva osa sen liiton pitämistä, joka ravitsee uskoa Kristukseen. Ajan mittaan huomaamme, että siunaukset, jotka on luvattu kuuliaisuudesta Jumalalle, todellakin käyvät toteen elämässämme ja että uskomme lujittuu ja vahvistuu.

Usko on myös voiman periaate

Tähän asti olen kuvaillut sellaista uskoa, joka koostuu hengellisistä vakuutuksista ja joka saa aikaan hyviä tekoja, etenkin kuuliaisuutta evankeliumin periaatteille ja käskyille. Se on todellista uskoa Kristukseen, ja sellaiseen uskoon meidän pitäisi keskittyä tutkijoita opettaessamme.

On kuitenkin olemassa niin vahvaa uskoa, että se sekä hallitsee käyttäytymistämme että myös antaa meille voimaa muuttaa nykytilannetta ja saada aikaan sellaista, mitä muutoin ei tapahtuisi. Puhun uskosta, joka on paitsi toiminnan periaate niin myös voiman periaate. Paavali sanoi, että sellaisen uskon turvin profeetat ”kukistivat valtakuntia, pitivät yllä oikeutta ja pääsivät näkemään lupauksen täyttymisen. He tukkivat leijonien kidat, sammuttivat roihuavan tulen ja välttivät miekaniskut. He olivat heikkoja, mutta he voimistuivat, heistä tuli väkeviä sotureita, he työnsivät takaisin vihollisen joukot [ja] jotkut naiset saivat kuolleet omaisensa elävinä takaisin.” (Hepr. 11:33–35.) Nuo ovat suuria asioita – mutta eivät tavallaan sen suurempia kuin on voittaa kääntymyksen ja kasteen esteenä oleva voimakas riippuvuus tai muu siihen verrattavissa oleva asia.

Avain siihen, että saamme uskon kautta voimaa, on oppia ja kysyä, mikä on Jumalan tahto, ja toimia sen mukaan. ”Kristus on sanonut: Jos teillä on usko minuun, teillä on voima tehdä kaikki, minkä minä näen hyväksi” (Moroni 7:33).

Hän kuitenkin varoittaa: ”Jos te pyydätte mitään, mikä ei ole teille tarpeen, se kääntyy teidän tuomioksenne” (OL 88:65).

Oma uskonne Kristukseen kasvaa suurenmoisesti, kun pyritte päivä päivältä tuntemaan ja tekemään Jumalan tahdon. Usko, joka on teissä jo toiminnan periaate, tulee silloin myös voiman periaateksi. ■

Puheesta, joka pidettiin uusien lähetysohjaajien seminaarissa Provoossa Utahissa 23. kesäkuuta 2011.

Viekää evankeliumia eteenpäin

ESIMERKILLÄNNE

*Paras tapa kertoa evankeliumista
on elää sen mukaan.*

Stephanie J. Burns ja Darcie Jensen

Muutamilta meistä evankeliumista kertominen käy luonnostaan. Mutta monille meistä se ei ole niin helppoa. Itse asiassa saatamme jopa pelätä puhua avoimesti evankeliumista ystäville, sukulaisille tai naapureille, vaikka tiedämme, kuinka tärkeää on tehdä niin.

Lisäksi toisinaan lähetystyötä ajatellessamme keskitymme liian paljon menetelmään, toimintaan tai lopputulokseen sen sijaan että keskittyisimme auttamaan yksittäistä ihmistä. Ongelmana on, että aina kun unohdamme ajatella yksittäistä ihmistä, ponnistuksemme voivat tuntua väkinäisiltä ja vilpillisiltä.

On kenties parempikin tapa.

Tuo tapa on kokea aiempaa syvällisempi kääntymys evankeliumiin henkilökohtaisesti ja antaa esimerkillisen elämämme ja ystävällisen keskustelumme avata tietä. Mitä syvällisempää kääntymyksemme on, sitä vaivattomammin suhtaudumme uskontoomme ja alamme tuntea yhä suurempaa halua suoda muillekin evankeliumin siunaukset. Kun niin tapahtuu, evankeliumin eteenpäin vieminen tuntuu luontevammalta.

Itse asiassa emme kenties edes ymmärrä kertovamme evankeliumista. Kun uskollisuutemme opetuslapsina lisääntyy, sen vaikutusta tekoihimme, puheisiimme ja jopa ulkoiseen olemukseemme on vaikeaa olla huomaamatta. ”Teidän hyvät tekonne käyvät ilmeisiksi muille ihmisille”, selittää vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista. ”Herran valo voi loistaa

silmistänne. Kun säteilette sillä tavalla, teidän on parasta valmistautua kysymyksiin.”¹

Eläviä todistuksia

Julkaisussa *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas* selitetään: ”Vapahtaja on näyttänyt tien. Hän on antanut täydellisen esimerkin, ja Hän käskää meitä tulemaan sellaisiksi kuin Hän on (ks. 3. Nefi 27:27).”² Kun jäsenet oppivat lisää Kristuksesta ja pyrkivät omaksumaan Hänen ominaisuuksiaan omaan elämäänsä Hänen sovituksensa voiman avulla, heistä tulee enemmän Kristuksen kaltaisia ja siten kykenevämpiä johtamaan muita Hänen luokseen.³

Eräs uusi käännyttäminen Washingtonista Yhdysvalloista sanoo, että hän kiinnostui evankeliumista pelkästään viettäessään aikaa jäsenten kanssa. ”Onnellisuus, joka heistä kuvastui, ja se, miltä minusta tuntui heidän seurassaan, oli kiistämätöntä”, hän kertoo. ”He eivät saarnanneet minulle Jumalasta. Se oli yksinkertaisesti heidän olemuksessaan: heidän elämäntavassaan, heidän valinnoissaan, heidän teoissaan ja suhtautumistavoissaan. Kun katsoin heitä, sanoin itselleni: ”Tuolla tavoin minäkin haluan elää. Tuossa vaiheessa minäkin haluan olla elämässäni.”

Kun evankeliumin vaikutus elämässämme alkaa tuntua luontevammalta, tuosta vaikutuksesta puhuminen helpottuu sekä siksi, että meillä on, mistä puhua, että siksi, että voimme kertoa siitä, mitä sen sanoma on tehnyt meille.

Italialainen Miriam Criscuolo havaitsi, että vaikka hän

oli solminut merkityksellisen ystävyysuhteen erääseen naapuriin, hän ei siltikään tiennyt, kuinka puhua evankeliumista. ”Vietimme paljon aikaa yhdessä, mutta minulta puuttui rohkeus puhua uudelle ystävälleni evankeliumista, vaikka tiesin sen velvollisuudekseni”, hän kertoo.

Mutta kun evankeliumi sitten tuli luontevasti puheeksi, alkoi tapahtua. Miriam muistelee: ”Ystäväni uteliaisuuden herätti itse asiassa tyttärenti, joka näytti erästä Alkeisyhdistyksen projektia. ”Mikä on Alkeisyhdistys?” ystäväni kysyi. Tuo kysymys johti satoihin muihin. Sain tietää, että ystäväni oli etsinyt jotakin vuosien ajan. Kerroin hänelle, että mielenrauha, jota hän tavoitteli, löytyisi kirkostamme.

Myöhemmin hän liittyi kirkkoon. Hän oli vastaus rukouksiini, kuinka löytää tapa tehdä lähetystyötä ja näyttää lapsilleni, kuinka sitä voi tehdä.”

SANOKAA VÄHÄN ENEMMÄN

“Vuosia sitten perheemme asui ja työskenteli sellaisten ihmisten keskuudessa, jotka lähes poikkeuksetta eivät olleet uskoamme. Kun he kysyivät meiltä, kuinka viikonloppumme oli sujunut, – – pyrimme kertomaan uskonnollisista kokemuksista, joita meillä perheenä oli viikonlopun aikana ollut – esimerkiksi mitä joku nuori puhuja oli sanonut *Nuorten voimaksi* -kirjasen tasovaatimuksista tai kuinka meitä olivat koskettaneet sellaisen nuoren miehen sanat, joka oli lähdössä lähetystyöhön.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, “Odotusta Damaskoksen tiellä”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 76.

Olkaa ensin ystäviä

Kuten Miriam, mekin saatamme joskus tuntea velvollisuudeksemme kertoa evankeliumista ja huomaamme, että tämä velvollisuudentunne voi saada aikaan väkinäisiä, vaivaantuneita keskusteluja. Lisäksi velvollisuudentunne voi vallata kokonaan mielemme ja estää kykyämme selittää tehokkaasti evankeliumin periaatteita.

Onnistuneita lähetystyötuloksia tulee todennäköisemmin silloin, kun jäsenet ovat pelkästään hyviä, todellisia ystäviä muiden kanssa. Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista onkin sanonut: ”Jos alusta lähtien suhtaudumme avoimesti omaan jäsenyyteemme kirkossa, – – ystävät ja tuttavat hyväksyvät sen, että tämä on osa sitä, keitä me olemme.”⁴

Evankeliumin sisällyttäminen jo olemassa olevaan ystävytyteen sen sijaan että ystävyys perustuisi evankeliumista kertomiseen voi lisätä menestystä lähetystyössä. Eliana Verges de Lerda, kirkon jäsen Argentiinassa, tapasi ystävänsä Anabelin, kun he kumpikin olivat kuusivuotiaita. Heidän ystävytyensä vahvistui heidän käydessään yhdessä koulua. Tuona aikana Eliana ei koskaan salannut sitä seikkaa, että hän oli kirkon jäsen.

”Minusta oli hyvin helppoa puhua evankeliumista Anabelin kanssa, vaikka uskonkäsityksemme eivät olleetkaan samanlaiset”, hän sanoo.

Kun tytöt olivat 14-vuotiaita, Anabel suostui kuuntelemaan lähetysaarnajia, mutta päätti olla menemättä kasteelle.

Eliana oli pettynyt, mutta se ei estänyt häntä olemasta edelleen Anabelin ystävä, eikä se lopettanut evankeliumiaiheisia keskusteluja. Muutama vuosi myöhemmin Eliana kutsui Anabelin kanssaan seminaariin. Oppitunnin aikana Anabel tunsu Hengen hyvin voimakkaasti. Kun Eliana valmistautui muutama päivä myöhemmin lähtemään temppeliin, Anabel sanoi hänelle: ”Lupaan lähteä seuraavalla

kerralla kanssasi.” Anabel kastettiin vähän sen jälkeen.

Anabelin kääntymys ei tapahtunut muutama päivä vaan vei vuosia. Prosessi oli mahdollinen, koska Eliana oli ensin hänen ystävänsä – riippumatta siitä, tunsiko Anabel kiinnostusta ottaa vastaan evankeliumi vai ei.

Kuunnelkaa rakkaudella

Sellaiset ystävyysuhteet kuin Elianan ja Anabelin saavat usein alkunsa, kun ihmiset huomaavat, että heillä on samankaltaisia kiinnostuksen kohteita, normeja tai muita yhteneväisyyksiä. Nämä ystävyysuhteet syvenevät, kun ihmiset kertovat kokemuksistaan ja tunteistaan ja osoittavat rakkautta toisiaan kohtaan. Ja rakkaus on tietenkin keskeinen osa palautettua evankeliumia.

Me kirkon jäsenet voimme ilmaista Kristuksen kaltaista rakkautta viettämällä aikaa ystäviemme kanssa – toimimalla, palvelemalla ja keskustelemalla. Itse asiassa monet ihmiset etsivät juuri sellaista ystävää.

Kuvaillessaan vuorovaikutustamme muiden kanssa vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista on neuvonut: ”Vielä tärkeämpää kuin puhua on kuunnella. Nämä ihmiset eivät ole elottomia hahmoja, jotka näyttävät vain luvuilta kastetilastoissa. He ovat Jumalan lapsia, veljiämme ja sisariamme, ja

he tarvitsevat sitä mitä meillä on. Olkaa aitoja. Ojentakaa auttava kätenne vilpittömästi. Kysykää näiltä ystäviltänne, mikä *heille* on tärkeintä. – – Ja sitten kuunnelkaa. – – Lupaam teille, että *jokin*, mitä he sanovat, tähdentää *aina* jotakin sellaista evankeliumin totuutta, josta voitte todistaa ja josta teillä sitten on tarjottavana enemmän.”⁵

Meidän ei tarvitse pommittaa ystäviämme evankeliumilla. Meidän pitää vain olla hyviä ystäviä ja kertoa rohkeasti evankeliumin käsitteistä, kun tilaisuuksia ilmenee. Saatana käyttää pelkoa yrittäessään estää jäseniä kertomasta todistustaan. Tämä voimakas tunne voi rampauttaa. Presidentti Uchtdorf huomauttaa: ”Jotkut mieluummin kiskoisivat käsikärryä vaikka yli preerian kuin ryhtyisivät puhumaan uskosta ja uskonnosta ystävilleen – –. He kantavat huolta siitä, millaisina heitä pidettäisiin tai kuinka se saattaisi vahingoittaa heidän suhdettaan.” Hän jatkaa: ”Niin ei tarvitse olla, koska meillä on kerrottavana hyvä sanoma ja meillä on ilosanoma.”⁶

Profeetta Mormon opetti: ”Täydellinen rakkaus karkottaa kaiken pelon” (Moroni 8:16). Kun me elämme täydemmin evankeliumin mukaan, me voimme poistaa pelon korvaamalla sen rakkaudella – puhtaalla Kristuksen rakkaudella – ystäviämme, sukulaisiamme ja naapureitamme

kohtaan. Tämä rakkaus lisää luontaista taipumustamme kertoa evankeliumista.⁷

Kertokaa evankeliumista luontevasti

Taivaallisen Isän lapset tarvitsevat evankeliumin tarjoamaa näkökulmaa. Niiden jäsenten elämä, jotka noudattavat evankeliumin mallia, on todisteena Kristuksen rakkaudesta. Kun jäsenet keskittyvät aktiivisesti tulemaan Jeesusuksen Kristuksen kaltaisiksi, luomaan merkityksellisiä ystävyysuhteita ja kasvattamaan rakkautta, evankeliumista kertominen on luonnollista seurausta siitä, keitä heistä on tullut. Tehdessään työtä näyttääkseen esimerkillään, keitä he ovat, jäsenet voivat saada lohtua ja opastusta Vapahtajan sanoista opetuslapsilleen: ”Minä olen rukoillut puolestasi, ettei uskosi sammuisi. Ja kun olet [kääntynyt], vahvista veljiäsi.” (Luuk. 22:32.) ■

VIITTEET

1. ”Näytä sinä hyvää esimerkkiä uskovista”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 48.
2. *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 119.
3. Ks. *Saarnatkaa minun evankeliumiani*, s. 119.
4. ”Evankeliumista kertovan kodin luominen”, *Liahona*, toukokuu 2006, s. 86.
5. ”Te olette minun todistajani”, *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 16.
6. ”Odotusta Damaskoksen tiellä”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 76.
7. Ks. Barbara Thompson, ”Varokaa kuilua”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 120.

”I’M A MORMON” -KAMPANJAN VOIMA

Vuonna 2010 julkistettu ”I’m a Mormon” [Minä olen mormoni] -kampanja on ollut helppo ja tehokas tapa, jolla kirkon jäsenet ovat kertoneet ajatuksiaan siitä, mihin he uskovat. Kampanjaan on sisällynyt

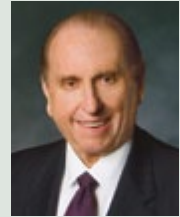
TV- ja mainostaulumainoksia monissa Yhdysvaltain kaupungeissa sekä verkossa oleva osuus. Sivustolla mormon.org myöhempien aikojen pyhät kertovat omasta elämästään ja vastaavat kymmeneen

kysymyksiin, kuten ”Ovatko mormonit kristittyjä?” ja ”Mitä mormonit ajattelevat Raamatusta?”

Rochelle Tallmadge Texasista Yhdysvalloista kertoo: ”Olin rukoillut lähetystyökokemuksia ja sain puhelun eräältä ihmiseltä, joka halusi tietää, olisinko kiinnostunut tästä uudesta ohjelmasta mormon.org-sivustolla.

Koska poikani ovat vammaisia, suurin osa ajatustenvaihdosta sivustolla on tullut niiltä, jotka ovat joko vammaisia tai joiden perheessä on joku vammaisen. Innostavin kokemukseni oli Mian kanssa. Hän asuu Oslossa ja on pyörätuolissa. Hän etsi mormon.org-sivustolta asiaa vammaisuudesta ja löysi videomme. Se todella kosketti häntä. Hän otti yhteyttä lähetysnaajiiimme, me vaihdoimme ajatusta koko kesän, ja hänet kastettiin elokuun puolivälissä. Me kumpikin pidämme ihmeenä sitä, että Herra kykeni yhdistämään meidät valtameren yli.”

PROFEETAN KUTSUUN

”Tarvitsemme monia, monia vanhempia lähetyssaarnaaja-aviopareja lisää. – – Valmistautukaa lähtemään kodistanne palveluksenne kokoaikaisessa lähetystyössä. Elämässänne on harvoin aikoja, jolloin voitte nauttia siitä suloisesta hengestä ja tyydytyksestä, joka tulee yhteisestä kokoaikaisesta palvelusta Mestarin työssä.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Tavatessamme jälleen”, Liahona, marraskuu 2010, s. 6.

Chanta ja Sounthara Luangrath, jotka asuvat Kaliforniassa Yhdysvalloissa, näyttävät Laosia - maata, jossa he ovat syntyneet ja varttuneet ja jossa he palvelevat nyt lähetyssaarnaajina.

osoittivat, kun he kuuluivat lokakuun 2010 yleiskonferenssissa presidentti Thomas S. Monsonin pyynnön saada enemmän lähetyssaarnaajia. ”Tunsimme Hengen hyvin voimakkaana”, he muistelevat. ”Halusimme seurata profeettaa, joten lähetimme lähetysohakemuksemme.”

Luangrathit kutsuttiin palvelemaan humanitaarisessa lähetystyössä Laosissa, maassa, jossa he ovat syntyneet, saaneet kasvatuksensa ja menneet naimisiin. Heidän huolensa hälvenivät, kun he valmistautuivat palvelemaan: heidän perheensä

Yllä vasemmalla: Vanhemmat lähetyssaarnaajat, jotka palvelevat Salt Lake Cityssä Utahissa, auttavat eri maista tulleita pakolaisia - kuten tätä ruandalaista Ntabwoban perhettä, joka sinetöitiin äskettäin tempelissä - asettumaan uuteen kotiinsa

Sondra Jones palveli Marshallinsaarten naisten keskuudessa (vasemmalla miehensä Neldonin kanssa).

tuki heitä, he ratkaisivat terveyttään koskevat asiat ja he antoivat kotinsa vuokralle. He tunsivat itsevarmuutta tehdessään Vapahtajan käskyn mukaan: "Mene -- [ota risti] ja seuraa minua" (Mark. 10:21).

Vanhemmat lähetyssaarnaajat voivat palvella lähetyksentillä monin tavoin ja monissa tehtävissä. Kuten seuraavat kertomukset osoittavat, varttuneet aikuiset voivat palvella

Martha Marin (äärimmäisenä oikealla) palveli kokoaikaisesti työllistämiskeskuksessa Pueblassa Meksikossa.

koko- tai osa-aikaisesti, avioparina tai yksin, omassa maassaan tai ulkomailla ja voittoa uskollisesti esteet, jotka ovat heidän tiellään.

Kohdatkaa pelkonne

*"Tuntemattoman pelko tai pelko siitä, ettemme osaa käyttää pyhiä kirjoituksia kyllin taitavasti tai ettei meillä ole riittävää kielitaitoa, voi aiheuttaa haluttomuutta palvella. Mutta Herra on sanonut: 'Jos te olette valmiita, te ette pelkää' (OL 38:30). Teidän elämänne on teidän valmistautumistanne. -- Menkää vain ja olkaa oma itsenne."*²

Vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista

Pelko voi estää lähdön lähetystyöhön. Jotkut ihmiset pelkäävät, ettei heillä ole tarvittavia taitoja ja tietoa palvella. Toisia huolettaa asuminen jollakin muulla alueella maailmassa ja työskentely ihmisten kanssa, joita he eivät tunne.

Veracruzissa Meksikossa asuva sisar Martha Marin kohtasi joitakin peloistaan palvellessaan kokoaikaisena lähetyssaarnaajana työllistämiskeskuksessa Pueblassa. Hänestä oli vaikeaa käyttää tietokoneita, jotka ovat tärkeällä sijalla työllistämiskeskuksessa. Mutta toverinsa ja niiden muiden avulla ja tuella, joiden kanssa hän työskenteli, hän oppi tarvittavat taidot. "Tämä este on osoittautunut siunaukseksi", hän sanoo. "Tiedän, etten ole tässä työssä yksin."

Utahissa Yhdysvalloissa asuva sisar Sondra Jones kutsuttiin palvelemaan Marshallinsaarella miehensä Neldonin kanssa. "Pelkäsin kuollakseni sitä, mihin olin itseni pistämässä. Minulle ei ole koskaan ollut helppoa yrittää opettaa evankeliumia", hän sanoo. Tunnettuaan alkuun, ettei hänellä ollut mitään annettavaa, hän päätti keskittyä kykyihinsä ja taitoihinsa. Hän oppi rakastamaan marshallinsaarelaisia ja palveli heitä leikkamalla heidän hiuksiaan ja opettamalla heitä ompelemaan.

Puolentoista vuoden jälkeen hän arvioi suorittuneensa noin 700 hiustenleikkuusta. Koska

hän halusi innokkaasti käyttää lahjojaan, hän kykeni palvelemaan satoja ihmisiä, kirkon jäseniä, tutkijoita ja muita yhteisön jäseniä, ja tutustumaan heihin.

Ratkaiskaa perhehuolet

"Voivatko isovanhemmat antaa sen suurempaa lahjaa jälkipolvelleen kuin lausua sekä sanoin että teoin: "Tässä perheessä palvellaan lähetystyössä!""³

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista

Ajatus vaikeuksissa olevien lasten tai varttuvien lastenlasten jättämisestä tuntuu monista ihmisistä kestävämmältä. Silti lähetysaarnajat havaitsivat, että heidän palvelemisensa vahvistaa heidän perhettään tavalla, jota he eivät olleet osanneet odottaa.

Wyomingissa Yhdysvalloissa asuvat Raymond ja Gwen Petersen ovat palvelleet lähetystyössä neljä kertaa. Lähteminen toisen kerran lähetystyöhön – toisen kerran Samoaan – oli alkuun haaste heidän lapsilleen, jotka eivät ymmärtäneet, miksi heidän vanhempiansa piti palvella taas lähetystyössä.

Perhe oivalsi pian, mitä suuria siunauksia vanhempien palvelutyöstä koitui. "He kaikki menestyivät!" sisar Petersen sanoo. "Yhtä avioparia, joka ei ollut kyennyt saamaan lapsia, siunattiin poikavauvalla, yhdessä perheessä tapahtui ihmeellinen parantuminen syövästä, yhdessä perheessä vaikeuksissa ollut lapsi edistyi huomattavasti ja muilla oli paras vuotensa liike-elämässä."

Heidän ahkera työntekonsa on jättänyt uskon perinnön koko sukuun. "Meillä on parhaillaan lähetystyössä neljä lastenlasta, jotka kertovat meille, että me innoitimme heitä lähtemään", sisar Petersen sanoo. "Mikä voisi olla sen palkitsevampaa?"

Etsikää oikea lähetystyömahdollisuus

"Hämmästelän jatkuvasti sitä, kuinka Pyhä Henki saa kunkin lähetysaarnajan ja avioparin ominaisuudet ja tarpeet

Raymond ja Gwen Petersen palvelivat kaksi kertaa lähetystyössä samoalaisten myöhempien aikojen pyhien keskuudessa.

*sopimaan yhteen lähetystyöpalvelun hyvin vaihtelevien olosuhteiden kanssa eri puolilla maailmaa."*⁴

Vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista

Vanhempien lähetysaarnajien palvelutyötä tarvitaan muun muassa työllistämiskesköksissä, lähetystoimistoissa, sukututkimuskesköksissä, temppeleissä ja vierailukesköksissä. Lähetystyöhön aikovat voivat esittää

George ja Aline Chase palvelivat humanitaarisen avun johtajina Papua-Uudessa-Guineassa.

MUUTOKSIA VANHEMPIA LÄHETYS-SAARNAAJIA KOSKEVISSA MENETTELYTAVOISSA

- Lähetysaarnaja-avioparit voivat palvella puoli vuotta, vuoden, puolitoista vuotta tai vuoden ja 11 kuukautta.
- Vanhempien avioparien asuinkustannukset ovat korkeintaan 1 400 US-dollaria kuukaudessa.
- Vanhemmat lähetyssaarnaajat voivat omalla kustannuksellaan palata kotiin kriittisissä perhetilanteissa (korkeintaan 10 päiväksi).

Katso lisätietoja sivustolta <http://lds.org/church/news/changes-in-senior-missionary-rules>.

pyynnön, missä he haluaisivat palvella, mutta viime kädessä kutsu tulee Herralta Hänen profeettansa välityksellä. Herra tietää oikean lähetystyömahdollisuuden jokaiselle auliille naimattomalle sisarelle tai avioparille.

Usseelantilaiset George ja Hine Chase huomasivat, että heidän lähetystyökutsunsa oli heille juuri oikea: he yllättyivät iloisesti, kun niin monet heidän ammatillisista ja perheeseen liittyvistä kyvyistään auttoivat heitä tekemään humanitaarista työtä Papua-Uudessa-Guineassa.

Vanhin Chase oli ollut kirvesmies, ja hän voi auttaa arvioimaan ja organisoimaan sellaisia hankkeita kuten vesikaivojen perustaminen. Sisar Chase oli työskennellyt 18 vuotta toimistonhoitajana. ”Hallinnolliset taitoni ja tietokonetaitoni olivat korvaamattomia”, hän sanoo. Hän ja vanhin Chase yhdistivät kykynsä ja järjestivät työhön valmentavan kurssiohjelman auttaen paikallisia oppimaan sellaisia taitoja kuin ajanhallintaa, organisointia, johtamista, hygieniää ja vuorovaikutustaitoja.

Yhdessä Chaset käyttivät kokemusta, jota he olivat saaneet kirkon tehtävissään ja

Peter ja Kelly Sackley palvelivat Hongkongin yöhykeoimistossa.

– ennen kaikkea – isänä ja äitinä. Kun Chaset tekivät työtä jakamalla koulutarvikkeita ja kehittämällä pienten lasten hoitoa, heidän kokemuksensa vanhempina auttoivat heitä ymmärtämään paikallisten perheiden ja koulujen kohtaamia vaikeuksia.

Hoitakaa talousasiat

”Keskustelkaa sukulaistenne ja piispanne tai seurakunnanjohtajanne kanssa. Kun Herran palvelijat ymmärtävät ajallisen tilanteenne, te voitte saada kokoaikaisen lähetystyöpalvelun suomat iankaikkiset siunaukset.”⁵

Vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista

Monet avioparit pelkäävät, ettei heillä ole riittävästi rahaa palvella lähetystyössä. He ajattelevat elinkustannuksia, lääke- ja asuinkuluja ja miettivät, kuinka rahoittaa sen kaiken. Kirkon johtohenkilöt ymmärtävät nämä todelliset huolenaiheet ja ovat tehneet menettelytapamuutoksia auttaakseen helpottamaan tätä taakkaa (ks. vasemmalla oleva oheisartikkeli). Silti taloudellisiin huolenaiheisiin tarttuminen edellyttää uskoa, huolellista suunnittelua ja joitakin uhrauksia.

Zimbabwelaiset Leonard ja Vera Chisango kokivat haasteita tehokkaan suunnittelun jälkeen. He olivat valmistautuneet koko avioliittonsa ajan palvelemaan lähetystyössä, ja he tiesivät, että eläkkeidensä ja sijoitustensa ansiosta he selviytyisivät ensimmäisestä lähetystyöstään Johannesburgin temppeleissä Etelä-Afrikassa. Mutta kun he olivat palvelemassa, talous kääntyi äkkiä huimaan laskuun ja heidän sijoituksensa hupenivat.

Perheensä avun ansiosta Chisangot pysyivät lähetystyössään. Tuon uhrauksen siunaukset olivat ilahduttavia: heidän poikansa liikeyritys menestyi hyvin, heidän tyttärensä sai ylennyksen töissään ja heidän lapsensa oppivat tekemään yhteistyötä vanhempiensa tukemiseksi.

Monet vanhemmat lähetyssaarnaajat todistavat, että palvelemisen siunaukset ovat monin

verroin suuremmat kuin ajalliset kustannukset. Vanhin Peter Sackley, kanadalainen lähetyssaarnaaja, joka palvelee vaimonsa Kellyn kanssa Hongkongin vyöhyketoimistossa, tiivistää monien ajatukset: ”Olen siirtynyt palkatyöstä siunattuun työhön.”

Voittakaa esteet vahvistamalla uskoa

”Monet nöyrät myöhempien aikojen pyhät pelkäävät, etteivät he kelpaa lähetystyöhön. Mutta sellaisille tuleville lähetyssaarnaajille Herra on antanut tämän vakuutuksen: ’Usko, toivo ja rakkaus, silmämääränä vain Jumalan kunnia, tekevät hänet kelvolliseksi työhön.’”⁶

Vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista

Vanhempien lähetyssaarnaajien palvelemisen neljän esteen voittamiseen vanhin Hales on ehdottanut yksinkertaista parannuskeinoa: ”Uskokaa. Herra tietää, missä teitä tarvitaan.”⁷ Usko voittaa pelon, vahvistaa perheitä, auttaa vanhempaa lähetyssaarnaajaa löytämään oikean mahdollisuuden palvella ja auttaa talousasioissa.

Monia vuosia sitten sellainen usko kasvoi nuorena puolalaistytössä Stanislaw Habelissa. Myöhemmin elämässä usko johti hänet ottamaan vastaan palautetun evankeliumin ja sitten aikuisiällä palvelemaan sukututkimuslähetyssaarnaajana Utahissa.

Sisar Habelin palvelutyö on opettanut hänelle huonosti tunnetun salaisuuden: ”Lähetystyö pitää nuorena.” Hän sanoo hymyillen: ”Kun unohtaa esteet, oppii olemaan kiitollinen. Oppii tulemaan enemmän Kristuksen kaltaiseksi palvelemalla muita, ja se on valmistautumista elämään taivaallisen Isän luona. Lähetystyö voi muuttaa iäkkään ihmisen elämän.”

Niin se todella muuttaa, samoin kuin niiden elämän, joita he nöyrästi palvelevat. ■

Vanhemmat lähetyssaarnaajat palvelevat monin eri tavoin ympäri maailman. Sivustolla liahona.lds.org on lisää kertomuksia heistä.

Leonard ja Vera Chisango palvelivat Johannesburgin temppelissä Etelä-Afrikassa (oikealla).

VIITTEET

1. Ks. Robert D. Hales, ”Lähetyssaarnaaja-avioparit – aika palvella”, *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 28–31.
2. ”Lähetyssaarnaaja-avioparit – aika palvella”, s. 29.
3. ”Herran taistoon kaikki meidät kutsuttu on”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 46.
4. ”Nyt on aika palvella lähetystyössä!”, *Liahona*, toukokuu 2006, s. 89.
5. ”Lähetyssaarnaaja-avioparit – siunauksia uhrauksista ja palvelemisesta”, *Liahona*, toukokuu 2005, s. 40.
6. ”Vanhemmat lähetyssaarnaajat ja evankeliumi”, *Liahona*, marraskuu 2004, s. 81.
7. ”Lähetyssaarnaaja-avioparit – aika palvella”, s. 31.

”Ei liene parempaa tapaa ilmaista kiitokset Kaikkivaltiaalle kuin palvella kokoaikaisessa lähetystyössä.”

Vanhin Leonard Chisango, Zimbabwe

Stanislaw Habel auttaa asiakkaita sukututkimuskirjastossa Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa.

TEMPPELIIN KESKITTYMISEN SIUNAUKSET

”Nyt, mitä tulee sielun tilaan kuoleman ja ylösnousemuksen välillä – katso, enkeli on ilmaissut minulle, että kaikkien ihmisten henget, niin pian kuin ne ovat lähteneet tästä kuolevaisesta ruumiista, niin, kaikkien ihmisten henget, olivatpa he hyviä tai pahoja, otetaan kotiin sen Jumalan luokse, joka antoi heille elämän.”

Alma 40:11

Ei ole suurempaa työtä kuin iankaikkisen perheen rakentaminen – ja tuo työ saa täyttymyksensä Herran huoneessa.

Joshua J. Perkey

kirjon lehdet

Harva asia elämässä vaikuttaa meihin kirvelevämmin kuin rakkaan ihmisen menettäminen. Sellainen menetys on koskettanut piispa Richard Rodriguezin ja hänen vaimonsa Ruthin elämää. Silti he ovat kohdanneet tämän haasteen näkevin silmin ja kuulevin korvin sekä temppelin pyhien toimitusten turvin ja osoittamalla uskoa, joka on johtanut heidät lähemmäksi Vapahtajaa, onnea ja rauhaa.

Menetykseen suhtautuminen

Richard ja Ruth tapasivat ollessaan työssä sementinvalmistusyrityksessä Azoguesissa, pienessä kaupungissa Andien vuoristossa Ecuadorissa lähellä Cuencaa. Richard oli käännynnäinen ja oli liittynyt kirkkoon äitinsä ja veljensä kanssa muutama vuosi aiemmin. Ruth ei tuolloin ollut kirkon jäsen.

”Tavattuani Ruthin en kyennyt jättämään häntä”, Richard sanoo hymyillen.

He menivät naimisiin vuonna 1996. Vain

muutamaa kuukautta myöhemmin Ruthin isä kuoli.

”Hänen kuolemansa aiheutti vakavan masennuskauden elämässäni”, Ruth selittää. ”Rakkaan ihmisen menettämisestä ei toivu koskaan. Menetyksen tuntee aina.”

Vuonna 2001 kuoli Richardin äiti. Jälleen menetys toi paljon surua. Mutta vuosien mittaan Richardin tietämys ja todistus evankeliumista olivat kypsyneet, ja se toi hänelle lohdullista näkökulmaa.

”Evankeliumin ansiosta”, hän sanoo, ”ymmärsin hieman siitä, mitä äidilleni tapahtuu. Luin Ruthille kohdan Alma 40:11 ja selitin, mitä hengelle tapahtuu, kun se lähtee ruumiista. Se oli meille kummallekin suurena lohtuna.”

Tahdonvapauden arvostaminen

Ruth ei silti vielääkään kiinnostunut kirkosta, vaikka hän oli ystävällinen kirkon jäsenille ja lähetyssaarnaajille. ”En vain tuntenut tarvetta muuttaa uskontoani”, hän sanoo.

Richard päätti olla painostamatta asiaa. ”Joka kerta kun puhuimme kirkosta, keskustelu päättyi huonosti”, hän sanoo. ”Ja kun painostin häntä, siinäkin kävi

huonosti. Niinpä lopetin. En halunnut tehdä sitä hänelle.”

Syksyllä 2001 lähetyssaarnaajat kutsuivat Ruthin erääseen kastetilaisuuteen. Hänen päätöksensä ottaa kutsu vastaan muutti kaiken.

Tilaisuudessa sisar, joka kastettiin, lausui todistuksensa. ”Hän puhui ihmeistä, joita hänen elämässään oli tapahtunut sen jälkeen kun hän oli tutustunut kirkkoon – terveyden, hyvinvoinnin ja voiman ihmeistä”, Ruth muistelee. ”Tuo sisar asui periaatteessa yksin, ja silti hänellä oli sellainen todistus.”

Ruth mietti, kuinka naisella, joka oli kokenut niin vaikeita koettelemuksia, voi olla sellainen usko. Tuo kysymys ja vastaaminen kutsuun osallistua kastetilaisuuteen koskettivat Ruthin sydäntä ja valmistivat häntä ottamaan vastaan Hengen todistuksen.

”Silloin tein päätöksen mennä kasteelle. Myöhemmin, kun olimme Richardin kanssa kahden, sanoin: ’Richard, mitä ajattelet siitä, että menisin kasteelle joulukuussa?’ Ja siinä se oli. Olin jo perehtynyt kirkkoon ja evankeliumiin. Mutta minun piti vielä kuulla oppiaihetta lähetyssaarnaajilta.”

”Jumala valmistaa ihmisten sydämiä”, Richard lisää. ”Me voimme tehdä joitakin asioita itse. Minä tein monia asioita, mutta näin kävi vasta kun Ruth oli valmis.”

Ruth on samaa mieltä: ”Minun oli voitettava monia haasteita, kun menimme naimisiin. Kun sitten viimein voitin nuo haasteet, tajusin, ettei minun tarvinnut odottaa elämäni uutta ihmettä. Vasta silloin olin valmis menemään kasteelle.”

Uskoen kohti haasteita

Ruthin kaste joulukuussa 2001 merkitsi muutosta siinä, mihin Rodriguezin perhe keskittyi. Tuon muutoksen myötä tuli hengellistä

”Perhe-elämän onni saavutetaan todennäköisimmin silloin, kun sen perustana ovat Herran Jeesuksen Kristuksen opetukset.”

”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.

Yllä: Richard ja Ruth Rodriguez lapsineen (vasemmalta): Maria Judith, Jorge, Richard jr. ja Freddy. Heidät sinetöitiin Guayaquilin temppelissä Ecuadorissa (oikealla).

voimaa ja siunauksia, jotka ovat ohjanneet heitä tähän päivään asti.

”Meidät sinetöitiin temppelissä 28. kesäkuuta 2003”, Richard sanoo. ”Sen ansiosta elämäämme on tullut monia siunauksia. Kaksi ensimmäistä lastamme sinetöitiin meihin, ja seuraavat kaksi lastamme syntyivät liiton alaisina. Lapsemme ovat siunaus.”

Richard selittää, että uskollinen palveleminen kirkossa on tuonut sopusointua heidän kotiinsa: ”Vaimoni ja minä olemme tasavertainen aisapari. Olemme kohdanneet haasteita ja koettelemuksia, mutta olemme kyenneet selviytymään niistä olemalla yhtä. Me uskomme samoihin asioihin. Koska meidät on sinetöity temppelissä, me tiedämme, että jos kestämmme uskollisesti, Herra auttaa meitä.”

”Jumalallinen onnensuunnitelma tekee mahdolliseksi perhesuhteiden jatkumisen haudan tuolla puolen. Pyhissä tempeleissä tarjolla olevat pyhät toimitukset ja liitot suovat yksilöille mahdollisuuden palata Jumalan kasvojen eteen ja perheille mahdollisuuden tulla liitetyksi yhteen iankaikkisuudeksi.”

”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.

Temppeliin keskittyminen muuttaa seurakuntaa

Kun Ruth kastettiin, silloisessa Azoguesin lähetykseurakunnassa oli vain 25 jäsentä. Nyt se on vaarnaseurakunta, ja sakramenttikoukussa on usein 75 jäsentä tai enemmän.

”Yksilöt vahvistuvat, kun perheitä vahvistetaan”, Ruth sanoo. ”Kun me jäsenet pidämme käskyt ja kuuntelemme kaiken, mitä johtajat meille opettavat, me vahvistamme perheitämme ja seurakuntaa. On kuin jokainen perhe olisi osa sementtiä, joka pitää seurakunnan yhdessä, niin että se voi kasvaa.”

Piispana Richard on edistänyt pyrkimyksiä vahvistaa perheitä siten, että he tekevät temppeleilijöitä ja pitävät ne sekä käyvät usein temppeleissä. Yksi osoitus tästä tähdentämisestä on seurakunnan temppeleimatkat Guayaquilin temppeliin, joka on noin viiden tunnin ajomatkan päässä.

”Käymme temppeleissä seurakuntana niin usein kuin voimme”, Ruth sanoo. ”Tavoittemme on saada jokainen perhe sinetöidyksi temppeleissä.”

”Se, että perheet ovat käyneet temppeleissä sinetöitävinä, on auttanut heitä kasvamaan hengellisesti”, Richard lisää. ”Viime vuosina on sinetöity monta perhettä. Ja nyt he valmistavat omia perhenimiään ja suorittavat toimituksia esivanhempiansa puolesta. Ne, jotka niin tekevät, ovat sitoutuneet lujemmin Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin ja kokeneet suurempaa onnea. Temppelelii on muuttanut jäsentemme näkemyksen.”

Temppeliin keskittyminen muuttaa yksilöitä

Pyhien, henkilökohtaisten kokemusten myötä Rodriguezin perhe on saanut voimakkaita, omakohtaisten todistusten temppeleilijöistä ja sijaistyön tekemisestä esivanhempiensa puolesta.

”Olemme tehneet työn setieni ja tätieni, isäni sisarusten, puolesta”, Ruth sanoo. ”Olemme tunteneet, että meidän pitäisi itse tehdä työ omien sukulaistemme puolesta. Tiedän, että sijaistyö, jota teemme, on totta. Tunnen suurta rauhaa työssä, jota olemme voineet tehdä esivanhempiemme puolesta. Se on ollut mitä erityislaatuisinta työtä.”

Richard todistaa: ”Rakastan temppeleilyä tekemistä niiden puolesta, jotka odottavat. Tämä on koko elämäntyyppimme. Tätä me haluamme tehdä.”

Temppeleissä käyminen on muuttanut heidän perhettään. ”Kun meidät sinetöitiin yhteen temppeleissä, asiat muuttuivat merkittävästi”, Ruth sanoo. ”Hengellinen voimamme on lisääntynyt.”

Richard on samaa mieltä: ”Meidän perheelle se on merkinnyt suurempaa perheykseyttä. Tieto tuosta perhesiteestä, joka on viime kädessä kaiken alku ja loppu, antaa meille voimaa mennä eteenpäin. Elämässä on aina haasteita. Mutta keskittymällä siihen, mitä temppelelii meille antaa, me voimme kohdata tulevaisuuden eri tavalla. Se, että kykenemme suomaan nämä siunaukset – ja etenkin auttamaan muita perheitä tekemään samoin – tuo suurta iloa elämäämme. Tunnen suurempaa sitoutumista kodissamme.”

Richard on sitä mieltä, että perheen päätös valmistautua menemään temppeleliin, ottaa vastaan toimitukset, tulla sinetöidyksi yhteen ja sitten palata tekemään sijaistyötä heidän esivanhempiansa puolesta on ollut yksi heidän suurimmista siunauksistaan. ”Kun me osoitamme uskoa ja otamme vastaan Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin ja etenkin kun menemme temppeleliin saamaan sinetöivä ja pelastavat toimitukset pappeuden välityksellä, elämäme muuttuu”, hän sanoo. ”Se, joka ottaa vastaan temppeleilijöitä, ei ole enää samanlainen.” ■

OLKAA TOIMIJOITA

”Kaikkien Jumalan luotujen suuressa piirissä on toimijoita ja toiminnan kohteita (ks. 2. Nefi 2:14). Meitä taivaallisen Isämme lapsia on siunattu moraalisesta tahdonvapauden lahjalla, kyvyllä ja voimalla toimia itsenäisesti. Tahdonvapaudella siunattuina me olemme vapaita toimimaan, ja meidän tulee toimia eikä vain olla toiminnan kohteena – etenkin kun etsimme oppia ’tutkimalla sekä uskon kautta’ (OL 88:118).”

Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista, ”Pysykää valveilla hellittämättä”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 42.

KUINKA Kristuksen opetuslapset ELÄVÄT sodankäynnin ja väkivallan AIKOINA

*Mormonin
kirjan periaat-
teet auttavat
meitä vaikeina
aikoina elä-
mään uskoen
ja toivoen.*

Yllä: Nefi joutui olemaan neljä päivää sidottuna, kunnes Laman ja Lemuel tekivät parannuksen ja päästivät hänet vapaaksi (ks. 1. Nefi 18:9–21). Oikealla: Yksikään 2 000 nuorukaisesta Helamanin sotajoukossa ei saanut surmaansa taistelussa (ks. Alma 56:44–57).

David Brent Marsh

pappeusosasto

Me elämme laajalle levinneen sodankäynnin ja väkivallan aikaa. Uutislähteet raportoivat näistä kauheista tapahtumista joka päivä. Herran profeetta, presidentti Thomas S. Monson on sanonut: ”Me olemme tulleet maan päälle levottomina aikoina.”¹ Hän vahvistaa sen, mitä presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) on sanonut: ”Me elämme aikaa, jolloin raivokkaat ihmiset tekevät kauheita ja viheliäisiä tekoja. Me elämme sota-aikaa.”²

Vaikka se tekeekin vakavaksi, sen ei pitäisi olla yllättävää. Pyhissä kirjoituksissa opetetaan, että viimeisinä aikoina Saatana käy sotaa (ks. Ilm. 12:17) uskollisten kanssa ja että ”rauha otetaan pois maan päältä” (OL 1:35).

Jumala näki ennalta meidän aikamme ja kutsui profeetta Joseph Smithin tuomaan esiin Mormonin kirjan meidän avuksemme (ks. OL 1:17, 29; 45:26). Mormonin kirjan 239 luvusta 174 (73 prosenttia) käsittelee sotaa, terrorismia, murhia, poliittisia salajuonia, salaisia liittoja, uhkauksia, vehkeilyä perheissä ja muita vihamielisyyksiä.

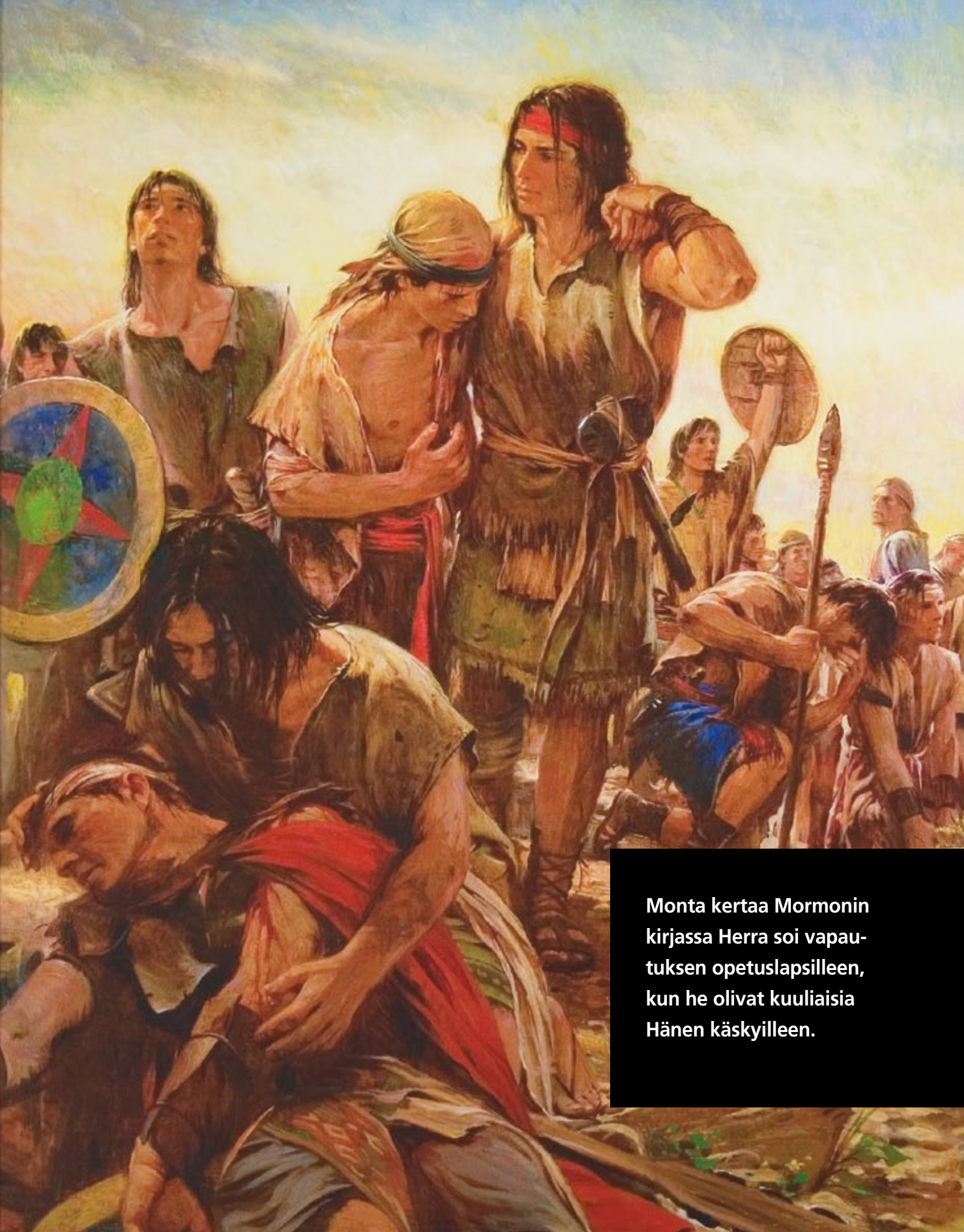
Miksi Mormonin kirjan aikakirjojen pitäjät tallensivat niin monia tapahtumia

sodankäynnistä? Presidentti Ezra Taft Benson (1899–1994) on vastannut: ”Mormonin kirjasta näemme, kuinka Kristuksen seuraajat elävät sodan aikoina.”³ Seuraavassa on näkemyksiä, jotka voivat ohjata meitä eläessämme vaikeina aikoina.

Kuuliaisuus tuo vapautuksen

Monta kertaa Mormonin kirjassa Herra soi vapautuksen opetuslapsilleen, kun he olivat kuuliaisia Hänen käskyilleen.⁴ Nefi opetti: ”Herran lempeät armoteot tulevat kaikkien niiden osaksi, jotka hän on valinnut, heidän uskonsa tähden, tehden heidät voimallisiksi jopa niin, että heillä on voimaa vapautua” (1. Nefi 1:20). Sitten Nefi kirjoitti, kuinka Herra vapautti hänen isänsä niiden ihmisten käsistä, jotka yrittivät surmata hänet, vapautti hänen perheensä Jerusalemin tuhosta, vapautti hänet ja hänen veljensä Labanin murhayrityksestä ja vapautti hänet, kun Laman ja Lemuel turvautuivat väkivaltaan (ks. 1. Nefi 2:1–3; 3:28–30; 4; 7:16–19; 18:9–23).

Alma sanoi pojalleen Sibloneille: ”Minä tahdon sinun muistavan, että siinä määrin kuin sinä panet turvasi Jumalaan, siinä määrin sinut myös vapautetaan koettelemuksistasi ja vastoinkäymisistäsi ja ahdingoistasi”

Monta kertaa Mormonin kirjassa Herra soi vapautuksen opetuslapsilleen, kun he olivat kuuliaisia Hänen käskyilleen.

JUMALA SUOJELEE MEITÄ

”Jumala on kanssamme. Hän varjelee meitä. Hän suojelee meitä – –, jos me olemme tosia ja uskollisia ja kuuliaisia ja otamme varteen Hänen sanansa.”

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008), ”God Will Protect Us in These Perilous Times”, *Church News*, 22. helmikuuta 2003, s. 3.

(Alma 38:5). Myös Mormon huomautti, että ”ne, jotka olivat uskollisia Herran käskyjen pitämisessä, pelastuivat kaikkina aikoina” (Alma 50:22). Vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista vahvisti tämän periaatteen sanoessaan: ”Kuuliaisuus antaa Jumalan siunausten virrata esteettä. Hän siunaa kuuliaisia lapsiaan vapaudella orjuudesta ja kurjuudesta.”⁵

Mormonin kirja osoittaa myös, että jopa muutamat vanhurskaat ihmiset voivat varmistaa kokonaisen kaupungin rauhan ja turvallisuuden (ks. Hel. 13:12–14).

Sota voi olla kutsu parannukseen

Kun me unohdamme Jumalan, Hän kutsuu meitä. Ensin Hän käyttää armeliaita keinoja kuten henkilökohtaisia kehotuksia ja profeettoja. Mutta jos me emme reagoi, Hän voimistaa toimiaan. Toisinaan Hän sallii sotia ja väkivaltaa osana viimeistä keinoaan auttaa meitä palaamaan luokseen.⁶

Mormon on sanonut: ”Ja näin me näemme, että ellei Herra kurita kansaansa monilla ahdingoilla, niin, ellei hän rankaise sitä kuolemalla ja kauhulla ja nälänhädällä ja kaikenlaisilla ruttotaudeilla, se ei häntä muista” (Hel. 12:3). Sota voi olla muistutus parannuksen tekemisestä ja palaamisesta Jumalan luo.

Jumala suo lievitystä sodan aikana

Kun Jumalan opetuslapset joutuvat kärsimään sodan vaikutuksista, Jumala suo heille lievitystä. Kun Alma ja hänen seuraajansa joutuivat orjuuteen, he kääntyivät heti Herran puoleen (ks. Moosia 23:27–28), ja Herra vastasi ripeästi: ”Minä myös kevennän ne kuormat, jotka on pantu teidän harteilenne, niin että te ette voi edes tuntea niitä selässänne, edes ollessanne orjuudessa; – – jotta te tietäisitte varmasti, että minä, Herra Jumala, muistan kansaani sen ahdingoissa” (Moosia 24:13–14).

Muutamat opetuslapset, kuten Abinadi (kuvattuna yllä ja alla), kutsutaan kärsimään tai kuolemaan, jotta he voivat olla todistajina jumalattomuutta vastaan.

Jaakob sanoi oman aikansa puhdassydämi-
sille: ”Turvautukaa Jumalaan horjumattomin
mielin ja rukoilkaa häntä suuresti uskoen, niin
hän lohduttaa teitä ahdingoissanne, ja hän
ajaa teidän asiaanne ja lähettää rangaistuksen
niille, jotka tavoittelevat teidän tuhoanne”
(MK Jaak. 3:1).

Nykyajan profeetat vahvistavat tämän totuu-
den. Vanhin Joseph B. Wirthlin (1917–2008)
kahdentoista apostolin koorumista on opet-
tanut: ”Vaikkei [Jumala] ehkä aina puutukaan
tapahtumien kulkuun, niin Hän on luvannut
uskollisille rauhan jopa heidän koetustensa ja
vaivojensa aikoina.”⁷

Presidentti Benson on sanonut: ”Vaikka
ajat tulevat vaarallisiksi, – – jos me vain tur-
vaamme Jumalaan ja pidämme Hänen käs-
kynsä, meidän ei tarvitse pelätä.”⁸

Muutamia kutsutaan olemaan todistajina jumalattomuutta vastaan

Vaikka Kristuksen opetuslapset voivat
vapautua sodasta, muutamia opetuslapsia
kutsutaan kärsimään tai kuolemaan, jotta he
voivat olla todistajina jumalattomuutta vastaan.
Tätä karua todellisuutta on vaikea hyväksyä
tai ymmärtää. Vanhin Neal A. Maxwell (1926–
2004) kahdentoista apostolin koorumista on
muistuttanut meille, että ”uskolliset eivät ole
– – täysin immuuneja sille, mitä tällä taivaan-
kappaleella tapahtuu”⁹. Presidentti Hinckley
on vahvistanut, että muutamia meistä ”saate-
taan jopa pyytää kärsimään”¹⁰.

Mormonin kirjaan on tallennettu muutamia
tapauksia julmasta väkivallasta ja raakuudesta,
jotta ne auttaisivat meitä ymmärtämään, miksi
Herran opetuslapset, mukaan luettuina profee-
tat sekä viattomat naiset ja lapset, joskus kärsi-
vät ja kuolevat sodassa. Esimerkiksi kuningas
Nooan jumalattomat papit sitoivat profeetta
Abinadin ”ja löivät hänen ihoaan oksilla, niin,
aina kuolemaan asti”. Ennen kuolemaansa
Abinadi todisti: ”Jos te surmaatte minut, te

vuodatatte viatonta verta, ja tämäkin on oleva
todistuksena teitä vastaan viimeisenä päivänä.”
(Moosia 17:10, 13.)

Eräässä toisessa kiduttavan murhan tapauk-
sessa Mormonin kirjassa Ammonihan kau-
pungin jumalattomat lainoppineet ja tuomarit
polttivat uskovaisten käännynnäisten vaimot ja
lapset. Alma ja Amulek tuotiin marttyyrikuole-
man tapahtumapaikalle, ja heidät pakotettiin
todistamaan tätä armotonta joukkomurhaa.

”Kun Amulek näki niiden naisten ja lasten
tuskat, jotka paloivat tulella, hänkin tuns-
tuskaa, ja hän sanoi Almalle: Kuinka voimme
katsella tätä kauheaa näkyä? Ojentakaamme
sen tähden kätemme ja käyttäkäämme sitä
Jumalan voimaa, joka meissä on, ja pelasta-
kaamme heidät liekeistä.”

Alma vastasi: ”Henki estää minua ojent-
masta kättäni, sillä katso, Herra ottaa heidät
vastaan ylös luoksensa kirkkauteen; ja hän
sallii heidän tehdä tämän, eli että ihmiset
tekevät tämän heille sydämensä paatumuksen
mukaisesti, jotta ne tuomiot, jotka hän vihas-
saan heille lähettää, olisivat oikeudenmukaisia;
ja viattomien veri on oleva todisteena heitä
vastaan, niin, ja huutava voimallisesti heitä
vastaan viimeisenä päivänä.” (Alma 14:10–11.)

Vanhurskaat, jotka kuolevat sodassa, pääsevät Herran lepoon

Kun murehdimme uskollisten rakkaiden
menettämistä, Mormonin kirjassa meille
vakuutetaan, että he ovat päässeet Herran
lepoon ja ovat onnellisia. Moroni tekee tämän
asiaankuuluvan huomion: ”Herra sallii van-
hurskaiden tulla surmatuiksi, jotta hänen ran-
gaistuksensa ja tuomionsa kohtaisivat jumalat-
tomia; sen tähden teidän ei tarvitse luulla, että
vanhurskaat ovat kadotettuja, koska he ovat
saaneet surmansa, vaan katso, he pääsevät
Herran Jumalansa lepoon” (Alma 60:13).

Erään taistelun jälkeen, jolloin ”monien
tuhansien ruumiit [lahosivat] kasoissa maan

*Eter (yllä) ja Moroni
(s. 34) näkivät siviili-
saatiionsa tuhoutuvan
sodan vuoksi (ks. Et.
13:13–14; Moroni
1:1–4).*

pinnalla”, joukossa joitakuuta Kristuksen uskollisia opetuslapsia, Mormonin kirjassa kerrotaan, että eloonjääneet ”surevat todella sukulaistensa menetystä, mutta he iloitsevat ja riemuitsevat toivossa ja jopa tietävät, että Herran lupauksen mukaan heidät herätetään asumaan Jumalan oikealla puolella milloinkaan päättymättömän onnen tilassa” (Alma 28:11–12).

Rauhan Ruhtinas

Mormonin kirja tuotiin esiin siunaamaan niitä, jotka elävät sodankäynnin ja väkivallan aikoina. Siihen tallennetut tapahtumat ja opetukset tähdentävät toivoa, tuovat lohtua ja antavat jumalallista näkökulmaa. Me olimme, että kuuliaisuus Jumalalle vapauttaa monia, että sota voi olla kutsu palata Jumalan luo ja että Jumala tuo lievitystä opetuslapsilleen, jotka joutuvat kärsimään. Olimme myös, että vanhurskaat, jotka kutsutaan kuolemaan sodan tai väkivallan vallitessa, ovat todistajina jumalattomuutta vastaan ja että nämä opetuslapset pääsevät Herran lepoon.

Ennen kaikkea Mormonin kirja opettaa meille, kuinka Kristuksen opetuslapset voivat saada rauhaa sydämeensä, koteihinsa ja kansakuntiinsa. Se on verraton väline tuomaan meidät Jeesuksen Kristuksen, Rauhan Ruhtinaan luo. ■

VIITTEET

1. ”Pappeuden voima”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 66.
2. ”Elämme aikojen täyttymisen aikaa”, *Liahona*, tammikuu 2002, s. 6.
3. ”Mormonin kirja – uskontomme lakikivi”, *Liahona*, lokakuu 2011, s. 56.
4. Mormonin kirjassa on ainakin 56 kohtaa, joissa opetetaan, kuinka Herra vapautti ihmisiä sodasta ja muista vaarallisista olosuhteista.
5. ”Kohdatkaa tulevaisuus uskossa”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 35.
6. Pyhissä kirjoituksissa on ainakin 35 kohtaa, joista 11 Mormonin kirjassa, joissa opetetaan, kuinka Herra sallii sotien ja luonnonkatastrofien tapahtua auttaakseen meitä muistamaan Hänet.
7. ”Turvallisen sataman löytäminen”, *Liahona*, heinäkuu 2000, s. 71.
8. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1950, s. 146.
9. ”Ympäröidyt Hänen rakkautensa käsivarsilla”, *Liahona*, marraskuu 2002, s. 17.
10. ”Aika, jota elämme”, *Liahona*, tammikuu 2002, s. 86.

MIKSI ON SOTIA JA VÄKIVALTA?

Mormonin kirja todistaa erittäin selkeästi, että pahuus saa aikaan sotaa. Kun jumalattomat yksilöt pyrkivät hallitsemaan muita tai kansalaiset sallivat pahuuden esteettä lisääntyä, siitä seuraa sotaa, selkkauksia ja väkivaltaa.

KUN JUMALATTOMAT YKSILÖT PYRKIVÄT HALLITSEMAAN

Amlisi hävisi riitaisan mutta laillisen vaalin ja kieltäytyi silti luopumasta halustaan hallita muita. Siitä huolimatta hän sai kannattajansa vihkimään itsensä kuninkaaksi. Sitten hän käski uusia alamaisiaan ryhtymään sotaan, jotta he hävittäisivät Jumalan kirkon ja alistaisivat ihmiset hänen valtaansa. Tuhannet kärsivät tarpeettomasta väkivallasta, koska yksi mies halusi hallita muita. (Ks. Alma 2.)

Serahemna, eräs lamanilaisten johtaja, lietsoi kansansa nefiläisiä vastaan saattaakseen nämä orjuuteen. Puhkesi sota, eikä heidän kuolleitaan laskettu niiden suuren määrän vuoksi. (Ks. Alma 43:6–8, 37; 44:21.)

Amalikkia, eräs nefiläinen toisinajattelija, käytti petosta, väkivaltaa ja sotaa tavoitellessaan itselleen valtaa. Hän ajoi nefiläiset orjuuteen, ja he kärsivät sodasta ja väkivallasta seuraavat viisi vuotta. (Ks. Alma 46–48.)

KUN KANSALAISET SALLIVAT PAHUUDEN LISÄÄNTYÄ

Nefi opetti, että eri ihmisryhmiä ”on hävitetty polvesta polveen heidän pahojen tekojensa mukaan” (2. Nefi 25:9). Sotapäällikkö Moroni vakuutti kansalleen, ettei heitä tuhoitaisi, ennen kuin he itse aiheuttaisivat sen omilla rikkomuksillaan (ks. Alma 46:18). Mormon huomautti: ”[Nefiläisten] riidat ja kiistat, niin, sen murhat ja rosvoukset, sen epäjumalien palvonta, haureus ja iljetykset, joita sen keskuudessa oli, toivat sille sen sodat ja tuhot” (Alma 50:21).

VALOKUVA PERHEESTÄ MICHAEL R. MORRIS

SATO TULEE

Michael R. Morris

kirkon lehdet

Oscar Filippinille ja hänen perheelleen elannon hankkiminen maasta ei ole koskaan ollut helppoa.

Tuuli, kuivuus, rikkoutuvat laitteet, huonot markkinahinnat ja muut haasteet näyttävät toisinaan olevan liitossa perheen parhaita ponnistuksia vastaan.

”Joka päivä täällä *chacralla* – maalamme – meidän täytyy etsiä innoitusta ja ilmoitusta, jotta kykenemme elämään sillä, mitä maa meille antaa”, sanoo Oscar, joka viljelee 40 hehtaarin maatilaa Chubut-joen alajuoksulla olevassa laaksossa Chubutin provinssissa Etelä-Argentiinassa. ”Jokainen päivä tuo haasteita.”

Yksi Filippinin perheen suurimmista haasteista on, etteivät he aina tiedä, tuotavatko heidän väsymättömät ponnistuksensa tulosta. He ovat kuitenkin oppineet, että kova työ ja sisukkuus ennen pitkää kannattavat.

”Maanviljely ei palkitse ponnistuksia päivittäin eikä viikoittain”, Oscar selittää. ”Me teemme työtä kaikkina muina päivinä paitsi sunnuntaisin – joka viikko, joka kuukausi – emmekä välttämättä näe rahallista korvausta, joten meidän on suunniteltava talousasiat tarkkaan. Joskus vie kuukausia tai jopa vuoden, ennen kuin voimme

Filippinin perhe on oppinut, että sekä fyysisen että hengellisen sadonkorjuun laki edellyttää sisukkuutta, kärsivällisyyttä ja rukousta.

Oscar Filipponi ja hänen perheensä eivät aina tiedä, milloin heidän väsymättömät ponnistelunsa tuottavat tulosta. He ovat kuitenkin oppineet, että kova työ ja sisukkuus ennen pitkää kannattavat.

nauttia työmme tuloksista. Meidän täytyy aina muistaa, että työ, jota teemme nyt, kantaa sadon myöhemmin.”

Oscar viljelee alfalfaa ja kasvattaa karjaa vaimonsa Lilianan ja heidän vielä kotona asuvan kahden lapsensa Danielin ja María Célesten kanssa.

”Joskus meillä on rahaa ja joskus ei, koska se kaikki kuluu maatilan kustannuksiin”, hän sanoo. ”Joskus koneemme menevät rikki. Joskus emme saa eläimiämme myytyä, kun ne ovat valmiina myytäviksi. Mutta jos pohdimme ja rukoilemme, pysymme kärsivällisinä ja pidämme kiinni toivosta, niin päivän tai parin päästä löytyy ratkaisu. Joku tulee käymään ja sanoo: ‘Che¹, onko sinulla yhtään eläimiä kaupan?’ Asiat järjestyvät, ja me menemme eteenpäin. Elannon hankkiminen maasta on vaikeaa, mutta päivittäiset ponnistelumme ovat pitäneet meidät hengissä.”

Kiintopisteitä

Daniel sanoo, että elannon hankkiminen maasta tuo hänelle joka päivä tilaisuuksia pohtia siunauksia ja haasteita evankeliumin näkökulmasta. ”On siunaus puhua Herran kanssa ja olla tarkkaavainen Hengen vaikutukselle ilman melun tai musiikin tai mainosten tuomia häiriötekijöitä”, hän sanoo maanviljelyksestä.

”On helppoa olla kirkon jäsen, kun asuu tällaisessa paikassa rakkaat ihmiset ja luonto ympärillä”, lisää Liliana. ”Se auttaa minua muistamaan, että me olemme riippuvaisia Herrasta ja että kaikki, mitä meillä on, on Hänen ansiotaan. Melkein kaikki, mitä täällä teemme, kuvastaa jotakin evankeliumin periaatetta. Oscar tulee aina sisälle mielessään jokin pohdinta maanviljelystä tai eläinten kanssa työskentelemisestä.”

Kun Oscar esimerkiksi kyntää peltoa, hän valitsee jonkin kiintopisteen kuten kaukana

KUN HERRA TASAA TILIT

”Olipa kerran kaksi maanviljelijää, joiden pellot olivat vierekkäin. Toinen ei kos-

kaan työskennellyt pellollaan sunnuntaisin, ja hänen naapurillaan oli tapana moittia häntä siitä. Naapuri sanoi: ‘Satosi ei ole yhtä hyvä kuin minun. Miksi et tee työtä sunnuntaisin?’

Ensimmäinen maanviljelijä sanoi: ‘Minä haluan tehdä niin kuin Herra sanoo. Haluan saada Herran siunaukset.’

Sitten yhtenä lokakuuisena päivänä he seisoivat raja-aidan luona. [Naapuri] sanoi: ‘Katso nyt. Katso peltoani. Se on kaunis, vilja on korkeaa, tähkät ovat täynnä vehnää, ja sinun pellollasi näkyy hienoisia laiminlyönnin merkkejä. Et ole hoitanut omaasi yhtä hyvin kuin minä omaani. Katso satoani verrattuna omaasi. Mitä nyt sanot siunauksista, jotka luulit ansaitsevasi?’

[Lepopäivän pyhittävä] maanviljelijä mietti jonkin aikaa ja vastasi: ‘Herra ei tasaa tilejä lokakuussa.’ ”

Presidentti Boyd K. Packer, kahentoista apostolin koorumin presidentti, *Mine Errand from the Lord*, 2008, s. 193.

olevan puun tai kivenlohkareen, mikä auttaa häntä kyn-
tämään suoran vaon. ”Ei haittaa, vaikka hänen tiellään
on esteitä”, Liliana sanoo. ”Hän ei saa eksyä suunnastaan,
koska hän haluaa vakojen olevan suorina.”

Oscar lisää: ”Jos katson taakseni, jotta näen, miltä
vakoni näyttää, eksyn suunnasta. Niinpä keskityn kiinto-
pisteeseeni ja kuljen eteenpäin.”

Hänen mukaansa se, mikä pätee *chacrassa*, pätee kir-
kossa. ”Jotta pysymme elämässämme oikeassa suunnassa,
meidän täytyy katsoa Herraan, lukea pyhiä kirjoituksia ja
pitää käskyt. Jos sallimme huomiomme kääntyä muualle,
kadotamme kiintopisteemme ja polustamme tulee vino.”

Hengellistä satoa

Filipponit käyvät kirkossa läheisessä Gaimanin kaupun-
gissa. Tässä 6 000 asukkaan kaupungissa, jonka walesi-
laiset siirtolaiset asuttivat 1870-luvulla, seurakuntalaisilla
on runsaasti tilaisuuksia pitää valonsa korkealla. ”Meidän
pitää olla joka päivä niin hyviä kuin suinkin voimme,
koska ihmiset tarkkailevat meitä aina”, sanoo Liliana.

Ihmisten saaminen kiinnostuneiksi evankeliumista voi
viedä aikaa. Sadonkorjuun fyysisen lain tavoin sadonkor-
juun hengellisessä laissakin tarvitaan kärsivällisyyttä. Mutta
koska perhe elää johdonmukaisesti evankeliumin periaate-
iden mukaan, ihmiset ovat oppineet tuntemaan ja kun-
nioittamaan heidän noudattamiaan myöhempien aikojen
pyhien mittapuita.

Aiemmin kun Oscar oli valtion palveluksessa, hän torjui
johdonmukaisesti tarjoukset nauttia kahvia, teetä ja alko-
holia. ”Muutaman vuoden kuluttua”, hän sanoo, ”työtove-
rit alkoivat olla huomaavaisia ja kannustavia ja kysyivät:
'Minkä virvoitusjuoman haluat?' Joskus he jopa kiinnostui-
vat kirkosta. Se on sadonkorjuuta.”

Evankeliumin periaatteiden oppimisen ja niiden
mukaan elämisen hengellinen sato on ollut erityisen run-
sas Filipponien omassa perheessä.

Satoa on tullut siunauksina Oscarin palvelemisesta Tre-
lewin pohjoisen vaarnan patriarkkana, Lilianan palvelemi-
sestä Apuyhdistyksen johtajana seurakunnassa sekä niistä
lukuisista muista kirkon tehtävistä, joissa perheenjäsenet
ovat vuosien mittaan palvelleet.

Satoa on tullut lepopäivän pyhittämisestä ja kymmenys-
ten lain mukaan elämisestä. ”Taivaan ikkunat todellakin

avautuvat – jos eivät heti, niin jatkuvan kuuliaisuuden
myötä”, Oscar sanoo.

Satoa on tullut, kun kaikki Filipponin lapset ovat suorit-
taneet lukion ja kaikki neljä poikaa palvelleet kokoaikai-
sessa lähetystyössä. Heidän koulutuksensa ja lähetystyö-
palvelunsa ovat tuoneet heille työpaikkoja ja johtamistilai-
suuksia, joita heillä ei todennäköisesti muutoin olisi ollut.

Satoa on tullut kysymyksinä, joita María Célestelle ovat
esittäneet ikätoverit halutessaan tietää hänen veljiensä
kokoaikaisesta lähetystyöpalvelusta, hänen uskonnollisista
käsityksistään ja siitä, miksi hän välttelee juhlia, jotka alka-
vat myöhään lauantai-iltaisina.

Ja satoa on tullut Pyhän Hengen kuiskauksina ja rau-
hoittavana vaikutuksena, mikä auttoi perhettä myöhään
eräänä iltana välttämään murhenäytelmän, kun he luu-
livat, että heidän kotiinsa oli murtauduttu. Daniel heräsi
kuultuaan äänen ja valmistautui puolustamaan kotia,
mutta oletettu murtautuja osoittautui naapuriksi, joka oli
tullut pyytämään apua, kun hänen autonsa oli mennyt
epäkuuntoon.

”Ymmärsin, että Henki oli rauhoittanut minua niin,
että kykenimme ratkaisemaan tilanteen ilman ylilyöntejä”,
Daniel sanoo. ”Jälkeenpäin kiitimme rukouksessa taivaal-
lista Isää siitä, ettei mitään paha tapahtunut.”

Filipponin perheen jäsenet sanovat, että kun me todella
annamme itsemme Jumalalle, Hän siunaa meitä tarpeis-
samme ja meistä tulee välineitä Hänen käsissään. Se on
tapahtumaketju, jossa tarvitaan sinnikkyyttä, kärsivällisyyttä
ja rukousta. Siinä tarvitaan myös paljon uskoa ja työtä.
Mutta sato tulee Herran hyväksi katsomana aikana. ■

VIITE

1. Sana, jota Argentiinassa yleisesti käytetään ja joka tarkoittaa ystävää
tai kaveria.

Kun olin ensimmäistä iltaa taas töissä, avasin sähköpostini. Saapuneiden kansiossa oli viesti Bradyilta. Hän oli lähettänyt sen tiistaiamuna juuri ennen hyökkäystä.

HÄN ANTOI MINULLE RAUHAA

Veljeni Brady toimi harjoittelijana Yhdysvaltain valtionhallinnossa ja työskenteli laivaston tiedustelupalvelussa Pentagonissa vuoden 2001 syyskuun 11. päivän hyökkäysten aikaan. Minä olin tuolloin työssä Idahossa Yhdysvalloissa, ja kun näin sen aamun uutisista, mitä oli tapahtunut, soitin esimiehelleni ilmoittaakseni, etten tulisi vähään aikaan töihin.

Muutamat perheeni jäsenet kokoontuivat Washington D.C:ssä erään hotellin tanssialiin, jonka viranomaiset olivat määränneet tiedotuskeskukseksi, mistä käsin he voisivat pitää perheet ajan tasalla meneillään olevista etsintäponnisteluista. Odotimme päivää toisensa jälkeen tietoa, oliko Brady ollut uhrien joukossa. Tunnelma tuossa ympäristössä oli ylipääsemättömän murheellinen ja toivoton. Silti perheemme lyöttäytyi yhteen ja rukoi, että mitä sitten tapahtuisikin, me emme menettäisi uskoamme.

Lähes viikko hyökkäysten jälkeen, 17. syyskuuta, saimme vahvistuksen, että Brady oli kuollut.

En usko, että kysyin kertaakaan: ”Miksi minä?” mutta kysyin varmasti: ”Miksi *hän*?” Olin rakastanut ja ihailnut Bradya lapsesta asti ja halunnut olla juuri sellainen kuin hän. Mietin myös: ”Miksi *nyt*?” Brady oli usean viikon ajan suunnitellut matkaa Idahoon viettämään aikaa perheen kanssa. Hänen oli määrä saapua torstaina, 13. syyskuuta, vain kaksi päivää sen jälkeen kun hän oli kuollut.

Kun olin palannut Idahoon ja olin ensimmäistä iltaa taas töissä, avasin työsähköpostini, mitä en ollut tehnyt syyskuun 10. päivän jälkeen. Saapuneiden kansiossa oli viesti Bradyilta. Hän oli lähettänyt sen tiistaiamuna juuri ennen hyökkäystä. Siinä hän puhui tulevasta yhdessäolostamme ja kaikesta hauskaasta, mitä olimme suunnitelleet. Loppukaneetiksi hän

kirjoitti yksinkertaisesti: ”Rauhaa.”

Brady ei yleensä päättänyt sähköpostiviestejään sillä tavoin, mutta pidän Herran lempeänä armotekona sitä, että hän teki niin. En usko, että Brady tiesi, mitä tulisi tapahtumaan, mutta minusta on hienoa, että hänen viimeiset sanansa – hänen viimeinen sanansa – minulle oli *rauhaa*.

Vielä nytkin, yli vuosikymmen myöhemmin, luen aina silloin tällöin tuon sähköpostiviestin uudelleen. Joka kerta, kun niin teen, saan muistutuksen siitä, että evankeliumin ansiosta me voimme saada Vapahtajan lupaaman rauhan: ”Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon.” (Joh. 14:27.)

Tietenkin kaipaen Bradyä, mutta evankeliumin ansiosta olen säilyttänyt uskoni tässä koettelemuksessa. Vapahtajan avulla olen kyennyt menemään eteenpäin kokien toivoa ja rauhaa. ■

Carson Howell, Utah, USA

KYSY MORMONILTA

Suomessa kaikkia 18 vuotta täytäneitä nuorukaisia veloitetaan olemaan asepalveluksessa puolesta vuodesta vuoteen. Kun aloitin vaaditun asepalveluksen, huomasin, että monien armeijakavereideni mieliteet ja asenteet olivat ristiriidassa omien periaatteideni kanssa. Sen johdosta näin vaivaa pysyäkseen lähellä Henkeä ja rukoilin ainakin kahdesti päivässä ja luin pyhiä kirjoituksia.

Alkuun minua hermostutti, koska en tiennyt, kuinka tupalaiseni reagoisivat, mutta he eivät näyttäneet välittävän, joten rentouduin. Jonkin ajan päästä tupakaverini kysyivät, mitä luin. ”Mormonin kirjaa”, vastasin heille suoraan. Heidän seuraava kysymyksensä oli tietenkin, olenko myöhempien aikojen pyhä. Kerroin heille olevani, ja jonkin ajan kuluttua he antoivat asian olla.

Ennen pitkää muutama armeijakavereistani alkoi esittää kysymyksiä Mormonin kirjasta – sen alkuperästä, sisällöstä ja niin edelleen. Myöhemmin heidän kysymyksensä vaihtelivat elämän tarkoituksesta kirkon periaatteisiin. Uskonnostani tuli luonteva osa keskustelujamme, ja se putkahti esiin miltei joka tilanteessa.

Vieruspunkassa nukkuva kaveri kysyi, saisiko hän lukea Mormonin kirjaani. Tietenkin vastasin myöntävästi. Eräässä toisessa tilanteessa tupakaverini, joka oli osallistunut tutunsa hautajaisiin, kertoi minulle, että hautajaiset olivat herättäneet hänen mielessään monia kysymyksiä elämästä ja sen tarkoituksesta. Hän kysyi minulta, mitä kirkossa uskottiin noista asioista. Meillä oli pitkä keskustelu

elämän tarkoituksesta, sovituksesta, luomisesta ja muista evankeliumin aiheista. Jälkeenpäin moni muukin tupakaveri kiinnostui kirkon opetuksesta ja tasovaatimuksista.

Sinä aikana, jonka vielä olimme yhdessä, kävimme monia keskusteluja, jotka näyttivät aina kääntyvän kirkon opetukseen. Tupalaiseni kutsuivat näitä keskusteluja ”Kysy mormonilta” -tuokioiksi. Kun olimme myöhemmin suorittaneet koulutuksemme, yksi tupalaisistani kertoi minulle, että hän oli päättänyt lopettaa kiroilemisen.

Koko sen ajan, kun olin asepalveluksessa, panin merkille, että mitä

avoimempi olin jäsenyydestäni kirkossa ja mitä uskollisemmin noudatin evankeliumin opetuksia, sitä avoimempia muut olivat minua kohtaan ja sitä enemmän tilaisuuksia minulla oli kertoa evankeliumista.

Olen kiitollinen niistä siunauksista ja tilaisuuksista, joita minulla oli puhua evankeliumista asevelvollisuutta suorittaessani. Todistan, että jos me olemme rohkeita puolustamaan arvojamme, meitä siunataan tilaisuuksilla tehdä lähetystyötä. Ja jos me annamme evankeliumin valon loistaa vapaasti elämässämme, me voimme suojella itseämme pimeydeltä ja meillä voi olla myönteinen vaikutus ympärillämme olevaan maailmaan. ■

Kari Koponen, Suomi

Vieruspunkassa nukkuva kaveri kysyi, saisiko hän lukea Mormonin kirjaani. Tietenkin vastasin myöntävästi.

Puhuessani tunsin Hengen täyttävän minut rauhalla ja voimalla. Todistin Jumalan suuresta rakkaudesta lapsiaan kohtaan ja heidän jumalallisesta luonteestaan.

minua, niin että tietäisin, mitä sanoa.

Kun tuli aika puhua työtovereilteni, sain rohkeutta profeetta Joseph Smithin sanoista: ”Tehkäämme iloisin mielin kaikki, mikä on meidän vallassamme; ja pysykäämme sitten sijoillamme täysin varmoina saadaksemme nähdä Jumalan pelastuksen ja hänen käsivartensa ilmoittamisen” (OL 123:17).

Puhuessani tunsin Hengen täyttävän minut rauhalla ja voimalla. Todistin Jumalan suuresta rakkaudesta lapsiaan kohtaan ja heidän jumalallisesta luonteestaan, hämmästyttävistä mahdollisuuksistaan ja iankaikkisesta arvostaan. Opetin, että Jumalan käskyt osoittavat Hänen rakkauttaan, koska ne tarjoavat tien suurimpaan onneen. Ja julistin, että Jeesus Kristus voi parantaa sekä ihmisistä riippumattomat että ihmisten aiheuttamat haavat.

Ennen kuin tiesinkään, minulle annettu puolituntinen oli kulunut. Peräännyin hitaasti korokkeelta, kokosin paperini ja kohotin katseeni. Pyhä hiljaisuus täytti huoneen. Jotkut ihmiset hymyilivät ja toiset itkivät. Opettajat, joilla oli vastakkaisia näkemyksiä, kiittivät minua rohkeudestani ja vakaumuksestani. Yksi työtoveri tunnusti, että kun puhuin, ”erityinen henki” oli koskettanut häntä. Toiset kertoivat minulle, etteivät he olleet koskaan kuulleet niin hienotunteista ja kunnioitettavaa selitystä sellaisista uskonkäsityksistä ja että sanani olivat auttaneet heitä näkemään, että koulun opetussuunnitelmaa piti muuttaa.

Mestari, joka oli tyynnyttänyt raivoavan myrskyn käskemällä sitä vaimenemaan (ks. Mark. 4:39), oli tehnyt niin jälleen – tällä kertaa minun vuokseni!

TYYNNYTTÄISIKÖ HÄN MINUN MYRSKYNI?

Toimin viidennen luokan opettajana yksityiskoulussa Massachusettsissa Yhdysvalloissa. Olin ollut kokouksessa koulun johdon kanssa keskustelemassa opetussuunnitelmasta, johon sisältyvät näkökannat olivat vastoin perhejulistuksen periaatteita. Pyrkimykseni puolustaa avioliittoa ja perhettä koskevia totuuksia ja edistää objektiivisuutta, kunnioitusta ja ymmärtämystä johtivat kuitenkin väärinymmärrysten, pilkan ja vainon myrskyn.

Toisinaan tunsin, että olin kuin apostolit ylittämässä myrskyisiä Galileanjärveä Jeesuksen nukkuessa. Tunsin, että heidän laillaan oma

uskoni oli alkanut horjua, ja minäkin mietin: ”Etkö näe, että minä hukun!” (Ks. Mark. 4:38.) Uskoin, että Jeesus oli todellakin kauan sitten nuhdellut raivoavaa tuulta ja aaltoja, mutta kun koettelemukseni voimistuivat, minun oli vaikeaa luottaa siihen, että Hän tyynnyttäisi minun myrskyni.

Yhtenä päivänä eräs koulun johtajista pyysi minua selittämään huolenaiheeni koko henkilökunnalle koulutustilaisuudessa, joka käsitteli erilaisia näkökantoja. Kun valmistin tätä esitystä, omista rukouksistani, pyhien kirjoitusten tutkimisestani ja käyneistäni temppeleissä tuli yhä vilpittömämpiä, ja tunsin Hengen opastavan

Opin tuosta kokemuksesta, että me emme ole koskaan yksin silloin kun me puolustamme totuutta. Herran apu on aina lähellä. Kuten Hän on luvannut: ”Minä käyn teidän kasvojenne edellä. Minä olen teidän oikealla puolellanne ja vasemmalla, ja minun Henkeni on teidän sydämessänne ja minun enkelini teidän ympärillänne tukeakseen teitä.” (OL 84:88.)

Koko sielustani todistan, että Hän on vapautuksen Jumala. Tunnen tämän totuuden, koska Hän pelasti minut. Hän tyyntynyt minun myrskyni. ■
Nick Gentile, Utah, USA

SAIN VASTAUKSENI KONFERENSSISTA

Vuonna 2006 kävin antropologian kurssia katolisessa korkeakoulussa. Opettajamme antoi meille tehtävän tutkia jotakin tiettyä uskontoa ja esitellä sen muille kurssilaisille. Päätin tehdä esitykseni Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkosta – olinhan ollut sen jäsen 21 vuotta. Tiesin, että esitys olisi harvinainen ja hieno tilaisuus kertoa 40 opiskeluterille ja ystävälle, mihin uskoin.

Niiden kahden kuukauden ajan, jolloin minun oli valmisteltava esitystäni, minulla oli vaikeuksia löytää yksinkertainen tapa esittää minulle tärkeät opit niin, että kurssilaiseni ymmärtäisivät ne. En oikein tiennyt, mitä seikkoja minun pitäisi tuoda esiin ja kuinka sen tekisin. Kun esitykseeni oli enää viikko aikaa, en vielääkään tiennyt, mitä tehdä.

Epätoivoissani rukoilin ja pyysin Herralta apua.

Sain vastaukseni yleiskonferenssista, joka pidettiin sinä viikonlopuna. Huhtikuun 2006 konferenssissa presidentti James E. Faust (1920–2007), toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, piti puheen otsikolla ”Kaiken palauttaminen”.¹ Tunsin Pyhän Hengen vahvistavan, että totuudet, joista presidentti Faust puhui – ja tapa, jolla hän esitti ne – olivat malli, jota voisin noudattaa pitäessäni esitykseni.

Konferenssin jälkeen latsin puheen internetistä ja käytin sitä pohjana valmistaessani diaesityksen,

Opettajani ja kurssilaisten esittämien kysymysten vuoksi kirkkoa koskeva esitykseni kesti 40 minuuttia.

jonka pidin seuraavalla viikolla. Minulle oli annettu aikaa 20 minuuttia, mutta kaikkien opettajani ja kurssilaisten esittämien kysymysten vuoksi esitys kesti 40 minuuttia – koko oppitunnin ajan.

Kun lopetin, opettajamme toi esiin, ettei yksikään hänen oppilaistaan ollut koskaan pitänyt niin hyvää esitystä. Hän antoi minulle korkean arvosanan ja sanoi minulle, että ainoa syy, miksi en saanut esityksestäni korkeinta arvosanaa, johtui siitä, etten ollut suhtautunut aiheeseen puolueettomasti.

Tutustutin myöhemmin opettajan *Liahonan* verkkosivustoon, josta hän löytäisi presidentti Faustin puheen ja muita, joista saattaisi olla apua. Annoin hänelle myös Mormonin kirjan ja pyysin häntä lukemaan sen kehottaen häntä puhumaan kanssani jälkeenpäin.

Olin kiitollinen huomattessani, että esitys oli vaikuttanut myös muutamiin opiskelijoihin. Koko loppuvuoden ajan näin todisteita vaikutuksesta, joka sillä oli ollut heidän elämäänsä. Yksi heistä otti jopa lähetyssaarnaajat vastaan kotonaan, mikä antoi meille hienon tilaisuuden jatkaa keskusteluaamme Jeesuksen Kristuksen evankeliumista.

Olen kiitollinen tilaisuudesta, joka minulla oli kertoa uskonkäsityksistäni kurssilaisilleni. Mutta mikä tärkeämpää, olen kiitollinen siitä, että opin Herran vastaavan vilpittömiin rukouksiimme nykyajan profeettojen ja apostolien sanojen välityksellä. ■

Sara Magnussen Fortes, São Paulo, Brasilia

VIITE

1. James E. Faust, ”Kaiken palauttaminen”, *Liahona*, toukokuu 2006, s. 61–62, 67–68.

Adrián Ochoa

toinen neuvonantaja
Nuorten Miesten ylim-
mässä johtokunnassa

TE olette MAAILMAN VALO

Lähetystyössä palvelleet puhuvat usein palveluajastaan elämänsä parhaina vuosina. Miksi niin on?

Ehkäpä se johtuu siitä ilosta, että näkee toisen sielun tulevan Vapahtajan luokse (ks. OL 18:15). Kenties se liittyy siteisiin, joita he tuntevat tutkijoihin, käännyttäisiin, jäseniin, tovereihin ja lähetysjohtajiin. Mielestäni nuo asiat ovat osa sitä, mutta olen myös sitä mieltä, että se johtuu Vapahtajan valosta, jota he tuntevat – ja valosta, jota he jakavat palvelemalla ja todistamalla.

Me tiedämme, että Vapahtaja sanoi olevansa Maailman Valo (ks. Joh. 9:5; 12:46). Mutta vuorisaarnassa Hän julisti samaa seuraajistaan:

”Te olette maailman valo. Ei kaupunki voi pysyä kätkössä, jos se on ylhäällä vuorella.

Eikä lamppea, kun se sytytetään, panna vakan alle, vaan lampunjal-kaan. Siitä sen valo loistaa kaikille huoneessa oleville.

Näin loistakoon teidänkin valonne ihmisille, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaassa.” (Matt. 5:14–16.)

Me voimme jakaa valoamme muille – eli heijastaa Vapahtajan valoa (ks.

3. Nefi 18:24) – koko elämämme ajan, ja meidän pitää aloittaa se nuorina. Kun olemme mukana virallisissa lähetystyötehtävissä ja koko elämän kestävässä lähetystyössä, voimme ottaa mallia kolmesta henkilöstä, jotka minun mielestäni ovat parhaita esimerkkejä tästä työstä: Alma, profeetta Joseph Smith ja Vapahtaja. Kaikki kolme ovat vaikuttaneet voimakkaasti ymmärrykseeni lähetystyön tärkeydestä – Vapahtajan valon näyttämisestä maailmalle.

Alma: olkaa nöyriä

Alman opetukset vaikuttivat hyvin merkittävästi aikomukseeni palvella lähetystyössä. Vaikka isoäitini varmisti, että minut kastettiin 8-vuotiaana, kävin harvoin kirkossa ollessani nuori. Kun lähetysaarnajat osuivat tielleni ollessani nuori aikuinen ja aloin miettiä kirkkoa koskevia asioita, ryhdyin tutkimaan pyhiä kirjoituksia. Huomioni kiinnittyi Alman ajatuksiin nöyrytykseen pakottamisesta sen sijaan että päättää olla nöyrä (ks. Alma 32:13–15). Tunsin itseni riittämättömäksi puutteideni vuoksi, mutta ajattelin asiaa vakavasti tullen siihen tulokseen, että lähetystyössä

palveleminen vaatisi merkittävää muutosta. Olin jo työelämässä ja minulla oli oma liikeyritys, ja halusin mennä naimisiin tyttöystäväni kanssa (joka on muuten nyt vaimoni). Voisinko luopua siitä kaikesta palvellakseni Herraa?

Menin paikkaan, jossa voin olla yksin, ja rukoilin taivaallista Isääni ja keskustelin Hänen kanssaan pitkään ja hartaasti. Näin nöyrytykseni tulon ymmärtämään, että taivaallinen Isä halusi minun palvelevan. Päätin noudattaa Hänen sanaansa, ja niin tehdessäni huomasin Alman lupauksen olevan totta: ”Se, joka todella nöyrytyy ja tekee parannuksen synneistään ja kestää loppuun asti, on oleva siunattu – niin, paljon siunatumpi kuin ne, joiden on pakko olla nöyriä” (Alma 32:15).

Vaikka olin jo aikaa sitten täyttänyt 26 vuotta, menin piispani luo, joka auttoi minua valmistautumaan. Lähetin lähetystyöpaperini ja odotin kuukausia. Viimein sain puhelun, jossa kerrottiin, etten voisi palvella kokoaikaisessa lähetystyössä mutta että voisin palvella tiedotuksen parissa – alalla, jolla jo työskentelein. Se oli jännittävää aikaa. Minua

Kun olemme mukana lähetystyössä, voimme saada innoitusta Vapahtajan, Alman ja Joseph Smithin esimerkeistä.

koulutettiin, ja sitten – pian sen jälkeen kun Meksikon hallitus oli tunnustanut virallisesti kirkon Meksikossa – esiinnyin mediakeskusteluissa. Autoin vaarvoja kouluttamaan tiedotusasiatuntijoita ja luomaan suhteita viranomaisiin. Tämä tilaisuus palveli minulle siunauksena useammilla tavoilla kuin osaan kuvailla ja tavoilla, joita en osannut odottaa. Se vaikutti hyvällä tavalla moniin elämäni osa-alueisiin.

Lähetystyöpalvelunne tulee olemaan tärkein yksittäinen asia, jolla voitte valmistautua loppuelämäänne. Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) on luvannut tuleville lähetysaarnajille: ”Lähetyskentällä käyttämänne aika, jos nuo vuodet käytetään omistautuneeseen palvelemiseen, tulee olemaan kannattavampi kuin mikään muu kahden vuoden jakso elämästänne. – – Jos palvelette lähetystyössä uskollisesti ja hyvin, teistä tulee parempi aviomies, teistä tulee parempi isä, teistä tulee parempi opiskelija ja parempi työntekijä.”¹ Jos voitte ikänne puolesta palveli kokoaikaisessa lähetystyössä, valmistautukaa nyt palvelemaan. Siunaukset, joita saatte, ovat

MONIA TILAISUUKSIA PALVELLA

Virallinen lähetystyöpalvelu ei rajoitu niihin, jotka voivat palvelulla käännytystyössä. On monia nuoria aikuisia, joiden kohdalla käännytystyössä palveleminen ei ole mahdollista fyysisten, henkisten tai emotionaalisten haasteiden vuoksi. Nämä nuoret miehet ja naiset tekevät paljon hyvää kirkon organisaatioissa kautta maailman kirkon palvelulähetysaarnajina.

Kirkon palvelulähetysaarnajia tarvitaan eri puolilla maailmaa palvelemaan sukututkimuskeskuksissa, piispojen varastuhuoneissa, säilyketehtaissa, työllistämiskeskuksissa, yhteiskunnallisissa palvelujärjestöissä, tiedotuksen tehtävissä sekä monessa muussa kirkon toiminnassa. Lähetystyöikäiset miehet ja naiset, jotka eivät kykene palvelemaan käännytystyössä, voivat neuvotella vanhempiensa ja johtohenkilöiden kanssa harkitessaan palvelulähetystyön vaihtoehtoja. Vaikka palvelulähetystyön tehtävät ja pituus vaihtelevat lähetysaarnajan kykyjen mukaan, niihin sisältyy todellista työntekoa, todellista palvelemista ja todellisia uhrauksia, jotka vaikuttavat Jumalan valtakunnan rakentamiseen maan päällä.

Lisätietoja kirkon palvelulähetystyöstä on osoitteessa www.lds.org/service/missionary-service.

moninkertaiset tekemiinne uhrauksiin verrattuna.

Tiedän, että kun harkitsette palvelemista lähetystyössä, eteenne tulee kenties haasteita. Vastustaja tekee kaiken voitavansa estääkseen Herran työtä menemästä eteenpäin. Jos olette epävarmoja siitä, pitäisikö teidän palvelulla lähetystyössä, kehoitan teitä nöyrytymään ja sitten polvistumaan ja kysymään taivaalliselta Isältä. Hän teki tahtonsa tiettäväksi

minulle, ja tiedän, että Hän tekee samoin teille.

Joseph Smith: hankkikaa iankaikkinen näkökulma

Joseph Smithiltä olen oppinut, että keskittyminen iankaikkiseen näkökulmaan voi lisätä kykyänne Herran palvelijana. Ennen mietin usein, kuinka hän kykeni kestämään kaiken sen, mitä hän kesti – eritoten koettelemukset ja vainon. Mutta olen oppinut ymmärtämään, että koska Joseph näki verhon tuolle puolen, hän tiesi, että tämä kuolevainen olemassaolo on vain murto-osa iankaikkista matkaamme. Mietin, mitä minulle tapahtuisi, jos ymmärtäisin sen mitä hän ymmärsi,

ja sitä pohtiessani opin oivaltamaan, että kun me keskitymme siihen, mikä on tässä ja nyt, näkemyksemme on rajoitettu. Kun säilytämme iankaikkisen näkökulman, ymmärrämme, kuinka ratkaisevan tärkeää on, että sitoudumme auttamaan muita, pelastamaan muita ja todistamaan niistä totuuksista, jotka tunnemme.

Jos Josephin tavoin keskittyisimme asioihin iankaikkisesta näkökulmasta käsin, kuinka paljon auliimpia ja innokkaampia olisimme kertomaan evankeliumista jokapäiväisessä elämässämme? Valon jakamista – Vapah-tajan valon heijastamista – ei tarvitse rajoittaa virallisiin lähetystyötehtäviin. Kun olette avoimia ja vastaanottavaisia, voitte jakaa Kristuksen valon lähellänne olevien kanssa kertoen heille, keitä te kirkon jäsenet olette ja mihin te uskotte. Kun siirrytte paikasta toiseen läpi elämänne ja olette tekemisissä monien erilaisten ihmisten kanssa, kannustan teitä tutustumaan muihin uskontokuntiin kuuluviin naapureihinne, opiskelutovereihinne ja työtovereihinne. Noudattakaa vanhin M. Russell Ballardin ohjetta kertoa evankeliumista verkossa, mukaan lukien sosiaalisen median verkkosivustot, blogit ja videopalvelusivustot.²

Samalla kun opetamme muille evankeliumia varsinaisessa opetustilanteessa, joskus käy niin, että joku kääntyy evankeliumiin pelkästään siksi, että te näytätte vanhurskasta esimerkkiä ja olette auliita välittämään todistuksenne omalla elämäntavallanne. Kun elätte niin, että Henki voi olla kanssanne, ja annatte valonne loistaa, silloin ihmiset näkevät teidän

hyvät tekonne ja ylistävät Isäänne, joka on taivaissa (ks. Matt. 5:16).

Vapahtaja: keskittykää muihin

Ja lopuksi, Vapahtaja, joka on esimerkkinne kaikessa, on opettanut minua olemaan huolehtimatta niin kovasti itsestäni ja keskittymään muiden pelastukseen.

Hänen koko elämässään oli kyse muista. Harkitessamme evankeliumista kertomista niille, jotka kuuluvat muihin uskontokuntiin, pelkäämme toisinaan, mitä he ajattelevat meistä tai kuinka he suhtautuvat. Kun mietimme kokoaikaista lähetystyöpalvelua, olemme usein liian huolissamme rahasta tai opiskelusta tai ihmissuhteista – ne kaikki ovat hyviä ja tärkeitä asioita mutta silti asioita, jotka voivat odottaa. Vapahtajalla itsellään ei ollut paikkaa, ”mihin päänsä kallistaisi” (Matt. 8:20). Hän opetti seuraajiaan ”[etsimään] ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa”, niin heille annettaisiin ”kaikki tämäkin” (Matt. 6:33).

Sama pätee meidän kohdallamme. Kun me pyrimme seuraamaan ja heijastamaan Maailman Valoa, maailma ja lopulta me yksilöinä saamme siunauksia. Älkäämme pyrkikö pitämään tuota valoa piilossa vaan tuomaan sitä esiin koko elämämme ajan. ■

VIITTEET

1. ”Lähetyskentistä, temppeleistä ja huoneenhallituksista”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 55–56.
2. Ks. M. Russell Ballard, ”Evankeliumista kertominen Internetin avulla”, *Liahona*, kesäkuu 2008, s. K1.

VASTATKAA PROFEETAN PYYNTÖÖN

Jos yleiskonferenssin ensimmäinen kokous on jonkinlainen viite siitä, mitä profeetan mielessä liikkuu, on selvää, että presidentti Thomas S. Monson ajattelee lähetystyötä.

Huhtikuussa 2011 hän raportoi lähetysaarnajien ja

lähetyskenttien määrästä kaikkialla maailmassa ja sanoi sitten: ”Lähetystyö on valtakunnan elinehto. Saanen ehdottaa, että jos voitte, harkitsisitte lahjoitusta kirkon yleiseen lähetystyörahastoon.”¹

Lokakuussa 2010 hän sanoi:

”Toistan sen, mitä profeetat ovat pitkään opettaneet – että jokaisen

kelvollisen, kykenevän nuoren miehen tulisi valmistautua palvelemaan lähetystyössä. Palveleminen lähetystyössä on pappusvelvollisuus – velvoite, jota Herra odottaa meiltä, jotka olemme saaneet niin paljon. Nuoret miehet, kehotan teitä valmistautumaan palvelemaan lähetysaarnajina. Pitäkää itsenne puhtaina ja tahrattomina ja kelvollisina edustamaan Herraa. Pitäkää yllä terveystänne ja voimianne. Tutkikaa pyhiä kirjoituksia. Osallistukaa seminaariin ja instituuttiin siellä, missä ne ovat tarjolla. Tutustukaa lähetysaarnajien käsikirjaan *Saarnatkaa minun evankeliumiani*.

Sana teille, nuoret sisaret: vaikkei teillä olekaan samaa pappusvelvollisuutta palvella kokoaikaaisina lähetysaarnajina kuin nuorilla miehillä, tekin teette arvokkaan osanne lähetysaarnajina, ja otamme kiitollisina vastaan palvelutyönne.”²

Ja lokakuussa 2009 hän sanoi: ”Pyydän, että uskonne ja rukouksenne jatkuvat niiden alueiden puolesta, joilla vaikutuksemme on rajoitettua ja joilla meidän ei sallita tällä hetkellä kertoa evankeliumista vapaasti. Kun teemme niin, voi tapahtua ihmeitä.”³

VIITTEET

1. ”On taas konferenssi”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 6.
2. ”Tavatessamme jälleen”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 5–6.
3. ”Tervetuloa konferenssiin”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 6.

Asian ytimeen

Jos ihmiset kysyvät,
miksi me lähetämme
lähetysaarnajia
kristillisiin
kansakuntiin,
mitä minun pitäisi
vastata heille?

Monille ihmisille, jotka eivät ole kirkkomme jäseniä, lähetystyö tarkoittaa lähtemistä johonkin kaukaiseen maahan, jossa esimerkiksi kristinuskoa voidaan opettaa sellaisille, jotka eivät ole kristittyjä, ja jossa voidaan tehdä humanitaarista avustustyötä. Kun he sitten saavat tietää, että kirkkomme tekee lähetystyötä aivan heidän naapurustossaan, he saattavat ihmetellä miksi.

Sanoma, jota lähetysaarnajamme vievät, on tarkoitettu koko maailmalle, joten me lähetämme heitä koko maailmaan. Me uskomme, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteys on palautettu, mukaan lukien Kristuksen kirkko ja pappisuuden valtuus, joka on välttämätön sellaisten toimitusten suorittamiseksi kuten kaste. Vain tässä kirkossa on palautettuna evankeliumin täyteys. Koska kaikkien

ihmisten, myös niiden, jotka asuvat paikoissa, joissa on pitkä kristinuskon perinne, pitää kuulla tämä sanoma, me lähetämme lähetysaarnajia kaikkien ihmisten luo. ■

Milloin ei ole soveliaista
**kertoa
hengellisistä
kokemuksista?**

Hengellisistä kokemuk-
sistamme kertominen
ihmisille, jotka suhtautuvat avo-
mielisesti niiden kuulemiseen,
on suurenmoinen tapa vahvis-
taa muiden uskoa ja todistusta.
Jos tunnet kehotuksen kertoa
esimerkiksi rukoukseen saa-
dusta vastauksesta, muut saavat
enemmän uskoa siihen, että
heidän rukouksiinsa voidaan
vastata. Mutta jos sinulla on ollut
epätavallinen tai syvästi henkilö-
kohtainen hengellinen kokemus,

on viisasta olla kertomatta siitä,
ellei Pyhä Henki kehota sinua
tekemään niin.

Presidentti Boyd K. Packer,
kahdentoista apostolin kooru-
min presidentti, on sanonut:

”Olen oppinut, että me
emme saa kovin usein voimak-
kaita, vaikuttavia hengellisiä
kokemuksia. Ja kun sellaisia
saamme, ne on yleensä tarkoi-
tettu omaksi valistukseksimme,
opetukseksimme ja ojennuk-
seksemme. – –

Uskon myös niin, ettei ole
viisasta puhua jatkuvasti epäta-
vallisista hengellisistä kokemuk-
sista. Niitä on suojeltava huolel-
lisesti, ja niistä tulee kertoa vain
silloin, kun Henki itse kehottaa
tekemään niin toisten siunauk-
seksi. – –

Uskon, että meidän tulee kät-
keä nämä asiat ja tutkistella niitä
sydämessämme.”¹ ■

VIITE

1. ”Herran lamppu”, *Valkeus*, heinäkuu
1983, s. 31.

Ihmiset kysyvät minulta toisinaan
temppelegarmenteista,
joskus epäkunnioittavaan tapaan.
Mitä minun pitäisi sanoa heille?

Ensinnäkin, kun ihmiset
käyttävät epäkunnioittavaa
tapaa puhuessaan temppelegar-
menteista, on aivan sopivaa,
että pyydät heitä ystävällisesti
osoittamaan enemmän kun-
nioitusta, koska garmentit ovat
meille pyhiä.

Voit myös halutessasi tuoda
esiin, että monissa muissa
uskonnoissa niiden jäsenet
ja papisto käyttävät erityisiä
vaatekappaleita osoituksena
omasta uskostaan tai virallisesta

tehtävästään, joten ei ole miten-
kään epätavallista, että uskon-
tomme harjoittamiseen kuuluu
erityisiä vaatteita.

Voit selittää temppelegar-
menttien merkitystä sanomalla,
että ne ovat yksinkertaisia,
säädyllisiä alusvaatteita, jotka
kirjon aikuiset jäsenet saavat
osana erityisiä seremonioita
temppeleissämme. Näissä sere-
monioissa me sitoudumme
elämään siten kuin Jeesus
Kristus haluaisi meidän elävän,

ja garmentit ovat jatkuva fyysi-
nen muistuttaja tästä henkilö-
kohtaisesta, hengellisestä sitou-
muksesta. Tällä tavoin garmentit
voivat osaltaan suojella meitä
kiusauksilta ja pahuudelta. ■

Säilytä ELÄMÄSSÄSI TASAPAINO

Nämä kahdeksan ehdotusta voivat auttaa sinua kohtaamaan elämän monia haasteita lannistumatta.

Selviytyminen jokapäiväisen elämän erilaisista ja monimutkaisista haasteista, mikä ei ole helppo tehtävä, voi järkyttää tavoittelemamme tasapainon ja sopusoinnun. Monet hyvät ihmiset yrittävät kovasti säilyttää tasapainon, mutta joskus he turhautuvat ja lannistuvat.

Minulla on muutamia ehdotuksia, joiden toivon olevan arvokkaita niille, joita elämän eri vaatimusten tasapainottaminen huolestuttaa. Nämä ehdotukset ovat hyvin yksinkertaisia, mutta niihin sisältyvät ajatukset unohtuvat helposti, ellemmme pidä varaamme. Tarvitset lujaa sitoutumista ja itseuria voidaksesi tehdä niistä osan elämäsi.

1. Aseta asiat tärkeysjärjestykseen

Ajattele elämäsi ja aseta asiat tärkeysjärjestykseen. Varaa säännöllisesti jokin rauhallinen hetki, jolloin voit ajatella syvällisesti sitä, minne olet menossa ja mitä sinun pitää tehdä päästäksesi sinne. Jeesus, joka on esikuvamme, vetäytyi usein erämaahan

rukoilemaan (ks. Luuk. 5:16). Meidän täytyy tehdä aika ajoin samoin voidaksemme uudistua hengellisesti niin kuin Vapahtaja teki.

Kirjoita muistiin ne tehtävät, jotka haluat hoitaa kunakin päivänä. Kun kirjoitat päivittäistä aikatauluasi, pidä ennen kaikkea mielessäsi ne pyhät liitot, jotka olet tehnyt Herran kanssa.

2. Aseta saavutettavia tavoitteita

Aseta lyhyen ajan tavoitteita, jotka pystyt saavuttamaan. Pidä tavoitteet tasapainossa – ei liikaa eikä liian vähän, ei liian korkeita eikä liian matalia. Kirjoita muistiin nämä saavutettavissa olevat tavoitteet ja pyri niihin tärkeysjärjestyksessä. Tavoitteita asettaessasi rukoile jumalallista johdatusta.

3. Suunnittele rahankäyttösi viisaasti

Kaikki kohtaavat elämässä taloudellisia haasteita. Säännöstele todellisia tarpeitasi viisaan talousarvion avulla ja punnitse niitä tarkoin siihen nähden, mitä kaikkea haluaisit saada elämässä. Profeetta Jaakob sanoi kansalleen: ”Ja nyt, älkää tuhlatko rahaa sellaiseen, millä ei ole arvoa, älkääkä työtänne sellaiseen, mikä ei tee kylläiseksi” (2. Nefi 9:51).

**Vanhin
M. Russell Ballard**
kahdentoista apostolin
koorumiasta

Muista aina maksaa täydet kymmenykset.

4. Vahvista ihmissuhteita

Pysy lähellä vanhempiasi, sukulaisiasi ja ystäviäsi. He auttavat sinua säilyttämään tasapainon elämässäsi. Vahvista suhteita perheeseesi ja ystäviisi avoimella ja vilpittömällä viestinnällä.

Hyvät perhesuhteet voi säilyttää lempeällä, rakastavalla ja huomaavaisella viestinnällä. Muista, että usein pelkkä katse, silmänisku, nyökkäys tai kosketus kertoo enemmän kuin sanat. Huumorintaju ja kuuntelutaito ovat myös hyvässä viestinnässä olennaisia.

5. Tutki pyhiä kirjoituksia

Tutki pyhiä kirjoituksia. Ne ovat parhaita lähteitä, mitä meillä on pysyvä kosketuksissa Herran Henkeen. Pyhien kirjoitusten tutkiminen on ollut yksi niistä keinoista, joilla minä olen saanut varman tietoni siitä, että Jeesus on Kristus. Presidentit Ezra Taft Benson (1899–1994) ja Gordon B. Hinckley (1910–2008) ovat kehottaneet kirkon jäseniä tekemään Mormonin kirjan tutkimisesta päivittäisen ja elinikäisen tavan.

Apostoli Paavalin neuvo Timoteukselle on hyvä neuvo meille jokaiselle. Hän kirjoitti: ”Jokainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi Jumalan tahdon mukaiseen elämään” (2. Tim. 3:16).

6. Pidä huolta itsestäsi

Monien ihmisten, myös minun, on vaikea löytää aikaa riittävään lepoon, liikuntaan ja rentoutumiseen. Meidän on päiväohjelmassamme varattava aikaa myös näihin, jos haluamme elää tervettä ja tasapainoista elämää. Hyvä fyysinen kunto lisää meidän omanarvontuntoamme ja itsekunnioitustamme.

7. Elä evankeliumin mukaan

Profeetat ovat kerta toisensa jälkeen opettaneet, että perheenjäsenten tulee opettaa toisilleen evankeliumia, mieluummin viikoittain pidettävässä perheillassa. Ellemme pidä varaamme, tämä tapa voi perheessä vähitellen jäädä syrjään. Emme saa menettää tätä tärkeää tilaisuutta opettaa toisillemme valtakunnan oppia (ks. OL 88:77), joka johdattaa perheet iankaikkiseen elämään.

Saatana tekee aina työtä hävittääkseen todistuksemme, mutta hänellä ei ole valtaa kiusata tai häiritä meitä enempää kuin meillä on voimaa vastustaa, kun me tutkimme evankeliumia ja elämme sen käskyjen mukaan.

8. Rukoile usein

Viimeinen ehdotukseni on, että rukoilet usein yksiksesi ja perheesi

kanssa. Osaat tehdä joka päivä oikeita päätöksiä, jos rukoilet jatkuvasti ja vilpittömästi.

Profeetta Alma tiivistä rukouksen tärkeyden näihin sanoihin: "[Jos] nöyryisitte Herran edessä ja huutaisitte avuksi hänen pyhää nimeään ja valvoisitte ja rukoilisitte alati, ettei teitä kiusattaisi enempää kuin voitte kestää ja että Pyhä Henki näin johdattaisi teitä, teistä tulisi nöyriä, sävyisiä, myöntäviä, kärsivällisiä, olisitte täynnä rakkautta ja kaikkea pitkämielisyyttä" (Alma 13:28). Kun olen hengellisesti oikeassa vireessä, huomaan saavani kaiken muunkin elämässäni paljon helpommin tasapainoon.

Pysy keskittyneenä ja tee parhaasi

Näihin voitaisiin lisätä muitakin ehdotuksia. Uskon kuitenkin, että kun me keskitymme muutamiin perustavoitteisiin, selviydymme todennäköisemmin niistä monista vaatimuksista, joita elämä meille asettaa. Muista, että elämässä mikä tahansa liiallisuuksiin menevä voi suistaa meidät pois tasapainosta. Sama voi aiheutua myös siitä, että elämässämme on liian vähän tärkeitä asioita. Kuningas Benjamin antoi neuvon, "että tämä kaikki tehdään viisaasti ja järjestyksessä" (Moosia 4:27).

Usein selkeän suunnan ja tavoitteiden puuttuminen voi kuluttaa turhaan aikaamme ja voimiamme ja aiheuttaa tasapainon puutetta elämässämme. Elämä, joka ei ole tasapainossa, on kuin autonrenkas, joka ei ole tasapainotettu. Se tekee auton kulusta epätasaista ja turvatonta. Hyvin tasapainotetut renkaat takaavat pehmeän

ja mukavan ajomatkan. Samoin on elämän laita. Kuolevaisuuden matka voi olla meille mukavampi, jos yritämme säilyttää tasapainon. Tärkeimpänä tavoitteenamme tulee olla kuolemattomuuteen ja iankaikkiseen elämään pyrkiminen (ks. Moos. 1:39). Jos se on tavoitteemme, niin miksi emme poistaisi elämästämme sellaisia tekijöitä, jotka vaativat ja kuluttavat ajatuksiamme, tunteitamme ja voimiamme edistämättä tuon tavoitteen saavuttamista?

Jokin aika sitten eräs lapsistani sanoi: "Isä, joskus minä mietin, selviydynkö ikinä tästä kaikesta."

Vastasin hänelle samoin kuin vastaisin sinulle. Tee vain parhaasi joka päivä. Tee perusasiat, ja ennen kuin huomaatkaan, elämäsi on täynnä hengellistä ymmärrystä, joka vahvistaa sinulle sen, että taivaallinen Isä rakastaa sinua. Kun ihminen tietää tämän, elämä on täynnä merkitystä ja tarkoitusta ja tasapaino on helpompi säilyttää. ■

Huhtikuun 1987 yleiskonferenssipuheesta.

***Kun me keskitymme
muutamiin
perustavoitteisiin,
selviydymme
todennäköisemmin
niistä monista
vaatimuksista, joita
elämä meille asettaa.***

KÄYTÄ AIKAA VIISAASTI

*"PÄÄTÄ, ETTÄ TEET PALJON HYVÄÄ
OMASTA VAPAASTA TAHDOSTASI"*

(Nuorten voimaksi, 2011, s. 3).

Tahdonvapaus ja vastuu

Vanhin
Shayne M. Bowen
seitsemänkymmenen
korumista

Kerrotaan tarinaa vanhasta cherokee-intiaanista, joka antoi pojanpojalleen opetuksen elämästä. ”Minun sisälläni käy taistelu”, vanhus sanoi pojalle.

”Se on kauhea taistelu, ja sitä käydään kahden suden välillä. Toinen on paha: se on viha, kateus, suru, katumus, ahneus, röyhkeys, itsesääli, syyllisyys, kauna, riittämättömyys, valheet, väärä ylpeys, ylemmydentunne ja itserakkaus.”

Hän jatkoi: ”Toinen on hyvä: se on ilo, rauha, rakkaus, toivo, levollisuus, nöyryys, ystävällisyys, hyväntahtoisuus, myötätunto, anteliaisuus, totuus, sääli ja usko. Sama taistelu käy sinun sisälläsi – ja myös kaikkien muiden ihmisten sisällä.”

Pojanpoika ajatteli sitä hetken ja kysyi sitten isoisältään: ”Kumpi susi voittaa?”

Vanha cherokee vastasi yksinkertaisesti: ”Se, jota ruokit.”

Tahdonvapaus ja kuolevaisuutta edeltävä elämä

Hyvin, hyvin kauan sitten, kun me olimme taivaallisen Isämme luona, pidettiin suuri neuvonpito. Siinä neuvonpidossa Isämme – koska Hän halusi meidän saavan saman ilon ja onnen, joista Hän nauttii – esitti suunnitelmansa, jonka mukaan me voisimme tulla tänne maan päälle, saada fyysisen ruumiin ja

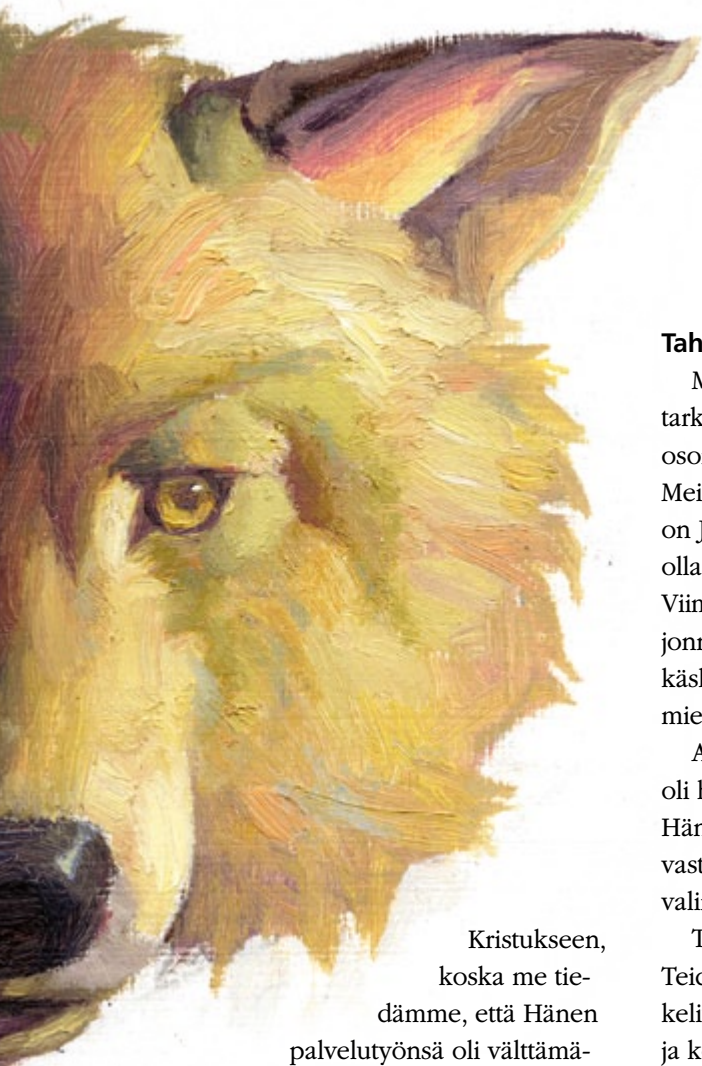
kokea tämän elämän karvouden ja makeuden. Me voisimme tehdä valinnan pitää Hänen käskynsä ja tulla Hänen kaltaisikseen tai tehdä valinnan olla pitämättä Hänen käskijään ja kieltää itseltämme Hänen lupaamansa ilon ja siunaukset.

Keskeisellä sijalla Isämme suunnitelmassa on, että me olisimme vapaita valitsemaan. Tätä lahjaa sanotaan tahdonvapaudeksi, voimaksi valita. Tahdonvapauden kumppanina on aina vastuu. Me olemme henkilökohtaisesti vastuussa valinnoista, joita teemme.

Kun taivaallinen Isä kysyi, kuka toteuttaisi suunnitelman, Lusifer tarjoutui lunastamaan koko ihmiskunnan omilla ehdoillaan, joiden mukaan tahdonvapaus evättäisiin ja hän saisi kaiken kunnian. Se olisi tehnyt tyhjäksi Jumalan iankaikkisen onnensuunnitelman.

Jeesus Kristus tarjoutui Vapahtajaksi Isän suunnitelmassa. Hän teki valinnan alistua Isän suunnitelmaan. Me panemme uskomme vanhimpaan veljeemme Jeesukseen

Kristukseen, koska me tiedämme, että Hänen palvelutyönsä oli välttämätön, jotta me voisimme palata Isämme valtakuntaan.

Mitä Lusiferille tapahtui? Isä sanoi: ”Ja nyt, koska Saatana kapinoi minua vastaan ja pyrki hävittämään ihmisen tahdonvapauden, jonka minä, Herra Jumala, olin antanut hänelle, ja koska hän myös pyrki siihen, että antaisin hänelle oman voimani, Ainosyntyiseni voimalla minä käskin syöstä hänet alas;

ja hänestä tuli Saatana, niin, nimittäin Perkele, kaikkien valheiden isä, eksyttämään ja sokaisemaan ihmisiä ja johdattamaan heitä vankeina tahtonsa mukaan, vieläpä kaikkia, jotka eivät kuule minun ääntäni” (Moos. 4:3–4).

Koska tahdonvapaus on iankaikkinen periaate eikä taivaallinen Isä loukkaisi sitä, Hän menetti kolmasosan lapsistaan, jotka tekivät valinnan seurata Saatanaa.

Tahdonvapaus ja kuolevaisuus

Mikä on tämän maanpäällisen elämän tarkoitus? Yksi tärkeistä tarkoituksista on osoittaa uskollisuutemme (ks. Abr. 3:24–25). Meillä on kyky erottaa oikea väärästä. Meillä on Jumalan meille antama voima toimia eikä olla toiminnan kohteita (ks. 2. Nefi 2:26). Viime kädessä me saamme sen valtakunnan, jonne haluamme päästä, noudattamiemme käskyjen, saamiemme toimitusten ja pitämiemme liittojen mukaan.

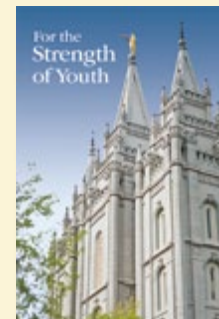
Aivan kuten viisas vanha cherokee selitti, oli hänestä kiinni, kumpaa sutta hän ruokki. Hänellä oli tahdonvapaus, ja hän yksin olisi vastuussa valinnastaan. Hänen olisi elettävä valintojensa seurausten kanssa.

Te olette nuoria, joilla on jalo syntyperä. Teidät on lähetetty maan päälle, kun evankeliumin täyteys on täällä. Teidät on kastettu ja konfirmoitu, jotta voitte ottaa Pyhän Hengen jatkuvaksi kumppaniksenne, jos niin haluatte. Te olette tehneet kasteenliiton. Ja nuoret miehet, te olette tehneet lisäksi pappeuden liittoja.

Teillä on tahdonvapaus valita iankaikkinen elämä pitämällä itsenne puhtaina ja kelvollisina astumaan Jumalan pyhään tempeliin ja ottamaan vastaan toimitukset, joiden ansiosta voitte palata Isän luo. Te voitte valita iankaikkisen elämän siunauksen ja elää koko iankaikkisuuden perheenne kanssa sellaista elämää, jota Jumala elää. Teillä on mahdollisuus saada kaikki, mitä Isällä on. Valinta on teidän.

Käyttäkää Jumalalta saamaanne tahdonvapautta viisaasti. ■

Tulevissa numeroissa on lisää artikkeleita uuden Nuorten voimaksi -kirjassen tasovaatimuksista.

KESKEISIÄ AJATUKSIA TAHDONVAPAUDESTA

”Oikeus ohjata omaa elämääsi on yksi suurimmista Jumalan sinulle antamista lahjoista. —

Olet vastuussa tekemistäsi valinnoista. —

Vaikka oletkin vapaa valitsemaan, kuinka toimit, et voi valita tekojesi seurauksia.”

Nuorten voimaksi, 2011, s. 2.

ESIMERKIN SIUNAAMIA

Aivan kuten ystäväni vaikuttivat minun elämääni, sinä voit tuoda evankeliumin valon ystäväsi elämään sillä, miten elät.

**Vanhin
O. Vincent Haleck**
seitsemänkymmenen
koomista

Juttelin äskettäin erään ystäväni kanssa, jonka tunsin lukiossa. Puhuimme siitä, kun alkujaan tapasimme, sekä evankeliumin mukaisen elämän tuomasta ilosta ja vaikutuksesta, joka ystävillä voi olla elämäämme. Itse asiassa juuri ystäväni esimerkin ansiosta minä liityin kirkkoon.

Tulin Yhdysvaltoihin Amerikan Samoasta ensimmäisen kerran, kun olin 10-vuotias, sillä isäni halusi lastensa saavan enemmän koulunkäyntimahdollisuuksia kuin hänellä oli ollut. Asuin Seattlessa Washingtonin osavaltiossa tätini ja setäni luona. Kun olin 14-vuotias, muutin Kaliforniaan. Isoäitini, jonka kanssa asuin, oli temppeilyöntekijä Los Angelesin temppelessä, mutta minä en ollut kirkon jäsen.

Kun olin yläasteella, menin mukaan oppilaskunnan toimintaan ja panin merkille oppilasneuvostossa muutamia ihmisiä, jotka erottuivat kaikista muista. He suhtautuivat kunnioittavasti muihin, puhuivat ja puukeutuivat siististi ja heissä oli arvokkuutta ja valoa, joka kiinnitti huomioni. Meistä tuli ystäviä, ja he kutsuivat minut kanssaan nuorten toimintailtaan. Pidin hauskoista, tervehenkisistä toiminnoista ja Hengestä, jota siellä tunsin, joten aloin käydä toimintailloissa säännöllisesti. Vain muutama viikko myöhemmin ystäväni tutustuttivat minut lähetyssaarnaajiin ja Mormonin kirjaan. Minut kastettiin pian sen jälkeen ja aloitin Mormonin kirjan elinikäisen tutkimisen.

Ystäväni noudattivat neuvoa, joka on kohdassa 1. Tim. 4:12: ”Näytä sinä [uskovista] hyvää esimerkkiä puheissasi ja elämäntavoissasi, rakkauksessa, uskossa ja puhtaudessa.” Kuten ystäväni, mekin voimme olla vaikuttamassa hyvään päivittäisissä toimissamme, kun elämme evankeliumin mukaan. Eläessämme niin, että elämämme kuvastaa tasovaatimuk-siamme ja uskonkäsitteisiämme, ne, jotka

ovat valmiita ottamaan vastaan evankeliumin, panevat sen merkille ja haluavat tietää lisää.

Muistelkaa esimerkiksi kertomusta Almasta Mormonin kirjassa. Alma eli mukavaa elämää pappina kuningas Nooan hovissa. Kun Abinadi lausui todistuksensa, Alma uskoi häntä, ja vaikka olikin suuressa vaarassa, Alma kirjoitti muistiin Abinadin sanat ja opetti muille oppia Vapahtajasta (ks. Moosia 17:2–4).

”Ja tapahtui, että monen päivän jälkeen melkoinen joukko oli kokoontunut yhteen Mormonin paikalle kuulemaan Alman sanoja. Niin, kaikki, jotka uskoivat hänen sanaansa, olivat kokoontuneet yhteen kuulemaan häntä. Ja hän opetti heitä ja saarnasi heille parannusta ja lunastusta ja uskoa Herraan.” (Moosia 18:7; ks. myös jakeet 1–6.)

Kun myöhemmin Alma nuorempi aiheutti ongelmia kirkolle, enkeli vastasi Alman rukouksiin: ”Herra on kuullut kansansa rukoukset ja myös palvelijansa Alman – joka on isäsi – rukoukset; sillä hän on suuresti uskoen rukoillut sinun tähtesi, että sinut johdatettaisiin tuntemaan totuus” (Moosia 27:14).

Alma nuorempi ja hänen ystävänsä tekivät parannuksen. Heistä tuli suuria lähetyssaarnaajia, ja he koskettivat hyvää aikaansaavalla esimerkillään tuhansien elämää.

Alma nuorempi ja hänen ystävänsä tekivät parannuksen. Heistä tuli suuria lähetyssaarnaajia, ja he koskettivat hyvää aikaansaavalla esimerkillään tuhansien elämää.

”Ja näin he olivat välineinä Jumalan käsissä saattamalla monia tuntemaan totuuden, eli tuntemaan Lunastajansa.

Ja kuinka siunattuja he ovatkaan! Sillä he julistivat rauhaa; he julistivat hyvää ilosanomaa; ja he julistivat kansalle, että Herra hallitsee.” (Moosia 27:36–37.)

Minun ystäväni näyttivät hyvää esimerkkiä minulle myös, kun he päättivät palvella lähetystyössä. Vaikka kohtasin jonkin verran vastustusta, minäkin päätin, että haluan palvella lähetystyössä. Tuo päätös on muokannut loppuelämäni. Kun palvelin Apian lähetyksentällä Samoassa, lähetyssaarnaajat hoitivat monia pappeusjohtajien tehtäviä, ja minä näin, että kirkko saarilla tarvitsi vahvistusta. Päätin mielessäni tehdä oman osani – palaisin Samoaan, kun olisin saanut lähetystyöni ja opiskeluni päätökseen.

Valmistuttuani korkeakoulusta muutimme vaimoni kanssa Samoaan, missä kasvatimme lapsemme ja teimme työtä vahvistaaksemme

kirkkoa ja yhteisöä. Isäni, joka ei ollut kirkon jäsen, oli aktiivisesti mukana paikallisissa liike-elämän ja yhteisön asioissa. Hänen elämänohjeensa oli: ”Jos jokin kannattaa tehdä, se kannattaa tehdä oikein.” Kun me sisarusteni kanssa löysimme evankeliumin ja elimme sen mukaan niin hyvin kuin taisimme, hän huomasi hyvää aikaansaavat muutokset elämässämme. Vuonna 2000 presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) oli vieraana isäni talossa paluumatkalla Suvan temppelin vihkimistilaisuuksista Fidžissä. Tuolla käynnillä Henki kosketti isäni sydäntä, ja minulla oli etuoikeus kastaa hänet hänen ollessaan 82-vuotias. Hän sai suurta iloa evankeliumista ja viimeisinä elinpäivinään todisti siitä häpeilemättä ja rohkeasti muille.

Tiedän, miten tärkeää on olla esimerkki uskovista, ja millaista onnea se tuo elämäämme ja muiden elämään. Ystäväni hyvän esimerkin ja profeetan rakkauden ansiosta perhettäni ja minua on siunattu ilolla, jota evankeliumi tuo.

Me vaikutamme teoillamme muihin joka päivä. Huolehtikaamme siitä, että autamme muita ja kerromme heille tästä pyhien kirjoitusten totuudesta, jotta se voi tuoda onnea heidänkin elämäänsä: ”Muistakaa, muistakaa, että teidän on rakennettava perustuksenne meidän Lunastajamme kalliolle, hänen, joka on Kristus, Jumalan Poika, niin että kun Perkele lähettää väkevät tuulensa, niin, nuolensa pyörretuulesa, niin, kun kaikki hänen rakeensa ja hänen väkevä myrskynsä pieksevät teitä, sillä ei ole valtaa teihin vetääkseen teidät alas kurjuuden ja loputtoman onnettomuuden kuiluun, sen kallion tähden, jolle teidät on rakennettu, joka on varma perustus, perustus, jolle rakentaessaan ihmiset eivät voi sortua” (Hel. 5:12). ■

Voimallisin armeija

Suunnitelmissani oli upseerin ura armeijassa. Mutta kun ajattelin tulevaisuuttani, muistin äitini kysymyksen: ”Milloin aiot palvella kokoaikaisessa lähetystyössä?”

H. Daniel Wolke Canales

Siitä asti kun olin pieni, kertomukset kirkon johtohenkilöistä, jotka olivat palvelleet asevoimissa, olivat kiehtoneet minua. Monet heistä olivat olleet sotasankareita ja suuria esimerkkejä urheudesta ja nöyryydestä kotimaissaan. Heidän kokemuksensa innoittivat minua liittymään maani armeijaan.

Kun olin 13-vuotias, aloitin opiskelun koulussa, joka oli tunnettu ankarasta sotilaskuristaan ja jalkaväen koulutuksestaan. Aikatauluni oli vaativa. Olin usein päivän päättyessä niin uuvuksissa, että pyhien kirjoitusten tutkiminen ja seminaariin osallistuminen tuntui mahdottomalta.

Toiseen kouluvuoteeni mennessä olin laatinut suunnitelmia elämäni varten: kun päättäisin 18-vuotiaana koulun, menisin suoraan maanpuolustuskorkeakouluun ja valmistuisin neljä vuotta myöhemmin upseeriksi Guatemalaan armeijassa. Kaikki toiveeni ja unelmani näyttivät toteutuvan.

Eräänä päivänä kerroin äidille suunnitelmistani, ja hän kysyi: ”Milloin aiot palvella kokoaikaisessa lähetystyössä?” Siitä päivästä lähtien hänen kysymyksensä vaivasi mieltäni joka kerta kun ajattelin tulevaisuuttani.

Aikatauluni oli edelleen vaativa, mutta aloin osoittaa enemmän kiinnostusta hengelliseen koulutukseeni. Aloin käydä seminaarissa, työskennellä kokoaikaisten lähetysaarnajien kanssa ja osallistua kirkon toimintoihin. Kokoaikaisessa lähetystyössä palvelevan isoveljeni neuvoa noudattaen aloin myös lukea Mormonin kirjaa.

Kun kouluttauduin laskuvarjojääkäriksi, koulutuksemme oli erittäin vaativaa joka päivä. Palasimme yleensä parakkeihimme melkein ryömien, mutta löysin aina voimia

lukea Mormonin kirjaa. Päivittäinen pyhien kirjoitusten lukeminen vahvisti henkeäni ja auttoi minua jatkamaan koulutusohjelmaani.

Eräänä iltana muutamat ystävästäni kokoontuivat vuoteeni ympärille ja esittivät minulle joitakin kysymyksiä Mormonin kirjasta ja viisauden sanasta. Minulla oli tilaisuus olla parhaimman laatuinen sotilas – sellainen, joka puolustaa totuutta ja tuo vapautta lujalla ja vakuuttavalla todistuksella Mormonin kirjasta.

Kun olin 19-vuotias, värväydyin jälleen armeijaan – Jumalan armeijaan, joka on kaikkein voimallisin armeija. Minulla oli etuoikeus seistä rinta rinnan Siionin uskollisten veljien ja sisarten kanssa Pueblan lähetyskentän pataljoonassa Meksikossa. Jumalan taisteluvälineillä vyödettyinä me julistimme evankeliumia ja taistelimme vapauden puolesta rohkeasti ja voimallisesti.

Me taistelemme pimeyden valtoja vastaan, mutta voitto kuuluu Jumalalle. Haluan edelleenkin olla rohkea sotilas, joka on Kuninkaamme joukoissa. Meillä on voimallisia aseita: Mormonin kirja, Pyhä Henki ja evankeliumin täyteys. Elävät profeetat johtavat meitä voittoon. Jos valmentaudumme ja valmistaudumme Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tulemiseen, Hän antaa meille kunnian kruunun selestisessä kirkkaudessa. ■

Meidän palstamme

EDISTYMINEN-OHJELMAN RUKOUS

Amalia Camila Wilte

Koko elämäni ajan vanhempani ovat opettaneet minua rukoilemaan, mutta tultuani vanhemaksi pidin oman rukoukseni vain iltaisin. Ajattelin sen riittävän – kunnes tulin Nuoriin Naisiin.

Kun minulle annettiin Edistymisen-kirjanen, luin kaikki tavoitteet. Siellä oli yksi, joka todella herätti huomioni: arvoon usko liittyvässä kokemuksessa sanottiin, että minun pitäisi pitää rukoukseni sekä aamulla että illalla. ”Miksi aamulla?” kysyin itseltäni. ”Se on minulle mahdotonta.”

Aikaa kului, enkä saanut tehtyä tuota tavoitetta. Mutta päätin suorittaa sen, ja vaikka se oli vaikeaa, minä luotin Herraan.

Alkuun kaikki tuntui samanlaiselta. Mutta jokin sisimmässäni alkoi muuttua. Vaikutti siltä, että tunsin olevani varmempi kaikesta, mitä tein. Pieniä kiistoja, joita minulla oli perheeni kanssa, ei ilmennyt enää. Kun nousin varhain kirkkoon, en tuntenut itseäni uupuneeksi. Sen sijaan minulla oli suuri halu lähteä.

Sitten oli yksi erityinen päivä, jolloin ajattelin, ettei minulla olisi riittävästi aikaa tehdä kaikkea, mitä piti. Kun heräsin sinä päivänä, rukoilin – vaikkakaan en kovin luottavaisena – että jokin muuttuisi. Olin ällistynyt siitä, mitä tapahtui: kykenin suoriutumaan kaikesta, mitä minun piti tehdä! Minua hävetti, etten ollut luottanut täysin Herraan, mutta olin hyvin iloinen siitä, että Hän vastasi rukoukseeni.

Nyt pidän rukoukseni joka aamu ja ilta, ja elämäni on todella muuttunut.

Tiedän, että taivaallinen Isä kuulee meitä aina ja vastaa rukouksiimme. Meidän pitää vain uskoa Häneen. Hän ei koskaan hylkää meitä. Hän on paikalla. Meidän täytyy vain mennä Hänen luokseen. Tiedän, että lupaus ”kolkuttakaa, niin teille avataan” on totta (Matt. 7:7). Meidän pitää vain polvistua, rukoilla ja luottaa Hänen ajoitukseensa, ei omaamme. Olen kiitollinen Hänelle Edistymisen-ohjelmasta ja ihanasta rukouksen lahjasta.

LEMPIKOHTANI PYHISSÄ KIRJOITUKSISSA

OL 64:10

Tämä on lempikohtani pyhissä kirjoituksissa, koska me kaikki teemme virheitä. Kukaan muu kuin Jeesus Kristus ei ole täydellinen, joten meidän pitäisi opetella antamaan anteeksi toisillemme, kun teemme virheitä. Cedric G., 16, Luzon, Filippiinit

LÄHETÄ MEILLE KERTOMUKSESI

Onko sinulla ollut jokin kokemus näiden *Nuorten voimaksi*-kirjassa olevien ohjeiden noudattamisesta?

- Musiikki ja tanssi
- Fyysinen ja henkinen terveys
- Parannus
- Lepopäivän pyhittäminen

Lähetä kokemuksesi verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org ja merkitse aiheville otsikoksi ”For the Strength of Youth”. Sisällytä sähköpostiviestiisi koko nimesi, syntymäaikasi, seurakunta ja vaarna (tai piiri) sekä vanhempiesi lupa (sähköpostitse) julkaista vastauksesi.

**Vanhin
Larry R. Lawrence**
seitsemänkymmenen
koorumiasta

*”Synnyin hyvistä vanhemmista, ja sen tähden minulle opetettiin jonkin verran kaikkea isäni tietämystä”
(1. Nefi 1:1).*

OPIN LUKEMAAN

Kun olin kuusivuotias, minulla oli vaikeuksia oppia lukemaan. Opettajani sanoi, että minun pitäisi käydä ensimmäinen luokka uudestaan. Isäni huolestui, kun hän kuuli siitä. Niinpä joka ilta päivällisen jälkeen hän harjoitteli kanssani lukemista. Isä teki siitä leikin, jotta säilyttäisin kiinnostukseni. Pian tunnistin sanoja, kun näin ne, ja isä palkitsi minut kiitoksin ja rohkaisuin. Luimme yhdessä tuntikausia, ja taitoni parani.

Opettajani päätti päästää minut toiselle luokalle. Isä oli ylpeä minusta. Hän oli aina kiinnostunut edistymisestäni koulussa. Jouluksi hän osti minulle kirjoja, joista tiesi, että nauttisni.

Muutama kuukausi sen jälkeen kun olin päässyt lukiosta, isäni kuoli syöpään. Hän ei ehtinyt nähdä, kuinka valmistuin korkeakoulusta ja lääketieteellisestä tiedekunnasta, mutta hän eli niin kauan, että tiesi, että olin oppinut

rakastamaan lukemista. Se toi hänelle suurta tyydytystä.

Perheeni ja minä emme olleet kirkon jäseniä. Kerran kun olin opiskelemassa lääkäriksi, lainasin kirjastosta kirjan nimeltä *Kummia tekoja ja ihmeitä*. Sen oli kirjoittanut apostoli nimeltä vanhin LeGrand Richards. Kirjassa kerrottiin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkosta. Luin kirjan yhä uudelleen. Tutkin sitä ja rukoilin sen johdosta. Kirja valmisti minua liittymään kirkkoon muutama kuukausi myöhemmin.

Kun minut oli kastettu, sain tietää, että voisin mennä temppeeliin ja kasteelle isäni puolesta. Hän oli saanut aikaan valtavan muutoksen elämässäni. Viimeinkin voin tehdä jotakin erityistä kiittääkseen häntä kaikesta, mitä hän oli tehnyt hyväkseni.

Minä rakastan edelleen lukemista. Lahja, jonka isäni antoi, on siunauksena elämässäni joka päivä, kun luen pyhiä kirjoituksia ja profeettojen sanoja. ■

Lähetyssaarnaaja YSTÄVÄ

Jane McBride Choate

Perustuu tositahtumaan

*"[Kutsu] kaikkia tulemaan
Kristuksen luokse" (OL 20:59).*

Alex pyysi ystäväänsä Jakea leikkimään heille lauantaina. Heillä oli hauskaa, kun he ajoivat kilpaa autoilla, ja sitten Jake huomasi seinällä olevan kuvan.

"Kuka tuo on?" hän kysyi osoittaen Thomas S. Monsonin kuvaa.

"Se on profeetta Monson", Alex vastasi.

Jake ei sanonut mitään.

"Siis meidän kirkon presidentti", Alex sanoi.

Jake näytti nololta. "Me ei käydä enää kirkossa", hän sanoi.

"Miksi te lakkasitte käymästä?" Alex kysyi.

Jake kohautti olkiaan. "En minä tiedä."

"Haluatko tulla minun kanssa sunnuntaina?" Alex kysyi. "Voitaisiin mennä yhdessä Alkeisyhdistykseen. Meidän opettaja on tosi kiva."

Jaken silmät kirkastuivat. "Minun pitää kysyä äidiltä, mutta eiköhän hän päästä minut", Jake sanoi.

Lounasaikaan Alex kysyi äidiltään: "Voiko Jake tulla huomenna minun kanssa Alkeisyhdistykseen?"

"Meidän pitää kysyä Jaken äidiltä", äiti sanoi. "Jos hän antaa luvan, niin tietenkin Jake voi tulla."

Myöhemmin samana päivänä Jaken äiti tuli hakemaan Jaken.

"Saako Jake tulla huomenna minun kanssa Alkeisyhdistykseen?" Alex kysyi.

"Saanko, äiti?" Jake kysyi. "Alex sanoi, että Alkeisyhdistyksessä on tosi kivaa. Siellä kerrotaan kertomuksia, lauletaan lauluja ja opitaan ihmisistä pyhissä kirjoituksissa."

"Enpä tiedä", Jaken äiti sanoi näyttäen epävarmalta. "Emme ole olleet kirkossa pitkään aikaan."

"Äiti kiltti", Jake pyysi. "Minä haluan mennä."

"Jake on tervetullut mukaamme", Alexin äiti sanoi.

"Oletko varma, että haluat mennä?"

Jaken äiti kysyi.

"Ihan varma!"

Jake sanoi.

"Kaipa se sitten käy", Jaken äiti sanoi.

Jake halasi äitiään pikaisesti. "Kiitos", hän sanoi.

Sunnuntaiaamuna Alexin perhe kävi hakemassa Jaken. Hän oli pukeutunut pyhävaatteisiinsa. Sakramenttikokouksen jälkeen pojat menivät Alkeisyhdistykseen. Kun he tulivat luokkaan, heidän opettajansa sanoi: "Onpa mukavaa, että olet täällä, Jake."

Kirkon jälkeen Alexin perhe vei Jaken kotiin.

"Kiitos, kun otitte minut mukaan kirkkoon", Jake sanoi.

Alexin äiti hymyili hänelle. "Ole hyvä, Jake. Toivottavasti tulet kanssamme uudestaan", hän sanoi.

Päivällisellä sinä iltana Alex kysyi: "Saanko pyytää Jaken meidän kanssa kirkkoon ensi sunnuntaina?"

Äiti nyökkäsi. "Minä aion noudattaa esimerkkiäsi ja kutsua hänen äitinsäkin mukaamme", hän sanoi.

"Sinä olet hyvä lähetyssaarnaaja, Alex", isä sanoi.

Alex yllättyi. "Minä olin vain ystävä", hän sanoi.

"Sitähän lähetyssaarnaaja on", äiti sanoi, "ystävä." ■

"Se, että kerromme evankeliumista luonnollisesti ja normaaliin tapaan niille, joista välitämme ja joita rakastamme, tulee olemaan meidän elämämme työ ja ilo."

Vanhin David F. Evans seitsemänkymmenen koorumista, "Oliko se sen arvoista?", *Liahona*, toukokuu 2012, s.106.

Meidän sivumme

Nicolas M., 5, Kolumbia

Sotapäällikkö Moroni,
Ezra B., 9, Filippiinit

La Huerta seurakunnan lapset Miradorin vaarnassa Guadalajarassa Meksikossa valmistautuvat sakramenttikokouksesitykseensä.

lankaikkinen
perheeni,
Nicole M., 5,
Brasilia

Luominen,
Melanie M., 6,
Brasilia

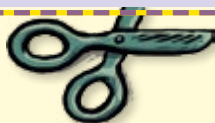
Alondra E., 5, Guatemalasta pitää kovasti Alkeisyhdistyksestä. Hänen lempilaulunsa on "Oon lapsi Jumalan". Hän tietää, että taivaallinen Isä rakastaa häntä ja että kirkko on totta. Hän rakastaa Liahonan lasten osiota.

Lähtölaskenta yleiskonferenssiin

Voit valmistautua yleiskonferenssiin leikkaamalla seuraavat liuskat ja liimaamalla niiden päät yhteen niin että muodostuu ketju. Kahden viikon ajan ennen konferenssia irrota joka päivä yksi lenkki ketjusta ja tee, mitä liuskaan on kirjoitettu. Kun ketju lyhenee, konferenssi lähenee!

1. Lue Lehin Liahonasta (ks. 1. Nefi 16:10, 28, 29 ja Alma 37:38–40). Kuinka profeettojen sanat ovat kuin Liahona perheille tänä aikana?
2. Etsi kuvia profeetasta ja apostoleista toukokuun tai marraskuun *Liahonasta* tai sivustolta lds.org/church/leaders ja opettele heidän nimensä.
3. Kuvittele, että sinua on pyydetty pitämään Alkeisyhdistyksessä puhe profeetoista. Mitä sanoisit?
4. Laula laulu "Kiitos, Luojamme, profeetasta" (*MAP-lauluja*, 10).
5. Mistä evankeliumin aiheesta haluaisit oppia enemmän konferenssissa? Tee luettelo sanoista, joita kuunnella.
6. Rukoile apua, jotta voit keskittyä ja tuntea Hengen konferenssin aikana. Voisit myös rukoilla niiden kirkon johtohenkilöiden puolesta, jotka puhuvat.
7. Kerro vanhemillesi tai perheenjäsenille, miksi odotat innolla konferenssia.
8. Lue siitä, kun kuningas Benjamin puhui kansalleen (ks. Moosia 2:1, 5, 9, 41). Miten tuo kokoontuminen muistutti yleiskonferenssia?
9. Piirrä kuva lempiprofeetastasi pyhissä kirjoituksissa.
10. Tee muistikirja, johon voit tehdä muistiinpanoja tai piirtää kuvia puheista konferenssin aikana. Löydät tulostettavan konferenssin muistikirjan osoitteesta lds.org/general-conference/children.
11. Laula laulu "Profeettaa seuraa" (*Lasten laulukirja*, s. 58–59).
12. Lue vanhurskaista nefiläisistä kohdasta 4. Nefi 12–13, 16. Mitä he tekivät, kun he kokoontuivat yhteen?
13. Lue kertomus "Lähetysaarnaaja – ystävä" tämän lehden sivuilta 60–61.
14. Puhu tästä vanhin M. Russell Ballardin opetuksesta: "Jos kuuntelette elävää profeettaa ja apostoleja sekä otatte vaarin meidän neuvoistamme, te ette joudu harhaan" ("Teidän tulee ottaa vastaan hänen sanansa", *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 81).

Voit käyttää tätä oppiainetta ja toimintaa saadaksesi tietää lisää Alkeisyhdistyksen tämän kuukauden aiheesta.

Kymmenen käskyä opettavat minua rakastamaan Jumalaa ja Hänen lapsiaan

Sinulla oli kiireinen päivä! Luokkatoverisi kysyi, saisiko hän jäljentää kotitehtäväsi. Halusit olla rehellinen, joten sanoit, ettei hän saa, mutta tarjouduit auttamaan häntä.

Matkalla koulusta kotiin näit, kun naapurintäti yritti nostaa isoa korillista vihanneksia, jotka hän oli juuri poiminut puutarhastaan. Halusit päästä kotiin, mutta juoksit hänen luokseen ja autoit häntä kantamaan korin sisälle.

Päivällisen jälkeen isä pyysi sinua tekemään kotitehtävänä olevat laskut. Laskento on vaikeaa, etkä halunnut tehdä niitä, mutta päätit totella isää.

Olit väsynyt, kun oli aika mennä nukkumaan, mutta polvistuit ja kiitit taivaallista Isää siunauksistasi.

Tiesitkö, että tekemällä kaikki nämä hyvät päätökset noudatit kymmentä käskyä? Kun israelilaiset olivat paenneet Egyptistä, he tarvitsivat johdatusta Herralta. Herra antoi profeetta Mooseksen välityksellä kansalle kymmenen tärkeää käskyä, joita noudattamalla he eläisivät vanhurskasta elämää. Kymmenen käskyä opettavat kunnioittamaan Jumalaa, olemaan rehellinen, kunnioittamaan vanhempiamme,

LAULU JA PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTA

- "Käskyjä seuraa", *Lasten laulukirja*, s. 68–69
- OL 42:29

pyhittämään lepopäivän ja olemaan hyviä lähimmäisiä. Nämä säännöt ovat yhtä tärkeitä tänä aikana kuin ne olivat tuhansia vuosia sitten. Kun me olemme kuuliaisia Herran käskyille, me opimme rakastamaan ja kunnioittamaan Jumalaa sekä olemaan ystävällisiä ja rakastavia lähillemme oleville ihmisille. ■

VAIN SINÄ

Löydät kymmenen käskyä kohdasta 2. Moos. 20. Osaatko poimia kaikki kymmenen? Voit halutessasi numeroida ne pyhien kirjoitusten merkitsemiskynällä.

VO-TOIMINTA: ELÄ KÄSKYJEN MUKAAN

Kymmenen käskyä voidaan jakaa kolmeen tärkeään luokkaan:

1) Jumalan kunnioittaminen, 2) vanhempien ja perheen kunnioittaminen ja 3) muiden kunnioittaminen.

Leikkaa irti alla olevat kolme kylttiä. Voit kiinnittää ne lasipurkkeihin tai pusseihin tai laittaa pöydälle. Pyydä perheenjäseniä kirjoittamaan erillisille paperilapuille muutamia hyviä asioita siitä, millä tavoin he kuluneella viikolla noudattivat tai näkivät jonkun toisen noudattavan jotakin käskyä. Ehkäpä olit kunnioittava

rukouksen aikana tai kenties veljesi auttoi vanhempiasi päivällisen valmistamisessa.

Lukekaa yksi paperilapuista ja päättäkää sitten perheenä, mihin kolmesta luokasta kokemus kuuluu. Pankaa paperilappu purkkiin tai pussiin tai kyltin viereen pöydälle. Lukekaa loput paperilapuista ja laittakaa ne niille kuuluviin luokkiin. Jotkin kokemukset voivat sopia useampaan kuin yhteen luokkaan.

**JUMALAN
KUNNIOITTAMINEN**

**VANHEMPIEN
JA PERHEEN
KUNNIOITTAMINEN**

**MUIDEN
KUNNIOITTAMINEN**

Chad E. Phares
kirjon lehdet

Koulussa kysyin kolmelta ystävältäni, uskovatko he Jumalaan. He sanoivat, että uskovat. Minä sanoin, että minäkin uskon. Annoin heille kutsun temppelein avoimiin oviin. He sanoivat: "Hyvä on, me tullaan."

Hei!

Minä olen Timofei Kiovasta Ukrainasta

Kuusivuotias Timofei asuu Kiovassa, joka on Ukrainan pääkaupunki ja jossa on hänen kotimaansa ensimmäinen temppele. Timofei on innoissaan uudesta temppeleistä ja monista muista asioista. Hän oli oikein iloinen silloin, kun häneltä lähti kaksi ensimmäistä hammasta. Isä veti toisen niistä irti Timofein mummin luona, ja toinen putosi ihan itsestään.

Tänä vuonna aloin käydä karatetunneilla, koska isä ja veljenikin opettelevat karatea. Olen oppinut iskemään lujaa, suojautumaan ja nostamaan raskaita esineitä.

Veljestäni ja minusta on mukavaa rakentaa taloja, autoja ja pikku-ukkoja rakennuspalikoilamme.

Veljeni palvelivat temppelin avointen ovien tilaisuudessa. Minäkin halusin palvella siellä, mutta minä olin liian nuori. Kävin avointen ovien kierroksella temppelissä kaksi kertaa. Pidin siitä kovasti.

Kesällä kaksi veljeäni opettivat minua pelaamaan jalkapalloa. He opettivat minua juoksemaan kentällä ja vartioimaan maalia. Vaikka he ovat vanhempia, minä pelaan heidän ja heidän ystäviensä kanssa.

Pidän pikkuautoistani. Koska ne ovat metallia, ne eivät mene rikki eivätkä pilalle. Ne ovat olleet minulla pitkän aikaa, ja niissä on tuskin naarmuakaan.

Minä tykkään kovasti mennä illalla nukkumaan lelujeni kanssa. Kun veljeni nukkuvat, minä leikin vielä vähän leluillani.

JEESUS käy NEFILÄISTEN luona

Diane L. Mangum

Kolmen päivän ajan synkkä pimeys peitti nefiläisten maan. Ei näkynyt pilkahdustakaan auringonvalosta tai tähtien tuikkeesta. Oli niin pimeää, ettei edes kynttilä valaissut.

Peloissaan olevat nefiläiset olivat kuunnelleet ukkosta ja kauheita myrskyjä ja tunteneet maanjäristysten tärisyttävän maata. Nyt pimeydessä monet ihmiset itkivät ja parkuivat. He toivoivat, että he olisivat noudattaneet profeetta Nefin opetuksia ja tehneet parannuksen!

NIIN KUIN KANAEMO KOKOAA POIKASENSA

Jeesus sanoi nefiläisille, että Hän oli yrittänyt koota heidät niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä alle, jotta Hän voi pitää heidät turvassa. Hän tarkoitti, että Hän rakasti heitä kaikkia ja halusi pitää heistä huolta ja pitää heidät turvassa.

Äkkiä he kuulivat äänen, joka kiiri kautta koko maan: ”Katso, minä olen Jeesus Kristus, Jumalan Poika. Minä loin taivaat ja maan ja kaiken, mitä niissä on. Minä olin Isän kanssa alusta asti.”

Jeesus sanoi, että Hän oli tullut maan päälle pelastamaan maailman synnistä. Hän oli antanut Henkensä ja oli nyt noussut kuolleista. Hän kehotti jokaista tekemään parannuksen ja pelastumaan.

Nefiläiset olivat niin hämmästyneitä, kun he kuulivat Jeesuksen äänen, että he olivat hiljaa monen tunnin ajan ja pohtivat, mitä he olivat kuulleet.

Aamulla oli taas valoisaa, ja ihmiset alkoivat riemuita. Monia kokoon-tui temppelin ympärille Runsaudenmaahan puhumaan niistä hämmästyttävistä asioista, joita oli tapahtunut. Sit-ten he kuulivat taivaasta hiljaisen äänen. Ääni sai heidän sydämensä

palamaan, mutta he eivät ymmärtäneet, mitä se sanoi.

Ääni kuului jälleen, mutta he eivät vielääkään ymmärtäneet sanoja.

Ääni tuli kolmannen kerran ja sanoi: ”Näkkää minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt, jossa minä olen kirkastanut nimeni – kuulkaa häntä.”

Ihmiset nostivat katseensa ja

näivät Jeesuksen tulevan alas taivaasta, kunnes Hän seiso i siinä heidän kanssaan. Nefiläiset kaatui- vat maahan. He muistivat profeetto- jen sanat – että Jeesus Kristus kävisi heidän luonaan sen jälkeen kun Hänet olisi ristiinnaulittu ja Hän olisi noussut kuolleista.

Jeesus antoi jokaisen koskettaa käsiään ja jalkojaan ja tunnustella kohtia, joista Hänet oli naulittu

ristille Jerusalemissa. Kun ihmiset olivat itse nähneet ja tunnustel- leet, he tiesivät, että Hän oli ylösnoussut Vapahtaja. He huusivat: ”Hoosianna!” ja palveli- vat Häntä.

Jeesus kutsui pro- feetta Nefin tulemaan luokseen. Hän antoi

NEFI

Mormonin kirjassa on neljä Nefi-nimistä profeettaa. Nefi, joka näki ylösnouseen Jeesuksen ja oli Hänen opetuslapsensa, eli 600 vuotta myöhemmin kuin Lehin poika Nefi.

Nefille ja 11 muulle vanhurskaalle miehelle valtuuden opettaa ja kastaa sen jälkeen kun Hän palaisi taivaaseen. Näistä kahdestatoista tuli Jeesuksen Kris- tuksen kirkon opetus- lapsia Uudessa maail- massa. ■

Luvuista 3. Nefi 8–12.

Leikkialkeisyhdistys

Tryn Paxton

Perustuu tositapahtumaan

1. Sophiella oli huono olo, kun hän istuutui aamiaiselle sunnuntaiaamuna.

2. Sophie alkoi itkeä.

3. Sophie oli surullinen. Hän meni huoneeseensa ja veti peiton kasvoilleen. Sitten hän sai ajatuksen.

4. Kun Sophien veljet valmistautuivat lähtemään kirkkoon, Sophie puki pyhävaatteet ylleen. Hän puki myös nukkensa ja pehmoeläimensä nätteihin vaatteisiin, jotta nekin voisivat tulla leikkialkeisyhdistykseen.

5. Sen jälkeen kun muu perhe oli lähtenyt kirkkoon, Sophie ja äiti tekivät olohuoneesta leikkialkeisyhdistyksen huoneen. Sophie kiinnitti Jeesuksen kuvia seinille ja otti kirjahyllystä *Lasten laulukirjan*. Hän otti esiin myös värikyynät ja pyhät kirjoitukset.

6. Sophie istui sohvalla nukkejensa ja pehmoeläintensä kanssa. Äiti piti alkurukouksen. Sitten Sophie ja äiti lauloivat laulut "Oon lapsi Jumalan" ja "Saan käydä temppeleihin".

7. Sophie oli onnellinen leikkialkeisyhdistyksen aikana. Jopa hänen nukkensa ja pehmoeläimensä istuivat hiljaa.

8. Kun leikkialkeisyhdistys oli ohi, äiti pani Sophien sänkyyn päiväunille.

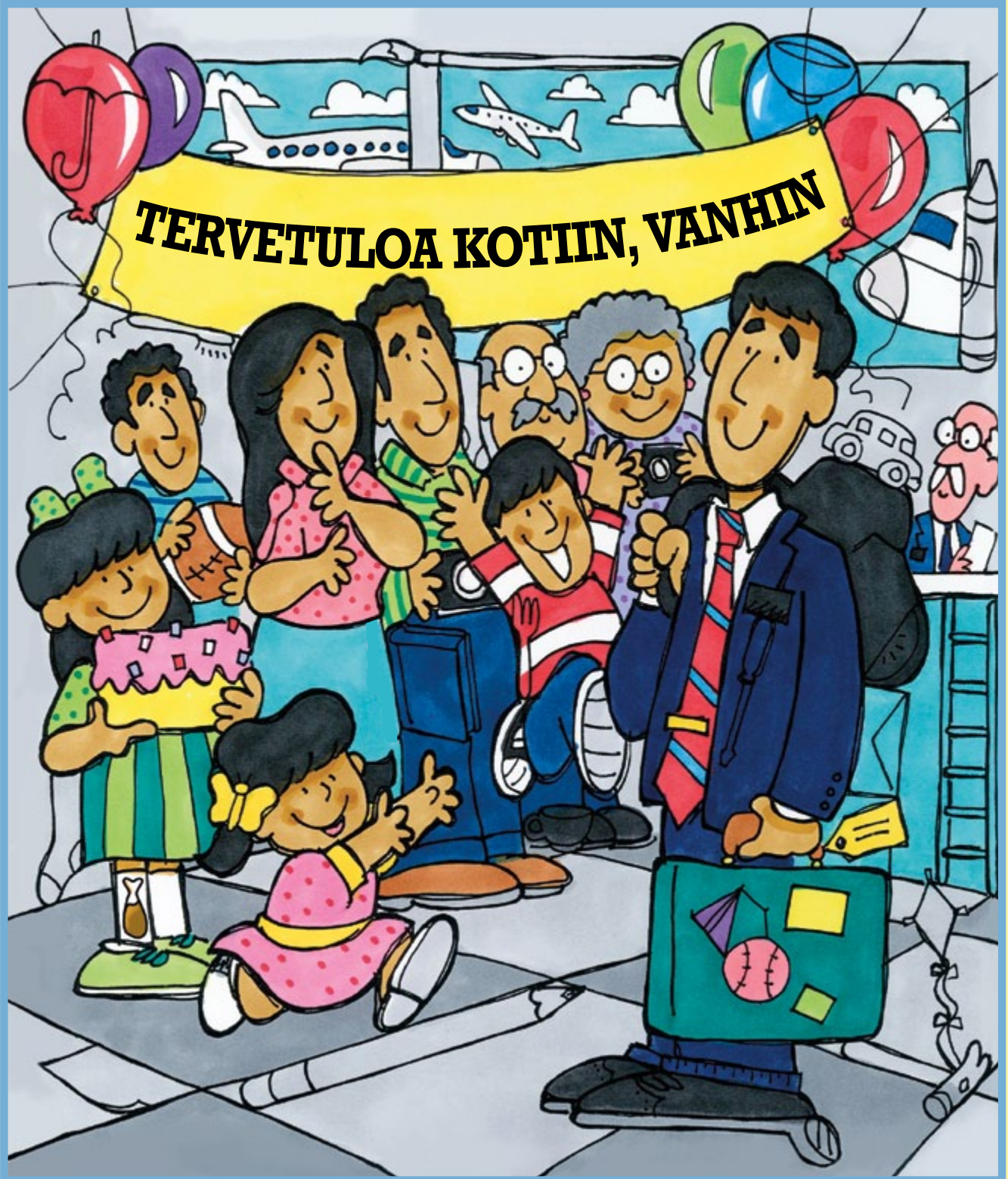
Kiitos, että meillä oli leikkialkeisyhdistys. Mutta maltan tuskin odottaa, että pääsen oikeaan Alkeisyhdistykseen ensi viikolla!

MITÄ SAMAA?

Kun Sophie oli liian sairas menemään Alkeisyhdistykseen, hän ja hänen äitinsä tekivät olohuoneesta leikkialkeisyhdistyksen huoneen. Etsi, mitkä asiat kummassakin kuvassa ovat samalla tavoin.

Val Chadwick Bagley

Tämä vanhin on palaamassa kotiin palveltuaan taivaallista Isää lähetysaarnajana. Katso kuvaa ja yritä etsiä piilotetut esineet kuten auto, golfmaila, haarrukka, hammasharja, kanankoipi, kirja, kirjekuori, kulho,

kuppi, leija, lusikka, lyijykynä, maalisuti, paperipala, perhonen, pesäpallo, ruuvimeisseli, sateenvarjo, sukat, telta, tikkaat, vasara, veitsi, vesimeloniviipale, viivotin ja värikynä.

Apuyhdistyksen sisaret kautta maailman viettävät 170-vuotisjuhlaa

Lok Yi Chan

Kirkon uutisia ja tapahtumia

Juhliessaan Apuyhdistyksen perustamisen 170. vuosipäivää sisaret kautta maailman osallistuvat aktiivisesti palvelemiseen ja muuhun järjestön toimintaan.

Helmikuussa Apuyhdistyksen ylin johtokunta esitti maailmanlaajuisesti sisarille kutsun, jossa ehdotettiin kahdeksaa jatkuvaa toimintaa lauantaina 17. maaliskuuta 2012 vietetyn vuosipäivän kunniaksi. Näitä toimintoja voidaan suunnitella paikallisten pappesusjohtajien johdolla.

Sisaret ympäri maapalloa ovat vastanneet kutsuun. Tässä kerrotaan lyhyesti joidenkin juhllisuuksien kohokohdista eri puolilla kirkkoa.

Dominikaaninen tasavalta

Primaveran 1. seurakunnan sisaria La Vegan piirissä Dominikaanisessa tasavallassa muistutettiin alkuaikojen myöhempien aikojen pyhiin kuuluneiden naisten epäitsekkydestä ja kestävästä perinnöstä. Seurakunta vietti juhlapäivää 17. maaliskuuta.

Jokainen tilaisuuteen osallistunut sisar pukeutui pioneerityyliin ja esitti sanoman Apuyhdistyksestä. María

Elena Pichardo de Gómez, ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen johtokunnassa, muistutti sisaria heidän tehtävästään valmistautua vaikeita aikoja varten, kuten nykyajan profetat ovat opettaneet. Hän lisäsi: ”Primaveran 1. seurakunnan Apuyhdistyksen suuri voima on siinä, että vaikka me olemme erilaisia, meitä yhdistää sama evankeliumi.”

Fidži

Noudattaen Apuyhdistyksen ylimmän johtokunnan neuvoa ”järjestää paikkakunnalla Apuyhdistyksen palvelutyötä” Samabulan seurakunnan Apuyhdistys Suvan pohjoisessa vaarnassa Fidžissä järjesti jatkuvan projektin nimeltä ”Me voimme vaikuttaa – rakkaus ei koskaan katoa”. Jokainen seurakunnan sisar otti tavoitteekseen tehdä 170 palvelusta, rakkaudenosoitusta tai ystävällistä tekoa – kaikki eri ihmisille – vuoden 2012 syyskuun loppuun mennessä.

Seurakunta järjesti myös toiminnan, jossa autettiin sisaria ymmärtämään ja arvostamaan enemmän kaikkien Apuyhdistyksen ylijohtajien elämää ja työtä alkaen Emma Smithistä.

Hongkong

Hongkongissa New Territories -vaarnan sisaret viettivät Apuyhdistyksen vuosijuhlaa pohtimalla omaa historiaansa sekä Apuyhdistyksen historiaa.

He järjestivät näyttelyn, jonka teemana oli ”Pyrkimys armoon” ja jossa he esittelivät vanhoja lähetyssaarnaaja-valokuvia, perheen aikakirjoja, maalauksia sekä aiemmissa Apuyhdistyksen toiminnoissa valmistettuja käsitöitä kuten pienistä punaisista kirjekuorista tehtyjä lyhtyjä ja riikinkukkoja, kirjontöitä, avaimenperiä ja lompakkoja.

Kenia

Bamburin seurakunnassa Nairobin lähetyksentällä Keniassa Apuyhdistyksen sisaret lahjoittivat rahat, jotka he olisivat käyttäneet toimintaan, ja ostivat sen sijaan seurakunnan tarvitsemia ruokailuvälineitä ja muita tarvikkeita. Siivottuaan huolellisesti paikalliset seurakuntatilat seurakunnan sisaret pohdiskelivat jonkin aikaa yhdessä vuonna 1842 tapahtunutta Apuyhdistyksen perustamista käyttäen julkaisun *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä* aineistoa ja keskustellen siitä.

”On erityistä ajatella, että kuulumme tähän maailmanlaajuiseen Apuyhdistykseen”, sanoi Irene Kioi, toinen neuvonantaja Apuyhdistyksen johtokunnassa. ”Se antaa minulle varmuuden siitä, että [Apuyhdistys] on Jumalan eikä ihmisten perustama.”

Samabulan seurakunnan Apuyhdistys Suvan pohjoisessa vaarnassa Fidžissä järjesti toiminnan, jossa autettiin sisaria ymmärtämään ja arvostamaan enemmän kaikkien Apuyhdistyksen ylijohtajien elämää ja työtä alkaen Emma Smithistä.

Mombasan seurakunnassa sisaret tutustuivat Jeesuksen Kristuksen naispuolisiin opetuslapsiin käyttäen julkaisua *Tyttäriä minun valtakunnassani* sekä Uutta testamenttia. Seurakunnan Apuyhdistyksen johtaja Jael Mwambere sanoi: ”Tämä on ensimmäinen vuosijuhlamme Mombasan seurakunnan Apuyhdistyksessä. Toivon, että voimme kaikki omistautua uudelleen tehtäviimme Apuyhdistyksessä. Huolehtikaamme toinen toisestamme, käykäämme kirkon kokouksissa ja auttakaamme tarvitsevia, tästä päivästä alkaen.”

Marshallinsaarten tasavalta

Lauantaina 17. maaliskuuta satoja sisaria Ajeltaken, Lauran sekä Long Island Majuron seurakunnista

Majuron vaarnassa Marshallinsaarilla kokoontui puoli viideltä aamulla Rairokissa, lähellä Majuron atollia olevassa kaupungissa. Syy tähän oli se, että he kävelivät puolentoista tunnin matkan Delapin seurakuntakeskukseen osoittaakseen kestävyyspuolentoista hyvettä. Myöhemmin he tapasivat Delapin sekä Ritan seurakuntien sisaret, jotka myös kävelivät seurakuntakeskukseen hartaustilaisuutta ja aamiaista varten. Myöhemmin sisaret esittivät sketsejä ja tansseja ja kuuluivat vaarnanjohtajan pitämän puheen.

Espanja

Dos Hermanasin seurakunta Sevillan vaarnassa Espanjassa piti näyttelyn seurakunnan Apuyhdistyksen historiasta ja liitti mukaan

erityisen valokuvakirjan palvelutyöstä ja toiminnoista, joita sisaret ovat suorittaneet yhdessä aikojen kuluessa.

María Pérez Sánchez, ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen johtokunnassa, sanoi: ”Se, että saan osallistua tämän järjestön vuosijuhlaan, saa minut tuntemaan enemmän läheisyyttä niitä pioneerinaisia kohtaan, jotka tekivät niin paljon uhrauksia meidän vuoksemme. Ja nyt, tänä päivänä, me voimme jatkaa sen työn tekemistä, jonka he panivat alulle.”

Yhdysvallat

Gardnerin seurakunnassa, joka kuuluu Springfieldin vaarnaan Massachusettsissa, sisaret juhlivat Apuyhdistyksen 170-vuotisjuhlaa illallisella, joka pidettiin 15. maaliskuuta. Iltaan sisältyi neljän sisaren pitämät esitelmät. Jokainen heistä puhui jostakusta naisesta, joka on vaikuttanut myönteisesti hänen elämäänsä. Jokainen puhuja toi näytteille myös muutamia esineitä, jotka korostivat hänen esitystään.

”Tämä oli toiminta, joka toi esille naisten vahvuuden ja arvon”, sanoi Apuyhdistyksen johtaja Jennifer Whitcomb, ”ja kannusti meitä myös näkemään toinen toisemme vahvuudet, yhteiset piirteet sekä arvon.”

Vaikka itse vuosipäivä on jo mennyt, sisarille esitetty kutsu osallistua palvelemiseen ja muihin juhlatoimintoihin jatkuu koko vuoden 2012 ajan. ■

Helping Hands -ohjelma avaa tietä lähetystyölle – uusi vaarna Amapáan Brasiliaan

Michelle Sá, apunaan vanhin Fabiano Cavalheiro

Lauantaina 10. maaliskuuta 2012 kasteen vesiin astui 21 ihmistä. Se on Brasilian osavaltioissa Parassa ja Amapássa, jotka kumpikin kuuluvat Belémin lähetyskenttään, viime vuosina suurin joukko, joka on samana päivänä ottanut vastaan kasteen toimituksen ja liittynyt pyhien kanssa ”samaankansaan” (Ef. 2:19) ja alkanut ”elää uutta elämää” (Room. 6:4).

Kasteet toimitettiin pian sen jälkeen kun oli ilmoitettu, että Macapán piiristä tulisi vaarna, mikä tapahtui 14. ja 15. huhtikuuta.

Johtohenkilöt, jäsenet ja lähetysaarnajat ovat yhdistäneet

voimansa työskenneläkseen tällaisen kasvun hyväksi. Myös Helping Hands -ohjelmassa tehty työ on ollut tärkeänä apuna viimeaikaisessa lähetystyössä.

”Kahden viime vuoden aikana Amapán osavaltiossa järjestetyt Helping Hands -projektit ovat tehneet kirkkoa tunnetuksi, herättäneet hallintovirkamiehissä, lehdistössä ja koko yhteiskunnassa halun tutustua tähän mahtavaan ohjelmaan sekä kirkkoon, joka sitä tukee”, sanoi brasilialaisen Belémin lähetyskentän äskettäin vapautettu johtaja José Claudio Furtado Campos.

Itse asiassa projekteista on ollut osavaltiossa niin paljon

apua, että hallintovirkamiehet ovat esittäneet alueelle kolmea uutta juhlapäivää: Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon päivä 6. huhtikuuta, Helping Hands – solidaarisen toiminnan päivä 30. heinäkuuta sekä ”Perhe – julistus maailmalle” -päivä 23. syyskuuta. Sen lisäksi kirkko sai kiitokset, jotka esitettiin seitsemänkymmenen koorumin jäsenelle vanhin Jairo Mazzagardille, joka on toinen neuvonantaja Brasilian vyöhykkeen johtokunnassa.

”Helping Hands -projektit ovat auttaneet kirkkoa saamaan paljon enemmän uskottavuutta Amapássa asuvien parissa”, lähetysjohtaja Campos jatkoi. ”Kun meidän lähetysaarnajamme esittäytyvät – –, ihmiset kertovat heille jo kuulleen kirkosta, koska he ovat nähneet ja kuulleet siitä televisiossa, radiossa ja sanomalehdessä. He ovat kuulleet kirkosta suurenmoisia asioita, ja se lisää usein vastaanottavuutta lähetystyötä kohtaan.”

Michelle Sá on apulaistiedotusjohtaja Macapán vaarnassa Brasiliassa; vanhin Fabiano Cavalheiro on kokoaikainen lähetysaarnaja, joka palvelee Belémin lähetyskentällä Brasiliassa. ■

Macapássa Brasiliassa 21 ihmistä astui kasteen vesiin lauantaina 10. maaliskuuta 2012, noin kuukausi ennen kuin Macapán piiristä tuli vaarna. Nuo uudet jäsenet ovat tässä kuvassa yhdessä Belémin lähetyskentällä palvelevien lähetysaarnajien kanssa. Kylteissä lukee ”Estaca Macapá” eli ”Macapán vaarna”. Paikallinen johtajisto ja jäsenet pitävät suurta osaa alueella tapahtuneesta kirkon kasvusta ja vahvistumisesta Helping Hands -ohjelman ansiona.

Kirkon johtohenkilöt puhuivat promootio- tilaisuuksissa Havaijissa, Idahossa ja Utahissa

Huhtikuussa Yhdysvaltain Havaijissa, Idahossa ja Utahissa sijaitseviin kirkon oppilaitoksiin matkusti kirkon johtohenkilöitä esittämään neuvoja valmistuville opiskelijoille.

Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista puhui Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksella 7. huhtikuuta 2012 ja neuvoi opiskelijoita ”korvaamaan pelon uskolla”.

”Minä uskon, että me seisomme uuden kasvun, vaurauden ja hyvinvoinnin aikakauden kynnyksellä”, hän sanoi. ”Kehotan teitä lupaamaan itsellenne ja taivaalliselle Isälle, että omistatte elämänne ja pyhitätte aikanne ja kykynne Jeesuksen Kristuksen kirkon vahvistamiseksi valmistautuen Vapahtajan toiseen tulemiseen.”

Vanhin D. Todd Christofferson kahdentoista apostolin koorumista vieraili LDS Business Collegessa Salt Lake Cityssä Utahissa 13. huhtikuuta 2012. Hän piti valmistujaispuheen valmistuville opiskelijoille, joita oli kaikista 50:stä Yhdysvaltain osavaltiosta sekä 67 muusta maasta.

Hän korosti opiskelijoiden tarvetta tehdä palvelutyötä koko elämänsä ajan. ”Palvelusta tulee teidän vastalääkkeenne itsekkyyttä vastaan ja sitä omien etujen vaatimisen tunnetta vastaan, joka vaivaa yhteiskuntia yhä enemmän eri puolilla maailmaa. – – Teidän palvelunne on siunaukseksi muille, mutta se suojelee myös teitä”, hän sanoi.

Seuraavana päivänä Elaine S. Dalton, Nuorten Naisten ylijohdaja, esitti nämä neuvot opiskelijoille BYU:n Havaijin kampuksella: ”Muistakaa, keitä te olette.” ”Tehkää lujasti töitä.” ”Valmistautukaa vastoinkäymisten varalle.” ”Unelmoikaa suuria.” ”Voittajat eivät aina tule maaliin ensimmäisinä.”

”Juoskaa uskon ja elämän maratonmatkaanne”, hän sanoi. ”Älkää lannistuko kukkuloista, vaan nähkää vastoinkäymisissä tilaisuus. Kulkekaa varmoin askelin ja tietäen varmasti, että ette koskaan ole yksin. – – Uskon todella, että yksi hyveellinen nuori mies tai nuori nainen, jota Henki johtaa, voi muuttaa maailmaa.”

Huhtikuun 19. päivänä 2012 valmistuvat opiskelijat Brigham Youngin yliopistossa Provossa Utahissa kuuntelivat vanhin Dallin H. Oaksin, kahdentoista apostolin koorumin jäsenen, puhetta maailman

VALOKUVA BRIGHAM YOUNGIN YLIOPISTON PROVON KAMPUKSEN LUVALLA

Valmistuvat opiskelijat Brigham Youngin yliopistossa Provossa Utahissa Yhdysvalloissa kuuntelevat kahdentoista apostolin koorumin jäsenen, vanhin Dallin H. Oaksin puhetta 19. huhtikuuta 2012.

haasteista, mutta hän kehotti valmistuvia opiskelijoita suhtautumaan tulevaisuuteen uskoen.

”Vaikka ihmiset lamaantuvat pelosta, teidän tulisi rohkaista mielenne. Haasteellisia aikoja on ollut aina”, vanhin Oaks sanoi. ”Me, teidän edeltäjienne sukupolvet, olemme selvinneet pelottavista haasteista, ja niin selviydte tekin. – – Meillä on Vapahtaja, ja Hän on opettanut meille, mitä meidän tulee tehdä.”

Lisää tietoa tästä aiheesta ja muista kirkon johtohenkilöiden sanomista saa englanninkieliseltä sivustolta prophets.lds.org valitsemalla sivun Prophets and Apostles Speak Today. ■

LDS Maps -päivitys auttaa jäseniä paikantamaan kirkon rakennuksia

LDS Maps -karttasivuston uusi versio sisältää lukuisia uusia ominaisuuksia, jotka parantavat jäsenten mahdollisuuksia löytää vaaran jäseniä, seurakuntakeskuksia, temppeleitä ja muita kirkon rakennuksia.

LDS Maps -sivustolle pääsee osoitteesta **lds.org > Tools > Maps**. Se on saatavana seuraavilla 16 kielellä: englanti, espanja, hollanti, italia, japani, kiina, korea, norja, portugali, ranska, ruotsi, saksa, suomi, tanska, tšekki ja venäjä.

Uusia ominaisuuksia ovat perhekunnan sijaintipaikan vahvistaminen, useat karttanäkymävaihtoehdot, kehittyneempi tuki iPadille ja muille taulutietokoneille, yksiköiden rajat kartalla, Näytä sijaintini

LDS Maps -sivuston uudessa versiossa voi vahvistaa perhekunnan sijaintipaikan, siinä on useita karttanäkymävaihtoehtoja, kehittyneempi tuki iPadille ja muille taulutietokoneille, siinä voi nähdä yksiköiden rajat kartalla, käyttää Näytä sijaintini -ominaisuutta sekä kehittyneempiä tulostusvaihtoehtoja.

-ominaisuus sekä kehittyneemmät tulostusvaihtoehdot.

Uutta versiota käyttävät henkilöt voivat paikantaa MAP-kirkon jumalanpalveluspaikkoja, nähdä ajo-ohjeet ja tulostaa ne sekä välittää karttalinkkejä sosiaalisen median kautta. Lisäksi kirjautumalla LDS Account -tilille jäsenet voivat nähdä oman alueensa seurakunnan ja vaaran tietoja.

Jäseniä pyydetään lähettämään yleiskonferenssivalokuvia lehtiin

Liahona- ja *Ensign*-lehdet pyytävät jäseniä osallistumaan tulevaan yleiskonferenssiin ja sitä seuraaviin yleiskonferenssiin lähettämällä konferenssiin liittyviä valokuvia omalta alueeltaan välittömästi

konferenssin jälkeen. Näitä valokuvia voidaan julkaista lehtien toukokuun ja marraskuun numeroissa.

Jäsenet voivat lähettää valokuvansa nopeasti ja helposti lds.org-sivuston kautta valitsemalla kohdan **Menu > Magazines** (tai kirjoittamalla osoitteen **lds.org/magazine**) ja napsauttamalla sitten kohtaa **Submit Your Material** sivun oikeassa sarakkeessa.

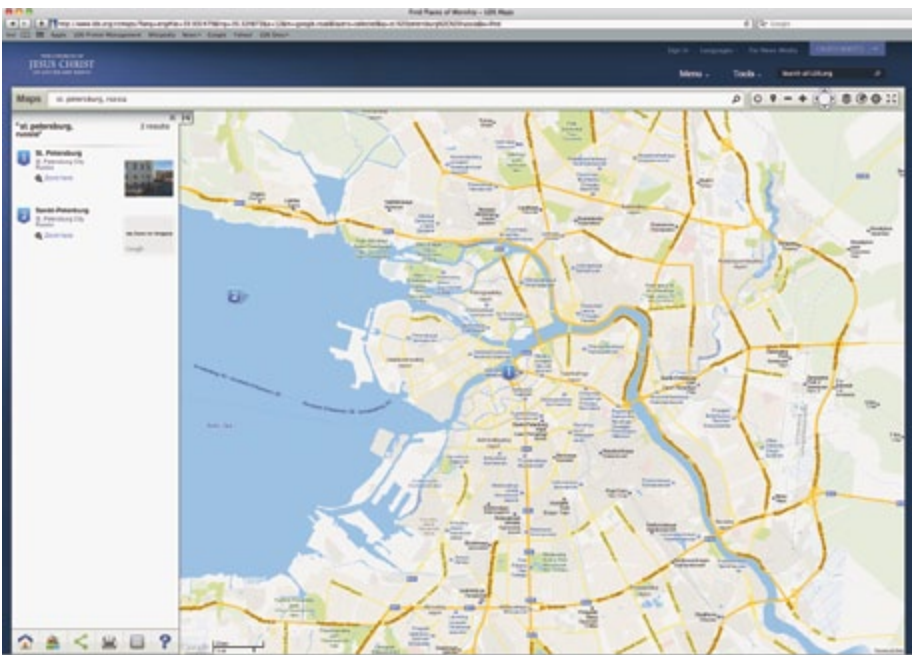
Liahonan ja *Ensignin* sivuilla on myös kohdat nimeltä "Submit Material", joissa jäsenten käytettävissä on verkkolomakkeita valokuvien lähettämistä varten.

Jäsenten tulee ennen kuvansa lähettämistä lukea kuvia koskevat ohjeet. Kohdassa "General Conference Photos" olevissa ohjeissa täsmennetään toimituksen edellyttämä valokuvaformaatti, laatu ja sisältö samoin kuin konferenssi-valokuvien lähettämisen takaraja.

Liahonan taulutietokonesovellus julkaistu

Kirkko on julkaissut uuden taulutietokonesovelluksen prototyypin, jossa on lehtien sisältöä. LDS *Liahona* -sovellus sisältää lehden loka-kuun 2011, marraskuun 2011 sekä toukokuun 2012 numerot – toisin sanoen Mormonin kirja -aiheisen erikoisnumeron sekä kaksi viimeisintä yleiskonferenssinumeroa.

LDS *Liahona* on saatavana englanniksi, espanjaksi ja portugalkiksi, ja se tarjoaa interaktiivisemman – jopa lumoavan – lehdenlukokokemuksen. Käyttäjät voivat esimerkiksi lukea lehteä samalla kun kuuntelevat äänitystä samasta tekstistä. Sovellus on tarkoitettu sekä Android- että Apple-käyttöjärjestelmälle. ■

KIRJEITÄ TOIMITUKSELLE

Pienillä ja yksinkertaisilla keinoilla

Poikani Taylor (vanhin Mulford) palvelee lähetystyössä Bora Boran saarella Tahitilla. Hän kertoi minulle, että vähän aikaa sitten vaarnanjohtaja tuli Bora Boralle ja kertoi lähetyssaarnaajille, kuinka hän oli mennyt leikkauttamaan hiuksensa sellaisen parturin luona, joka on jäsen. Hän kysyi parturilta, miksei asiakkaiden luettavaksi tarkoitettujen lehtien joukossa ollut lainkaan *Liahona*-lehtiä. Parturi lupasi hänelle, että seuraavan kerran kun hän tulisi, siellä olisi *Liahona*-lehtiä. Kuitenkin kun vaarnanjohtaja meni parturiin seuraavan kerran, siellä ei vielä ollut *Liahona*-lehtiä. Pettyneenä hän kysyi parturilta, miksi. Parturi selitti, että aina kun hän laittoi *Liahonan* esille, joku luki sitä, esitti hänelle paljon kysymyksiä ja pyysi sitten saada pitää lehden. Parturi sanoi, ettei hänellä ollut enää lehtiä annettavaksi, mutta hän lisäsi, että monet niistä ihmisistä, jotka olivat ottaneet lehdet, osallistuivat nyt lähetytyökeskusteluihin.

Voitteko kuvitella, mitä tapahtuisi, jos jokainen lääkäri, hammaslääkäri ja parturi kirkossa laittaisi muutaman kirkon lehden odotushuoneeseensa? Kirkko menee eteenpäin pienillä ja yksinkertaisilla asioilla, joita jäsenet tekevät.

Burdell Mulford, Utah, Yhdysvallat

Lähetä palautteesi tai ehdotuksesi osoitteeseen liahona@ldschurch.org. Lähetettyä aineistoa saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmäksi. ■

PERHEILTAIDEOITA

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillassa. Seuraavassa on muutamia esimerkkejä:

“Kasvatamme uskoa Kristukseen”, sivu 12: Artikkelin lopussa vanhin Christofferson puhuu uskosta toiminnan ja voiman periaatteena. Voitte perheen kesken keskustella joistakin kohtaamis-tanne haasteista sekä tavoitteista, joita voitte asettaa niiden voittamiseksi. Valitkaa tällä viikolla yksi tavoite, jonka puolesta työskentelette muistaen, että Jeesuksen Kristuksen avulla meillä on voima tehdä kaikki asiat Hänen tahtonsa ja aikataulunsa mukaisesti. Voitte seuraavassa perheillassa keskustella siitä, kuinka perheenne on edistynyt asettamanne tavoitteen parissa.

“Viekää evankeliumia eteenpäin esimerkillänne”, sivu 16: Kun käyt läpi artikkelin kertomuksia, pyydä perhettäsi ajattelemaan ystäviä ja perheenjäseniä, joille voisitte kertoa evankeliumista. Keskustelkaa siitä, kuinka voi olla ystävä ja kuunnella rakkautta osoittaen niin että on valmistautunut, kun tulee tilaisuuksia todistaa.

“Edistymisen-ohjelman rukous”, sivu 58: Lue Amalian kokemus siitä, kuinka hän oppi rukoilemaan sekä aamulla että illalla. Voit lukea, mitä Amulek opettaa kohdassa Alma 34:17–27 siitä, kuinka meidän tulee rukoilla. Voit kysyä perheenjäseniltä, mitä oivalluksia nämä jakeet antavat siitä, kuinka ja milloin meidän tulee rukoilla. Päätä todistamalla rukouksen voimasta.

“Lähetyssaarnaaja – ystävä”, sivu 60: Luettuanne artikkelin voitte tehdä luettelon tulevista kirkon toiminnoista ja kokouksista, jotka saattaisivat kiinnostaa kunkin perheenjäsenen ystäviä. Voitte halutessanne leikkiä roolileikkiä, jossa kutsutaan ystäviä johonkin näistä toiminnoista. Puhukaa siitä, mitä tarkoittaa olla tosi ystävä, etenkin niitä kohtaan, jotka eivät ole kirkon jäseniä. Suunnitelkaa lopuksi, kuinka otatte yhteyttä ystävään ja esitätte kutsun. ■

Jokainen on ystävä onnellisessa perheessä

Perheilta, jota muistelemme suurimmalla lämmöllä, on se, jonka pidimme eräänä vaikeana aikana. Johtoportaan tapahtuneen muutoksen myötä mieheni oli kokenut työssään haasteita ja tunsikin masennusta.

Päätimme, että viettäisimme sen viikon perheillan hänen kunniaksensa. Jokainen perheenjäsen kirjoitti hänelle kiitoskirjeen sanoen, miksi me rakastamme häntä ja mitä me toivomme hänelle. Sitten teimme valokuva-albumin perheelle tärkeistä hetkistä, kuten syntymäpäivistä, häistä, sinetöimisistä, syntymistä ja muista tapahtumista. Kirjoitimme kunkin kuvan viereen kommentin ja päätimme sen sanoihin “Jokainen on ystävä onnellisessa perheessä”. Illan lopuksi tyttäreni ja minä lauloimme Alkeisyhdistyksen laulun, jossa on samat sanat (ks. “Onnellinen perhe”, *Lasten laulukirja*, s. 104).

Perheillan aikana pystyimme tuntemaan Vapahtajan rakkauden meitä kohtaan sekä rakkauden, jota tunnemme toisiamme kohtaan.

Olen kiitollinen innoitetusta käskystä pitää perheilta. Sen noudattaminen vahvistaa meitä ja valmistaa meitä tulemaan iankaikkiseksi perheeksi. ■

Kenia Duarte dos Santos, Brasilia

MINKÄ ARVOINEN OLEN?

Adam C. Olson

kirkon lehdet

Oltuamme neljä vuotta ilman televisiota ja käytettyämme vielä kuusi vuotta muilta saatuja televisioita vaimoni ja minä päätimme viimeinkin ostaa uuden television. Koska se on kallis, vertasimme tarkoin malleja, merkkiä, ominaisuuksia ja hintoja ennen kuin lopulta teimme ostoksen. Oli kiinnostavaa, että television lisäksi olin myymälästä lähtiessäni saanut tärkeän oivalluksen siitä, miten omanarvontunto määräytyy.

Kokemuksemme opettaa meille, että me mittaamme omanarvontuntoamme vertaamalla itseämme sisaruksiimme, luokkatovereihimme, ikätovereihimme ja työtovereihimme. Vaikka arvon määräytyminen vertaamalla onkin järkevää, kun ostaa television, elämässä me olemme televisioita.

Itsemme vertaamisessa muihin oman arvomme määrittelemiseksi on yhtä paljon järkeä kuin jos yksi televisio katselisi myymälässä muita ja toivoisi olevansa 40-tuumainen eikä 27-tuumainen. Siinä ei ole järkeä, sillä ”kuka teistä voi murehtimalla lisätä – – kynäränkään vertaa” (Matt. 6:27) tai tuumankaan vertaa ruutunne kokoon? Apostoli Paavali varoitti, että ihmiset ovat ymmärtämättömiä, kun he vertaavat itse itseään ja vertaavat itseään muihin (ks. 2. Kor. 10:12).

Meidän ei myöskään kannata kiinnittää juurikaan huomiota niihin, jotka tekevät vertaamisen puolestamme ja sanovat meille, minkä arvoisina *he* meitä pitävät. Vaikka kauppias voi päättää television hinnan, hän ei ratkaise sen arvoa.

Tärkeää on tämä: ostaja on se, joka katsoo hintaa, arvioi tuotteen ja päättää, onko se

Ostaja päättää, onko jokin tuote hintansa arvoinen.

hintansa arvoinen. Ja tässä elämässä on vain yksi Ostaja, jolla on merkitystä.

Vapahtajamme Jeesus Kristus arvioi aikoinaan ”tuotteen” eli meidät sekä yhdessä että yksilöllisesti. Hän tiesi, miten syvää olisi ihmisukuun liittyvä turmelus.¹ Hän ymmärsi sen kauhean, mittaamattoman hinnan, joka Hänen olisi maksettava, ”mikä kärsimys sai [Hänet], tosiaankin Jumalan, suurimman kaikista, vapisemaan tuskasta ja vuotamaan verta joka huokosesta ja kärsimään sekä ruumiissa että hengessä” (OL 19:18).

Ja tietäen sen kaiken *Hän päätti silti, että minä olin sen arvoinen.*

Ajattelinpa itse olevani kuinka vähäinen tahansa verrattuna muihin, pitivätpä muut minua kuinka vähäarvoisena hyvänsä, Jeesus katsoi, että olin sen hinnan arvoinen, joka Hänen oli maksettava.

Omanarvontuntomme kyseenalaistaminen on yksi Saatanan hienovaraisimpia ja katalimpia taktiikoita. Minulle on elintärkeää uskoa, ettei Jumalan Poika kuollut vain maailman syntien vuoksi vaan että Hän kuoli *minun* syntieni vuoksi. Jos vastustaja voi saada minut uskomaan toisin, epäilykseni voi estää minua tavoittelemasta Vapahtajan sovittavaa armoa ja palaamasta Hänen luokseen.

Jos epäilet omaa arvoasi, mene Ostajan luo saamaan ainoa tuotearvio, jolla on merkitystä. ”Voimme rukoilla luottavaisina, että voimme tuntea Vapahtajan rakkauden meitä – – kohtaan”, sanoi presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa. ”Hän rakasti meitä – – tarpeeksi maksaakseen hinnan kaikista meidän synneistämme.”²

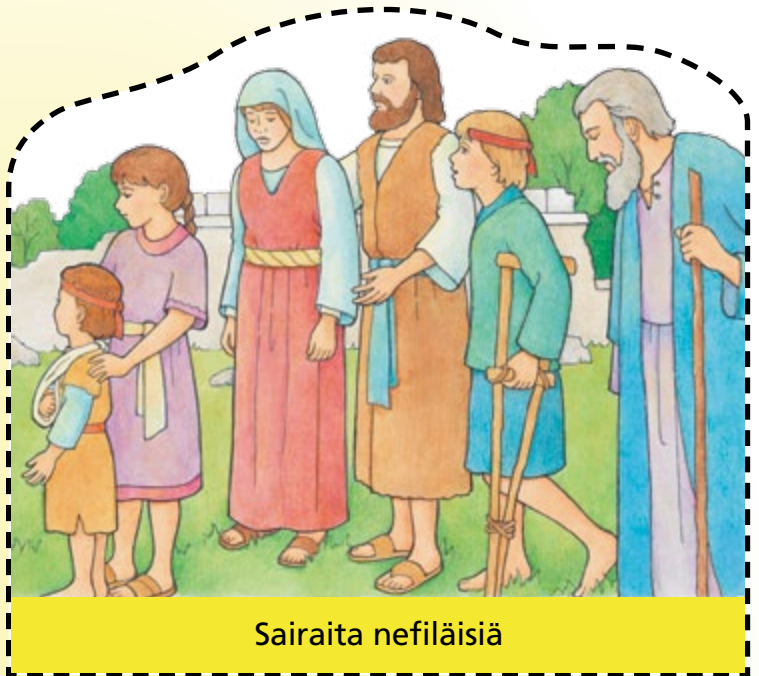
Kun uskomme tuohon rakkauteen, Lunastaja voi muuttaa elämämme ja viedä ostoksensa kotiin. ■

VIITTEET

1. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007*, s. 425.
2. ”Lapsi ja opetuslapsi”, *Liahona*, toukokuu 2003, s. 31.

Jeesus Kristus

Sairaita nefiläisiä

Lapsia tulen ympäröimänä

Jeesus parantaa sairaita
ja siunaa lapsia

3. Nefi 17

Tänä vuonna monissa *Liahonan* numeroissa on Mormonin kirjan hahmoista leikekuvia. Voit tehdä niistä tukevia ja helpokäyttöisiä, kun leikkaat ne irti ja liimaat tai kiinnität ne teipillä pahville, kartongille, pieniin paperipusseihin tai askartelutikkuihin. Säilytä kuvia kirjekuoreissa tai pussissa, johon olet kiinnittänyt oheisen otsikon ja merkinnän, mistä löytyy kuviin sopiva pyhien kirjoitusten kertomus.

Vanhemmille lähetyssaarnaajille on tarjolla tilaisuuksia palvella huoltotyössä ja humanitaarisissa hankkeissa, työllistämiskeskuksissa, lähetystoimistoissa, sukututkimuskeskuksissa, temppeleissä, vierailukeskuksissa ja monissa, monissa muissa paikoissa. Ja vanhemmat lähetyssaarnaajat voivat olla varmoja siitä, että heidän kutsunsa tulee Herralta Hänen profeettansa välityksellä. Herra tietää, mikä on oikea paikka kullekin lähetyssaarnaajalle, joka haluaa palvella.

Ks. "Vanhemmat lähetyssaarnaajat vastaavat profeetan kutsuun", s. 20.